

கல்கி

ALKI பிப்ரவரி 24, 1952

4

அஞ்

பற்களை சுத்தம்
செய்வது
பாதி வேலை
தான் . . .

தினமும்
சாறுகளைப்
பாதுகாப்பது
அந்த வேலையை
பூர்த்திசெய்
கிறது!

உங்கள் பற்கள் எவ்வளவு
மென்மையாக இருக்கின்றன அவைகளையெக்
கும் சாறுகள் பலரிடமிருந்து அம்மை நொய்யுற்றோ
பொருள் அவை உபயோகமற்றதாயி விடுகின்
தன். அதனால் இந்த ஆபத்துக்குள்ளாகாதீர்கள்!
தினமும் திருநாடகம் கிழிசன். ஆர். தேப்பெஸ்ட்
உபயோகியுங்கள். பல் வைத்தவர்கள் சாறுகள்
சுறுதியாகவும், ஆரோக்கியமாகவும் வைத்திருக்க
உபயோகிக்கும் நேரடியாக சளிக்குள்ளே இதை
அடையியுள்ளது. மேலும் என். ஆர். தேப்பெஸ்ட்
பற்களை பலிச்சென்று மென்மையாக சுத்தம்
செய்கிறது.

எம்ஸ்
சுவிட்சேர்ட்

எஸ்.ஆர். தேப்பெஸ்ட்

பற்களை பலிச்சென்று மென்மையாகவும் சாறுகள்
ஆரோக்கியமாகவும் வைத்திருப்பதற்கென்றே
பேரத்தியோகமாக தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது

பக்கம் 11
இதழ் 80

1952 பிப்ரவரி 24

41
மார்ச் 12

மக்களின் வாக்கு: தேய்வத்தின் தீர்ப்பு	(தலையங்கம்)	...	3
அடைவாக்கும் பருவம்!	(காட்டுரை)	...	4
மனிதன் எப்படி உயர்விறன்?	5
பேரவையின் செல்வம்	கவி	...	8
எந்தக் கட்சியை ஆதரிப்பது?	ரஜனி	...	16
பல கோரிக்கைகள்	சுந்தரவத்தி ராஜகோபாலாச்சாரிபார்	...	19
ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு செய்தி	21
அவர்புரி இளவரசி	விஜயம்	...	23
சர்வதேச மனவாக்கியம்	ஸ்ரீரங்கம் ராமலிங்கம்	...	27
படித்துப் பாரங்கள்!	32
அருமைக் குதிரை	மன்மதராத் குப்தா	...	35
தேர்தல் படிப்பினைகள்	ரகு	...	40
ராஜாதி மடம்	இ. ரா. கோபாலன்	...	43
ஆரோக்கிய ரகசியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	49
சமையற்கார சங்கரன்	கே. ஆர். கௌண்டியா	...	53
தருங்கும் தாடு!	அறிஞர் தனிகாபகம்	...	57
எப்படித் தெரிவம்?	இருஷ்ணு	...	60

"கவி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உயர்வான பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

ஒவ்வொரு திசையும் ஏழோரு ஆவாரம் பெற்ற பிக்
பெற்ற ஒப்பற்ற படமெனப் பொதுமக்களின் ஆதரவும் பெற்ற

பக்வான் கம்பெனியாரின்
முதல் சமூக அற்புதச் சிருஷ்டி!

“அல்பேலா”

உன்வங்கி விசய தோ பாலி நடத்தது.
இன்பமுட்டும் இசைகள்: C. ராமச்சந்திரா

இப்பொழுது மகத்தான மூன்றாவது வாரமாக

சென்னை வெலிங்டனில்

தினசரி 2 காட்சிகள் — மாலை 6-30 & இரவு 9-30 மணிக்கு
வென்லி, சனி, குயிறுகளில் மாடினி காட்சி மாலை 3-15க்கு உண்டு

தி பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு லிட்.

தமிழ்: EVERMANS) (இந்தியாவில் இலாக்கப்பட்டது) [போன்: 85934
தெ. 3, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ் - 5

மாதச் சீட்டுகள்

சந்திர செறுத்தும் கடைசி தேதி 15-3-1952 ★ ஏழைத் தேதி 22-3-1952

சென்ற சீட்டில் செறுவதற்கு இவ்வாறு போன ஈன்பர்களின் செலவுகளைத் திரைக்காசு ஒரு புதிய சீட்டை மார்ச் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இப் புதிய சீட்டு B முதல் F வரை ஐந்து வருடங்களாக 1958 மார்ச் மாதத்திலிருந்து ஆரம்பமாகும்.

B	கிளாஸ் டிக்கெட்	ரூ. 2500/-	மாதம்	ரூ. 100/-
C	" "	ரூ. 1250/-	"	ரூ. 50/-
D	" "	ரூ. 625/-	"	ரூ. 25/-
E	" "	ரூ. 500/-	"	ரூ. 20/-
F	" "	ரூ. 375/-	"	ரூ. 15/-

ரூ. 95க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பான்சிகளின் செக் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். அதற்குக் குறைந்த தொகைகளை மனிவர்ட்டி அல்லது இந்தியன் போஸ்டல் ஆர்டர் மூலம் அனுப்பலாம். புதிதாக சேர விரும்புபவர்களுக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை, முன்புபோல் தவற விடாமல், பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப் படுகின்றனர். வேண்டுமொருக்கு இவ்வாறாக சிபந்திங்களும் விண்ணப்ப பாரங்களும் அனுப்பப்படும்.

(போர்ட்டுகள் உத்தரவுபடி)

எம். வி. சுப்பிரமணியம்
மாளேஜிங் டைரக்டர்.

என்றும் உங்கள் கூட்டாளி

நீங்கள் வெளியே செல்லும் போதும், வீட்டிலே தங்கும்போதும் ஐடியால் உங்களுக்கு வேடிக்கை யளிக்கும் கூட்டாளியாக விளங்கும். நீங்கள் அதை பூரிசு நம்பிக்கையுடன் உபயோகிக்கலாம். நோய் நிவாரணி, திருமி தாவினி, தறுமணத்துடன் கூடியது. விஷக் களப்பற்றது.

தயாரிப்பாளர் :
த கம்பனி இண்டஸ்ட்ரீயல்ஸ் & டெய்லிஸ் லிமிடெட்,
பஞ்சேசுவர், பெங்களூர்

விநியோக ஏஜன்டுகள் :
பெஸ்ட் அண்ட் கம்பெனி லிமிடெட்,
தயாக் பெட்டி தெ. 83, சென்னை

மார்ச் 11

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப்—பெற்ற
நாயென்று கும்பிடி பாப்பா. —மார்தா

இதழ் 10

மக்களின் வாக்கு: தெய்வத்தின் தீர்ப்பு

பாரத மக்கள் தீர்ப்புக் கூறி விட்டார்கள். ஐயத்திரிபுக்கு இடமின்றி முடிவு கூறி விட்டார்கள். "தேருஜிதான் எங்களுக்கு வேண்டும்" என்று சொல்லி விட்டார்கள். "அடுத்த ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பாரத நாட்டில் தேரு எங்கெந்தான் நடக்க வேண்டும்" என்று தங்கள் கிரகப்பத்தைத் தெரிவித்து விட்டார்கள்.

எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களே மிகுந்துள்ள இந்த நாட்டில் எவ்வளவு வாக் குர்மை அளிக்கப்படலாமா என்ற ஐயம் மருக்கு இருந்தது. அந்த ஐயம் இப்போது தீர்ந்து விட்டது. யோட்டுரிமை பெற்றவர்களில் மிகச் சிலர்தான் அந்த உரிமையைப் பயன் படுத்துவார்கள் என்று சிலர் ஐயப்பட்டதும் போய்விட்டது. நூற்றுக்கு நூறு பேர் படிக்கத்தெரிந்தவர்களாயுள்ள இங்கிலாத்திலும் அமெரிக்காவிலும்போல இந்தியா யிலும் யோட்டுரிமை பெற்றவர்களில் மிகப் பெரும்பாலோர் தங்கள் உரிமையைப் பயன் படுத்தி யோட்டுக் கொடுத்தார்கள். வண்டி வாகனங்கள் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்ற சட்ட மிருத்தும், அதை யெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் கைகாசு நடத்த வந்த மகா ஜனங்கள் யோட்டு அளித்தார்கள். இவ்விதம் கொடுக்கணக்கான மக்கள் இரட்டை மாட்டுச் சித்திரம் உள்ள பெட்டியில் யோட்டுப் போட்டு "எங்களுக்கு தேருஜியின் தலைமையதான் வேண்டும்" "நாட்டுக்குக் காய்கிரசின் ஆட்சிதான் வேண்டும்" என்று திட்டமாகச் சொல்லி விட்டார்கள்.

இத்தகைய பெருத் திராண்ட மக்களின் வாக்கு, தெய்வத்தின் வாக்கு என்ற கருதப்பட வேண்டும். அடுத்த ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பாரத நாட்டில் தேருஜியின் தலைமையில் காய்கிரசின் ஆட்சி தடைபெறுவது தெய்வத்தின் சித்தம் என்றே முடிவுவிட்ட வேண்டும். தெய்வ சித்தத்திலும் ஏற்படுவது இந்தப் பழம் பெரும் பாரத நாட்டின் தன்மைக்காகவே இருக்கும் என்றும் நம்ப வேண்டும்.

இந்தியப் பாரி மெண்டுகள் மொத்தம் 498 ஸ்தானங்கள் உள்ளது. இவற்றில் இன்றுவரை முடிவு தெரிந்துள்ள 455 ஸ்தானங்களில் 331 ஸ்தானங்கள் காய்கிரசைக் குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அதாவது 248 ஸ்தானங்கள் கிடைத்தால் காய்கிரசுக்கு இறுதியான மெஜாரிட்டி கிடைத்ததாகும்; அதற்குமேலே 83 ஸ்தானங்கள் கிடைத்திருக் கின்றன. முடிவு தெரிய வேண்டிய ஸ்தானங்களிலும் பல காய்கிரசைக் குக் கிடைக் கும். ஆகவே பழிய இந்தியப் பாரி மெண்டுகள் தேருஜியைத் தலைவராகக் கொண்ட காய்கிரசை கட்டிக்கு மகத்தான பெரும்பான்மை பளம் இருக்கும்.

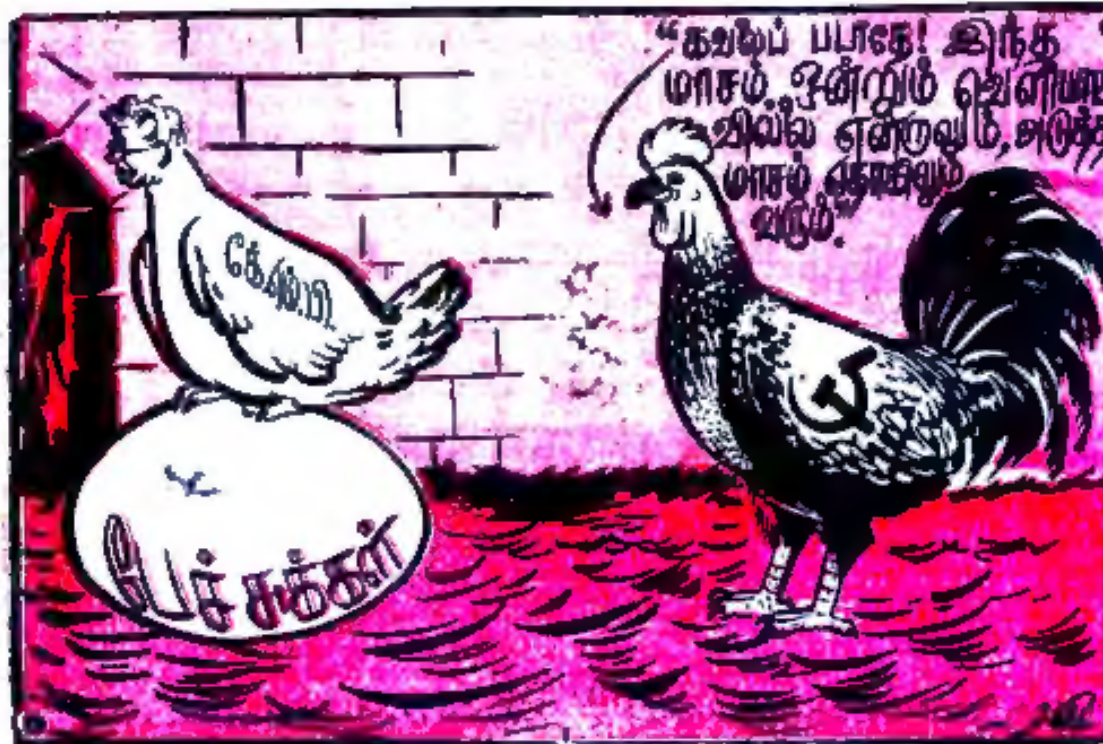
பாரத அரசாங்கத்தின் கீழ் மொத்தம் 22 மாகாணங்கள் தனித்தனி அரசாங்கம் கொண்டன,—பல துறைகளில் உயர்ச்சி உரிமைகளுடன்,—இருந்து வருகின்றன.

இவற்றில் ஆந்திரி, அஸ்ஸாம், போயால், பீதார், பம்பாய், குடகு, கும்மி, தமிழாசல் பிரதேஷ், கருநாடகா, மத்திய பாரத், மத்தியப் பிரதேஷ், கைமூர், பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், சௌராஷ்டிரா, உத்திரப் பிரதேஷ், கித்தியப் பிரதேஷ், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய பதினாண்டு மாகாணங்களில் எட்ட சமயங்களில் காய்கிரசை கட்டி பெரும்பான்மை ஸ்தானங்களை அடைந்து விட்டது.

ஒரீசண்டா மாகாணத்தில் தெரிந்துகூறப் பிரகு கயெர்க்கையானச் சிலர் காய்கிரசில் சேர்த்தபடியால் அங்கும் காய்கிரசை பெரும்பான்மையாகி விட்டது.

செய்கிச, திருவங்கூர்-கோச்சி, பெர்னா ஆகிய மூன்று மாகாணங்களில் மட்டுத் தான் காய்கிரசைக் குப் பெரும்பான்மை கிடைக்கவில்லை.

எனவே மாகாண எட்டசமயத் தேர்தல்களிலும் மொத்தத்தில் காய்கிரசை மகத் தான பெரும்பான்மை அடைந்திருக்கிறது என்று திட்டமாய்ச் சொல்லலாம். முக்கிய மாக பிரதார், பம்பாய், மத்தியப் பிரதேஷ், உத்தரப் பிரதேஷ் ஆகிய மாகாணங்களில் காய்கிரசை பிரமிக்கத் தக்க மெஜாரிட்டியை அடைந்திருக்கிறது. அதாவது நாட்டு

ஐக்கிய ஜனநாயகக் கட்சியின் கூட்டம் அடுத்த மாதம் வரை தள்ளிப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

மக்களின் பெரும் பகுதியார் ஒரு தடவைக்கு இரண்டு தடவைபாகத் தங்களுக்கு நேருஜியின் தலைமையிலும் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சியிலும் உள்ள கமிட்டிகளையாத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இக்கமிட்டி பார்லிமென்ட் போட்டு மூலமாக ஒரு தடவையும் மாகாண சட்டசபை போட்டு ஒரு மாக இன்னொரு தடவையும் ஐக்கியிப்புக் கமிட்டி வாய்க் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

1947-48 கட்டின் எத்திரித்துக்காலம் பாடு பட்டவர்களும் நேரபத்தி புள்ளவர்களும் இந்தப் பொதுத் தேர்தலில் நேருஜியும், காங்கிரஸும் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறார்கள். எனினும் ஜனநாயகக் கமிட்டி முறையில் கடைபிடிக்கத்தக்க எதிர்ப்புக் கமிட்டி இருந்தால் கமிட்டி என்று எண்ணியவர்களும் உள்ளது. அவர் களுடைய எண்ணமும் கமிட்டி யிருக்கிறது. மேலதும் 496 உத்தரவுகள் உள்ள பார்லிமென் டில் மார்ச் 160 பேர் காங்கிரஸுக்கு எதிர்ப்புக் கமிட்டி யிருப்பார்கள். ஆனால் இந்த 160 உத்தரவுகள் கமிட்டி பல கமிட்டிகளாகவும் கமிட்டிசன்களாகவும் பங்கு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்ப்புக் கமிட்டி என்று சொல்லக்கூடிய கௌரவத்தை அடைவதற்குப் போதிய பலம் எந்தக் கமிட்டிக்கும் இல்லை. இது அவ்வளவு விரும்பத்தக்க நிலைமை வன்று. எதிர்ப்பாளர்கள் எல்லாரும் இரண்டு அல்லது மூன்று கமிட்டிகள் அமைத்து கமிட்டிகள் கங்குலிக்குடும். ஜனநாயகத்தில் எதிர்ப்புக் கமிட்டி குத் தேவைதான் அல்லவென்றும் உண்டு என்பதில் ஐயமில்லை. சர்க்காரை எதிர்த்து கமிட்டி

கொண்டு வரும் மனோதாக்கம், திட்டங்கள் ஐக்கியவாற்றில் காணும் முறையை எடுத்துக் கொள்ளவும் அபிவிருத்தி செய்யவும் எதிர்ப்புக் கமிட்டி வேண்டும். வரத பிரதிவாத்திகள் கமிட்டி முறையில் உத்தரவு போது மிகவும் முக்கியமான அறிவுப் பிரதிவாத்திகள் சித்ததை கொண்டு வரக்கூடாது. இனிமேல் கமிட்டி பொதுத் தேர்தல்களில் கமிட்டி சித்தவை போட்டியிடவும் வரவிருக்கின்றன. இக்கமிட்டி பார்லிமென்ட்டிலும் மாகாண சட்டசபைகளிலும் அத்தகைய கௌரவமான எதிர்ப்புக் கமிட்டிகள் உருப்பெற்று ஜனநாயகத்துக்குத் தனிச் செல்வம் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

இருக்கு பஞ்சாயத், உத்தரப் பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம் முதலிய மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் பெரும்பான்மை பெற்றதை ஒரு மகத்தான அறிவு என்று சொல்வது மிகவாகாது. ஏனெனில் இம்மாதிரி வானில் பாரிஸ்தான் பிரிவினைக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட பயங்கர சிங்கிஸ்தானம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். கமிட்டிகளாகக் காண்பதில் அம் மாகாணங்களில் இன்னமும் நிலை பெருமல் அபிவிருத்திக்குக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் பிற நேரபத் கொள்கைக்கு அம்மாதிரி வான்களில் குத் காணக்கூடாது ஏதாவதாக உண்டு. இக் காணக்கூடாது உபயோகித்துக் கொள்ளவும் என்று எழுதித்தான் உட்காட்டும் ஜனநாயகம், சம ராஜ்யப் பரிஷத், ஹிந்து மாகாணம், கண தந்திரப் பரிஷத், அக்காலி சிங்கிஸ்தானம் முதலிய எல்லா வரதக் கமிட்டி போட்டியிட முன்

வந்தார். கெரூதியோ "ஏன் வந்ததுக்குத் திரும்ப இடம் கொடுக்க முடியாது" என்று மீதிர போடாமல் போட்டுக் கொண்டு வந்தார். தேர்தல் முடிவைப் பார்த்தும் போது ஏன் வந்தும் அம் மாகாணங்களில் அப்போது நேரத்து என்று புண்படுத்த. மொன்றா ஆளாத், துணுபித்வாப் முதலிய மூலக்கிகள் உத்தரப் பிரதேசத்தில் தங்கித் ஏன் வந்த அப்போதென்றுப் போட்டி வீட்டு, தங்கித்தவனின் கொட்டைப் பெற்ற, வெற்றி அடைந்திருக்கிறார்கள், பஞ்சாப்பில் அக் காலிப் வீட்டிலும் தோண்டிப் படைத்து விட்டது. இவை போன்றவை கெரூதிக்கு மத்திய வெற்றி என்பதில் ஸ்பந்தம். வட எட்டு மக்கள் கெரூதி வீட்டும் கெரூதியிடமும் வைத்தவை அந்த மக்களுக்கு இவைபற்றி அந்தரங்கமாகும்.

இத்தகைய மத்திய போதுதான் மக்களின் ஒரு எளும் மின் போது என்று உத்தியாக உட்படுத்தும். அந்த உட்படுத்தாவை கெரூதி பரிபூரணமாக சிவந்தவெற்றி வைப்பார் என்று சிவந்த கொண்டிருக்கிறோம். எங்கெங்கு போய்க் தேர்தலுக்கு சிவந்த வெற்றி பெற்றவர்கள் அனைவரும் கெரூதிக்குப் பக்கவாசமாக சிவந்த பரத எட்டிக் அமைதி சிவந்த வீட்டில் பெருமையுடைய பிரபந்தவர்கள் இடைவிடாமல் செய்த வருவர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

அப்படிச் செயல்படும் பிரபந்தவர்களுக்குத் தேவந்த திருவருள் பரிபூரண வெற்றியை அளிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

வாழிய பரத மனித திருவருள்!

மினிதன் எப்படி உயர்கிறான்?

மினிதன் உயற்பிழை உயர்கிறான்; மனிதன் பிரபந்தவர்களுக்கும் உயர்கிறான்; தன்மக்கள்திரும்ப உயர்கிறான்; தன்மக்கள்திரும்ப ஏன் வந்ததும் தோற்றத்தும் தோண்டு செய்வதிலும் உயர்கிறான்; இடைவிடாத முயற்சியிலும் உயர்கிறான்; தராத அக்கறையிலும் உயர்கிறான்; தன்மக்களிடம் அமைக்க முடியாத உட்படுத்த உயற்பிழை உயர்கிறான்; அப்பிழை உயர்கிறான்; ஆகையினால் உயர்கிறான்; பரிசு தேர்தல் செய்கும் உட்படுத்த முயற்சியிலும் உயர்கிறான்; மனித போன்ற உட்படுத்த வந்த போதிலும் மனித தராமல் மனிதமும் மனித போன்றவர்களைச் செய்து அந்த உட்படுத்த வெற்றி கொள்வதிலும் உயர்கிறான்; ஏன் வந்ததற்காகவும் எட்டுக்காலவும் உயிராகவும் கொடுக்க மூலம் வரும் திரவ புத்தியினால் மனிதன் உயர்கிறான்.

இப்படி வெள்ளம் மனிதன் உயரும்போது அவரின் பெற்ற தேர்தல் உயர்கிறது; தேர்தல் எதிரிகளை ஒத்திடுகிறது வெற்றி எங்கெங்கு; உயரும் உயரும்படி மனிதர்களை அடைகிறது.

இப்போதிடம், மனிதன் எங்கெங்கு வந்தவன் உயர்கிறான் என்பதை "பெர்லின் வீழ்ச்சி" (The Fall of Berlin) என்னும் மத்திய குழியின்மீதுப் பட்ட உயர்கிறதுதே; ஒவ்வொரு எட்டிலும் அந்த உயர்கிறதுதே; ஒவ்வொரு சிவந்திலும் உயர்கிறதுதே; ஒவ்வொரு பரதிலும் மூலமாகவும் உயர்கிறதுதே; பரதில்கள் போல் ஒவ்வொரு வந்தவனின் மூலமாகவும் உயர்கிறதுதே.

"பெர்லின் வீழ்ச்சி" என்னும் பட்டமானது மனிதனுடைய உட்படுத்தும் உயர்கிறதுதே; அந்தத் திரவ உயர்கிறதுதே; வீரத்த உயர்கிறதுதே; தராத பத்தியை உயர்கிறதுதே; திரவத்த உயர்கிறதுதே; தன்மக்கள் மத்திய உயர்கிறதுதே; பரிசு தேர்தல் ஒத்திடுகிறதும் உட்படுத்த முயற்சியை உயர்கிறதுதே; சிவந்திடுகிற முயற்சியை உயர்கிறதுதே.

தனி மனிதன் மூலமாக அப் பட்ட அவர் திரவ எட்டையே உயர்கிறதுதே; அந்த எட்டுத் திரவத்தை உயர்கிறதுதே; அந்த எட்டுத் தனித் திரவத்தை உயர்கிறதுதே; ஒப்பிடுகிற மூலமாக எந்த மூலமில் துக்கி வைக்கிறது.

இன்னும் கொஞ்சம் போனும் வெற்றிபட, குழியிடமில் திரவ எட்டையாக அவரின்மீது உயர்கிறதுத் தாழ்த்துகிறது; அந்த இன்னொருதிரவ உயர்கிறதுதே அப்போதெனில் உயர்கிறதுதே குழியைச் செய்த மூலமாக புத்தத்தில் வெற்றி எட்டையே அந்த இன்னொருதிரவம் அப்போதெனில் உயர்கிறதுதே.

"மூலமாகிடுகிற" என்னும் மத்திய குழியிடமில் வந்த துடிக்கத்திற்கு மூலம் குழியின் வந்த ஒரு திரவ எட்டை உயர்கிறதுதே எந்தவகையில் சிவந்திடுகிறது. அந்த வந்த குழியைப் பிரபந்தம் கொடுக்கிறார் அவர் எட்டுத் சிவந்த பரிசுதிரவம் மூலம் அதுபரிசுதிரவம் பரிசுதிரவம்; அதுவே எந்தவகையில் கெரூதி வந்தவன்.

"மூலமாகிடுகிற" புதிய குழியை தேர்தல் இயக்கத்திற்குத் தோடக்கவர்களைக் குழியை. அந்த குழியைப் பரிசு மத்தியக் கருத்தவர்களை மூலமாகக் கொண்டு பட்டம்களும் இவை எட்டைகளும் இயங்குகின்றன. குழியை எட்டுக்கால உயிர்ப்புறமாக எந்தவகையில் வைக்கவந்தவன். அவருடைய முயற்சிக்கு எந்தவகையே இடைவிடாமல் எற்பட்டன. இடைவிடாத முயற்சியிலும் வந்த இடைவிடாமல் உயர்கிறது வெற்றி எட்டை. அவருடைய உயர்கிறதுதே அவருக்கு உயர்கிறதுதே. இதுமீதில் அவர் குழியாகிடுகிற புத்தவீர் அந்தவகையில் உயர்கிறதுதே குழியை அந்த.

குழியை தேர்தல் பரிசு திருவிழாவுக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிற மத்தியப் பரிசு அவர் எட்டுப் பட்டவர்களை வெற்றிபடவந்தே ஒவ்வொரு துறையில், ஒவ்வொரு மூலமில், மனிதன் உயர்கிறதுதே இடைவிடாமல் கொண்டிருக்கிறான். மனிதன் உயர்கிறதுதே மூலம் அந்தவகையில் உயர்கிறதுதே அப்போதெனில் உயர்கிறதுதே.

அப்போதெனில் குழியை வெற்றிபட மூலமாக வந்திருக்கிற பட்டவர்களைக் குழியை உயர்கிறதுதே எட்டிப் பரிசுதிரவம். "மகிழ்ச்சி மனிதன்" (The Magnificent Yuhke) என்பது ஒரு பட்டம். அப்போதெனில் புத்திபெற்ற சிவந்தியும் தந்தை குழியாகவான் அவர் வெண்டித் தோடில் வந்த பரிசு வந்தவர்களை சிவந்தியும். இவர் சிவந்தியின் வந்தவர்களை. இயருடைய வந்தவர்களை சிவந்தியின் சிவந்தியின் தந்தை மூலமாக வந்தவர்களை.

வருக; படத்தில் வெளிப்படுத்தும் கடிப்புத் திறமையும் அவரம். தோராயம் அப்படி உணர்ச்சி வடம் சில இடங்களில் கடித்திருக்கிறது.

ஆனால் விஷயம் என்ன? ஒரு குடும்பத்தை குடும்பக் கூடகவியையும் குடும்பச் சந்தர்ப்பங்களையும் தாக்க முடியாமல் விட்டது. விட்டு ஒப்புப் போகிறது. தனி கட்டியப் பெண்டாட்டியைப் பிரைவு ஆஸ்பத்திரியில் விட்டுவிட்டு ஒப்புப்போகிறது! அதைவிடத் தந்தோன் செய்து கொண்டு அவன் செத்திருக்கலாம். அதற்குள் காதலியின். விட்டையும் காதலியும் விட்டு ஒப்புப்போகும் பீதம் எடுத்துப் பிழைக்கிறது. இந்திய ஆள் குலத்துக்கு எத்தனை பெருமை!

அவர் பெண்டாட்டி பிள்ளைகள் இம் பெரித்த அகிலத்தில். ஒரு கோட்டாச் செய்து பிழைக்கிறது. குடும்பத்திலுள்ள. கோட்டாச் சொந்தக்காரன் கோட்டாருடன் வருகிறது. "கிணர் விளக்கு காமரையை எங்கே என்ன? என் கோட்டாச் விளக்கு கூடாது!" என்று அவர் கிணர் விளக்குவாடிக்கிறது. இந்திய மக்களின் தவறான குணம் — மனிதத் தன்மை — எப்படி உயர்த்தப்படுகிறது!

குழந்தையுக்குப் பீதம் எடுக்கத் தயார் எத்துக் கொடுக்கிறது. பட்டுப் படிப் பீதம் எடுக்கக் கற்றுக் கொடுக்கிறது! குழந்தைகள் "அம்மா! பீதம் கொடுக்க!" என்று படிக்க கொண்டு பீதம் எடுக்கின்றனர். ("இந்தப் பட்டு யிச இனியமாய் வீடுக்கிதது!") என்று ஒரு பிரித்தானிய பத்திரிகை யிசியாலும் எழுதிவிடுகிறது. அந்த இனியமாய் வீடுக்கிதது!")

கூடகத்தில் என்னம் கவலை ஒழுகிறது. எப்படி! உழைப்பினால்! விடா முயற்சியினால்! அறிவுத் திறமையினால்! தவறான குணத்தினால்! இவ்வம் குருட்டு அறிவுத்திறம்!

தோராயமுடைய தம்பி—கட்டை வண்டி ஒட்டிய பட்டிக்காட்டு இவ்வளவு—ஒரு யிச மானேஜரின் புறம்பியைத் திடீர்த் காதலிக்கும் மகத்து கொடுக்கிறது. அதே ஆயிச, தோராயம் வெளியே செல்ப வருகிறது. அக்கேயிச அவன் மகனும் வெளியே பார்த்திருக்கிறது. அந்த யிச மூதலாஸிவிடமே திருட வருகிறது தோராயம். அக்கேயிச வந்து செருகிறது தோராயமளில் பித்தக்கொள் கைத்தலாஸர். திடீரென்று என்ன ஒரு மூன்றுபட்டித் திடீர்ப் பணக்காரர்மாளிகைக் கை வாழ்க்கை தொடங்குகிறார்கள். படத்தையப் பார்ப்பவர்கள் "இப்படி ஒரு அறிவுடைய வாக்கும் அடிக்கக் கூடாதா!" என்று ஆசைக் கொண்ட கட்டைக் கொண்டு விடு திருப்புகிறார்கள்.

ஆக! வீடுபுறம் எத்திரம் அடைந்த ஒரு மானேஜரும் தோத்திரம் மகன்களுக்கு என்னவாய் அருமையான வாழ்க்கை இவ்விடம்! மக்களே எப்படி உயர்த்தக் கூடிய படி?

ஈசு தேயிச பிதம் திருவிழாவுக்கு என்று போதுகிற எடுக்கப்பட்ட "பாதா கபரவி" என்றும் தென்குழைப் படத்தைப் பார்த்தும் தாதிர்ஷ்டியும் வாக்குக் கிடைத்தது.

பீதம் எடுப்பதைத் தடுக்கச் செய்யச் செய்ய வேண்டும் என்று அறிவுரிகள் கொண்டு இருக்கின்றன. அதற்கு மூலமாக, வினியாப் பட்டி வளர் பீதம் எடுக்கும் எட்டிசியைக் கட்டுவது போக்குக்கு ஆய்வு தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று என் எட்டிச இயந்திரக் கூடாது!

இதில் ஒரு கோட்டாக்களில் மகன் ஒரு ராஜ குமாரியைக் காதலிக்கிறது. காதலிக்கட்டும்; நிசயமாகக் காதலிக்கட்டும். அந்தக் காதலின் புரித்திருக்கு அவன் என்ன வழிகளைக் கையாளுகிறார் தெரியுமா?

என்னத்தையாவது அரண்மனை அந்தப்புரத்துக்குப் போகிறது. அங்கே செய்யாமையாக அடியும் உதையும் வாங்கிக் கொண்டு திரும்பி வருகிறார்!

இந்தத் தோராயப் புறமுதல் பாதா கபரவிக்குப் பித கோடுப்பதற்காக ஒரு மக்கிரையாதி தேர்த் தெடுக்கிறது. அவ்வாப் பாதாக்க குலக்கு அழகுத்துப்போகிறது. தோராயம் தன்னுடைய ஆசா எய்திப்பித்தித்கு மத்திரையித்குப் பித கொடுத்து விட்டுப் பாதா கபரவிக்கு அருளாப் பெறுகிறது. அதன் மூலம் அரண்மனை வாழும் மாரா போகிவிடக்கூடிய அடைகிறது!

பீதம், இவ்வளம் சில சிக்கல்கள் எப்படி விளங்கும். சிக்கல்கள் அதே வித ஆயிச மூதலாஸித்கு விடுபடுகின்றன.

தோராயமூக்கு ஒரு அட்டி சிவெதிக்; கோமாளிக் கூத்தர். தோராயமில்லம் மாரம் ஒரு போடி; தோராயமில்லம் தயார் ஒரு கவலைப் போடி. தோராயமில்லம் தம்பிசு ஒரு 'இனியமாய்' ராஜா.

இந்தப் படத்தைப் பார்ப்பதற்கு அக்கக் காலமுதற்காக மூலக்கக் கிணர் கிணரையாக எத்துக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கின்றன!

படி பார்ப்பவர்களில் பனக்கு மானிசு ஒரு கவலை எற்படலாம். இவ்வாதிசு கவலை ஒரு மத்திர காதலியாப் பாதா கபரவிக்குப் பித கொடுத்து அரண்மனையையும் இரண்டுகொண்டிருக்கின்றன அடைக்க கூடாத என்று எய்தித்தார்.

இந்தப் படத்தைப் பார்ப்பதற்காக வெளிக்கக் காத் மூலம் விதித்தார். பிதக்கு கோழி போகிப்போகி ஒருகவலையும் அழகுத்து விதித்தார். மூலக்க மானி கோடி ஆன பிதகு கோலி சிக்கிப்பிசு கித்த விட்டு எழுந்த போலார். தம்பிசு அடித்துக் கொண்டுதே தோடித்தார்!

இவ்வளவு மோதலா இவ்விடம் கவல்குப் படத்தை எடுத்துக்கொண்ட 'பாதா கபரவி'யின் அருமையக் கவலைக் கொண்டிருக்கின்றன அடைக்கப்பட்டன!

இந்தப் படத்தைச் சிவதோ பிதம் திருவிழாக்குத் தேர்த்தெடுத்த புறம்பியையாக்கக் தம்பிசு ஒரு ராஜகுமாரியைக் கிணரையம் செய்து கொண்டு மாராஜாக்காரா திருக்கட்டும்!

எந்தப் பிதம் கூத்தார் கவலைவிட்டார்! இந்தப் பிதம் மாராஜாக்காரத் தேர்ததுக்குக் கூத்தர் ஒரு கை பார்த்தார் மகனாய்!

பீதம் என்பதில்பதற்காகப் பட்டிகள் எடுக்கட்டும். 'பாசா' மகன்குக்குக் கண்புட்டுகாத் தாக ஆடிக் பட்டிகள் கித்தத் பட்டிக்கையும் எடுக்கட்டும். பத்குப் பட்டிகளுக்கு ஒரு பட்டி வித மாவது என் கட்டையையும் காட்டு மக்களையும் உயர்த்தக்கூடிய மூதலாஸிசு என் வினியா மூதலாஸிசு உயர்த்தப் பாதா எடுக்கக் கூடாதா! வெளி எடுக்கலில் காட்டியப் புத்தி பெறக் கூடிய பாதா எடுக்கக் கூடாதா! வினியா மூதலாஸிசு கவலைக் கவலைக் கோத்திரையத் இந்த மானிசு கவலைப் பட்டி எடுக்கக் கூடாதா!

சில கவலையுக்குக் மூலக்கூட உயிர்விதிலும் தென்குழைத் திறமைய உயர் இவ்விடமூதலாஸிசு என் ஒரு சில வெளியுத்த கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது அதற்கும் செரு வந்து விட்டதற்காக வினியா தோக்குகிறது!

அத்தியாயம் 8

“ஐயோ! பிசாசு!”

கீத்பக விருட்சம் பூங்குழலியின்மீது வர்ண மலர்களைச் சொரிந்தது. தேவலோகத்துக் கின்னரி வாத்தியங்கள் இன்ப தேங்களைப் பொழிந்தன. ஏன்? பூங்குழலியின் மேனி நரம்புகளே யாழின் நரம்புகளாகித் தெய்வ கானம் இசைத்தன. இளவரசரின் கனிவு செறிந்த மோழிகள் அவளுக்கு அத்தகைய போகதையை அளித்தன.

“இளவரசே! நான் தேவலோக கன்னிகை அல்ல; ஏழை ஓடக்காரப் பெண். நான்கள் அருந்தியதும் தேவலோகத்து அமுதம் அல்ல; குழகர் கோயிலில் கிடைத்த பாலமுதம்!” என்றான்.

“ஓ தேவலோக கன்னிகை யில்லை யென்றால், நான் எம்பி யிடுவேனு? வருணனின் திருப் புதல்வி அல்லவா நீ? எழுத்திர குமாரி! எத்தனை நடையை எனக்கு நீ உயிர் அளித்திருக்கிறாய்? உனக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன்?” என்றார் இளவரசர்.

“ஐயா! இன்னும் ஒரு பகலும் ஒரு இரவும் தங்களுடன் இருக்க இந்த ஏழையை அனுமதிக்க வேண்டும்” என்றான் பூங்குழலி.

“அது எப்படி முடியும்? உடனே நான் பழையாறைக்குப் புறப்பட வேண்டுமே!” என்றார் இளவரசர்.

“இல்லை; தங்களை நாகைப்பட்டினத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும்படி செய்தி வந்திருக்கிறது.”

“யாரிடமிருந்து?”

“இளைய பிராட்டியிடமிருந்துதான்!”

“அது யார் அங்கே, இன்னொருவன்? வந்தியத்தேவனுடன் படகை இழுத்து வருகிறவன்?”

“என் அந்தான் சேர்தன் அமுதன். இளையபிராட்டி அவனிடந்தான் செய்தி அனுப்பி யிருக்கிறார். தங்களை நாகைப் பட்டினத்தில் உள்ள குடாமணி விஹாரத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்படி.”

“ஆஹா! என் தமக்கையின் மனம் மாறி விட்டதா? எனக்கு முடிசூட்டும் ஆசை அன்று விட்டதா? வெகு காலமாக எனக்குப் புத்த சங்கத்தில் சேர வேண்டும் என்ற ஆசை உண்டு. புத்த சங்கத்தில் சேர்ந்து பிஷு-ஆவேன். தூர தூர தேசங்களுக்கு யாத்திரை செய்வேன்! சாவகம்—கடாரம்—மாயிருடிங்கம்—மாப்பாளம்—சீளம்! ஆஹா! என்னுடைய பாக்கியமே பாக்கியம்! பூங்குழலி! வா, போகலாம்!” என்று கூறி இளவரசர் எழுந்து நின்றார்.

அவருக்கு இன்னும் முழு நினைவு வரவில்லை, கர வேகத்திலேயே பேசுகிறார் என்று பூங்குழலி சந்தேகித்தான்.

அதேமயத்தில் தூரத்
தில் ஓடமிடும் ஞாய்
ஒன்று கேட்டது.

இளவரசர் திடுக்கிட்டு
நின்றது. "பூங்குழலி!
அது என்ன?" என்றார்.

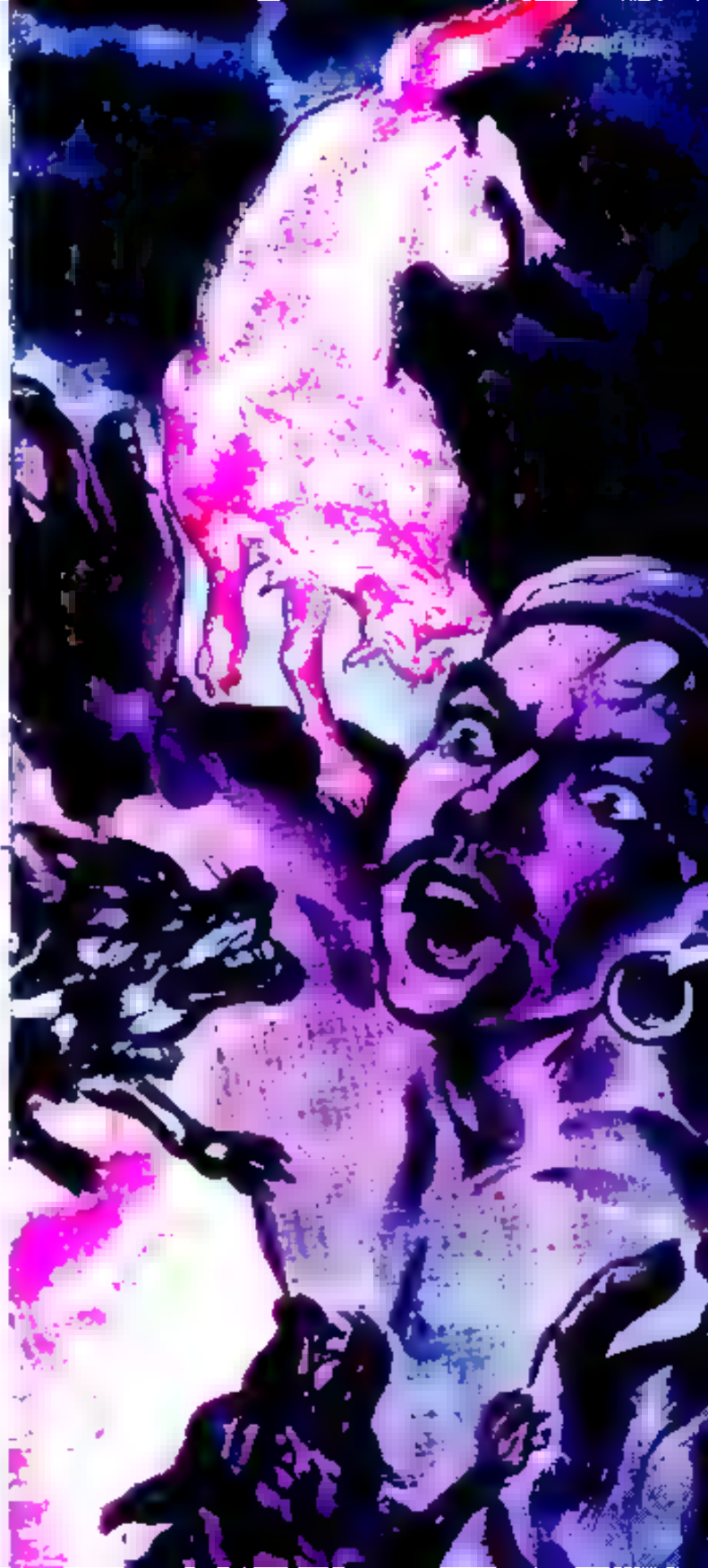
"ஆத்தை கத்துகிறது.
ஐயா!" என்றான்.

"இவ்வாறு அதுமணிதக்
ஞாய்! ஏதோ பெரும்
அபாயத்தில் சிக்கியவ
னின் அபயக் ஞாய்!
அவனைக் காப்பாற்றியிட்டுப்
போகலாம். புத்த
சங்கத்தில் செருவதற்கு
முன்னால் ஒரு புண்ணிய
காரியம் செய்யலாம்!"
என்று இவ்விதம் உறி
யிட்டு இளவரசர்
பாய்த்து ஓட முயன்றார்.
அந்த முயற்சியில் திடீ
ரென்று விழே விழுந்தார்.
பூங்குழலி அவரைத் தாங்கி
கொண்டாள்.

படகைக் கரை சேர்த்
தவர்கள் இருவரும் ஓடி
வந்தார்கள். மீண்டும்
உணர்ச்சிமய இழைத்து
விட்ட இளவரசரை
அவர்கள் மெதுவாகத்
தூக்கிக் கொண்டு
போய்ப் படகில் பந்திர
மாய்ச் சேர்த்துப் படுக்க
வைத்தார்கள்.

சூர்யவாயில் படகு
போக ஆரம்பித்தது. இள
வரசரைத் தவிர்த்த மற்ற
இருவரும் இட கெருக்கடி
எட்டன் அதில் உட்கார்ந்
திருந்தார்கள்.

வந்தியத்தேவன், "பூங்
குழலி! நானு பேரை
இந்தப் படகு தாங்கு
வது கடினம். எப்படியும்
நான் உங்களுடம் விடை
பெற்றுக்கொள்ள வேண்
டியவன். இங்கே உய
இறங்கிக் கொள்கிறேன்.
இளவரசரைப் பந்திர
மாய்ச் கொண்டு போய்ச்
சேர்ப்பது உங்கள்
பொறுப்பு. உங்களுக்கு

அதிகம் தான் சொல்ல வேண்டிய தில்லை!" என்று சொன்னான்.

அவனுடைய குரல் நழுவத்தது. சிலாக் கிரகம் அவன் முகத்தில் விழுந்த போது கண்களில் முத்துத் துளிகள் ஒளி வீசித் திகழ்ந்தன.

"கோடிக்கரைக்காடு தாண்டியபிறகு இறங்கிச் செல்வவாமே? என் குதிரை வயலும் அங்கேதான் சிறுத்தி வைத்திருக்கிறேன். அடைபாசம் சீராகிடுக்கிற தல்லவா?" என்றான் சேந்தன் அழுதன்.

"வேண்டாம்; காள் இங்கேயே இறங்கிக்கொள்கிறேன். குழகர் கோயில் பிரகாரத்தில் சற்று நேரம் படுத்துத் தூங்கி விட்டுப் பொழுது விடியதற்குள் எழுந்து புறப்படுகிறேன். இவ்வா விட்டால், காளைக்குப் பிரயாணம்செய்யமுடியுமா? வழியில் எவ்வளவு நடக்கக்கூடாது!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

பூங்குழலி அத்தனை நேரமும் தன் மடியில் பந்திரப் படுத்தி வைத்திருந்த பொட்டணத்தை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தான். "இந்தா! குழகர் கோயில் பிரயாணம். இதைச் சாப்பிட்டு விட்டுத் தூங்கு!" என்றான்.

"சீக்களும் ஒன்றும் சாப்பிடவில்லையே, உங்களுக்கு வேண்டாமா?"

"கோடிக்கரையிலிருந்து காது தூரம் எல்லாயில் போய் விட்டால் எத்தனையோ கிராமங்கள், காணாத சேந்தனாகிய போய் உணவு சம்பாதித்துக் கொண்டு வருவோம். உன் விஷயம் அப்படி வயல. நீ ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் பழையகறை போய்ச் சேர வேண்டும் அல்லவா?"

"படகில் இளவரசர் இருக்கிறார் என் பதை சீக்களும் மறந்துவிடக் கூடாது."

"இந்தப் படகில் இருப்பவர் இளவரசர் என்று யார் கம்புலார்கள்? அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே! எங்கள் பொறுப்பு. இந்த ஓட்டைப் படகை யாகும் கவனிக்க மாட்டார்கள்."

"சரி; அப்படியானால் இங்கேயே காள் இறங்கிக் கொள்கிறேன்."

அச்சமயம் மறுபடியும் அந்த ஓங்குரம் கேட்டது. "ஆ! அது என்ன?" என்று இளவரசர் கேட்டுவிட்டு மறுபடியும் உணர்வை இழந்தான்.

பூங்குழலி எழுந்து சின்னான்.

"முடியாது! என்னும் முடியாது. இளவரசருக்குத் தெரிந்தால் என்னை என் னிக்காட்டார். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் படகில் இரு. அந்த மந்திரவாதியைச்

சேர்த்திருந்து எடுத்து விட்டு விட்டு வருகிறேன். இங்கிருந்து அந்த இடம் டெட்டத்தான் இருக்கிறது!" என்று சொல்லிக் கொண்டே படகிலிருந்து கால் வரின் கரையில் குதித்தான்.

"அப்படியானால் நானும் உன்னை வருகிறேன். அந்தப் பாதகனிடம் உன்னைத் தனிவாக விட மாட்டேன்" என்றான் சேந்தன் அழுதன்.

"இல்லை; அழுதா! நீ படகில் இரு! இளவரசரை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள். காள் பூங்குழலியுடன் போய் வருகிறேன். எனக்கும் அந்த மந்திரவாதி கையப் பாரக்க வேண்டிய காரியம் இருக்கிறது!" என்று சொல்லிவிட்டுப் பூங்குழலியைப் பின் தொடர்ந்து வேகமாக ஓடினான் வந்தியத்தேவன்.

பூங்குழலியின் மாக்கள் மூன்றும் மந்திரவாதி மார்பளவு சேற்றில் புதைந்திருக்க, அவனைச் சுற்றி சரீகன் சின்று அவனைப் பிடுங்கித் தின்னப் பாரக்கும் பயங்கரக் காட்சி நோன்றிக் கொண்டிருந்தது. அதற்கிடையே இளவரசர் அவனைப் பார்த்து "பெண்ணே! நீ கொலைபாதி!" என்று குற்றம் சாட்டும் காட்சியும் நோன்றியது! இந்தக் காட்சிகள் அவனுடைய கால்களுக்கு மிக்க விவரணைக் கொடுத்தன. மந்திரவாதியை அமிழ்த்திய சேற்றுப் பள்ளத்தை அதி விவரையில் கெடுங்கிறான். அங்கே மந்திரவாதியைக் காணாமல் பெரும் ஏமாற்றம் அடைந்தான்.

பின் தொடர்ந்து வந்த வந்தியத் தேவன் அவன் பக்கம் கெடுங்கியதும், அவன் தயங்கி சிற்பதின் காரணத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டான்.

"வேறு ஒரு சேற்றுப் பள்ளமா யிருக்கலாம். கோடிக்கரையில் எத்தனையோ பள்ளங்கள் உண்டு அல்லவா? நீ மறந்து போயிருப்பாய்!" என்றான்.

புதலில் ஒரு முறை கட்டியிருந்த சேந்தன் அழுதனின் மேல்துண்டைப் பூங்குழலி கட்டிக் காட்டினான். பாவம்! அவனால் பேச முடியவில்லை.

"சேற்றிலே அமிழ்க் திருப்பான் என்று சினைக்கிறாயா? இல்லை, இல்லை! சரிதானே அப்படி செய்வாரம் கொண்டு விட முடியுமா! அவனுக்கு நூறு உயிர் ஆயிற்றே! தப்பிப் போய் நுப்பான்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தியத் தேவன் புதலில் கட்டப் பட்டிருந்த துண்டை அமிழ்த்து எடுத்துக் கொள்ள

டான். பூங்குழலிக்கு ஆறுதலாக அக் கிதம் சொன்னான் தவிர, அவன் மன திற்குள் "ரவிதாஸன் மாண்டுதான் போயிருப்பான். அவனுக்கு இந்தக் கோர மரணம் வேண்டியதுதான்!" என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

இருவரும் அங்கே மேலும் சிற்பதில் பயனில்லை என்பதை ஒருங்கே உணர்ந்தார்கள். மீண்டும் கால்வாயை நோக்கி நடந்தார்கள்.

கால்வாயின் கரைகளை அங்கே இருபுறமும் மரங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருந்தன. ஒரு மரக்கிளைையைப் பிடித்துக் கொண்டு நீன்று இரண்டு உருவங்கள் எட்டிப் பார்த்தது தெரிக்ந்தது.

அவற்றில் ஒன்று ஆண் உருவம்: இங்னென்று பெண் உருவம்.

"அதோ!" என்று பூங்குழலி எட்டிக் காட்டினான்.

"ஆமாம்; அவர்கள் யார் என்று தெரிவிததா?"

"மந்திரவாதி ஒருவன்; இங்னெருத்தி என் அண்ணன் மனைவி. எனக்கு முன்னால் அவன் வந்து மந்திரவாதியை விடு வித்திருக்கிறான்."

"எல்லதாய்ப் போயிற்று!"

"எல்லது ஒன்றுமில்லை. கால்வாயில் படகு வருவதை அவர்கள் உற்றுப் பார்த்திருக்கிறேன்!"

அச்சமயம் இரண்டு உருவங்களில் ஒன்று திரும்பி இவர்கள் வரும் திசையைப் பார்த்தது. உடனே இரண்டு உருவங்களும் புதர்களுக்கு அடியில் மறைந்து விட்டன.

"ஐயோ! அவர்கள் கம்மமையும் பார்த்து விட்டார்கள்!"

"பேசாமல் என்னுடன் வா! நான் ஒரு புத்தி செப்கிறேன். நான் என்ன சொன்னாலும் ஆச்சரியப் படாதே! என்னை ஒட்டியே போக!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

இருவரும் மேற்கூறிய உருவங்கள் நீன்ற இடத்துக்குச் சமீபமாகப் போனார்கள். அந்த இடத்தைக் கடந்து சிறிது அப்பால் சென்று கால்வாயின் ஓரமாக உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

பின்னால் புதரில் மறைந்திருந்தவர்களுக்குத் தங்கள் பேச்சு நன்றாய்க் கேட்கும் என்று வந்தியத்தேவன் நிச்சயப் படுத்திக்கொண்டான்.

"பூங்குழலி! இதோ பார்! ஏன் கைகாப்படுகிறாய்! மந்திரவாதி செந்து

ஒழித்து போனான். போனதே கேட்கும்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"ஐயோ! என்ன பயங்கரமான சாவு!" என்றான் பூங்குழலி.

"கொலை செய்தது செப்துவிட்டு, இது என்ன பரிதாபம்!"

"ஐயோ! நானு கொலை செப்தேன்?"

"பின்னே அவன் சேற்றில் விழச் செய்தது பார்? நீதானே! திடீரென்று அப்புறம் உளக்குப் பச்சாத்தாபம் வந்து விட்டது. தப்புவிக்கலாம் என்று வந்தாய்! அதற்குள் அவனைச் சேறு விழும்பி விட்டது. தப்புவிக்கத்தான் வந்தாயோ. அவ்வது சேத்துப் போய் விட்டானு என்று பார்ப்பதற்குத்தான் வந்தாயோ, பார் கண்டது?"

"உன்னை யார் என்னைத் தொடர்ந்து வரச் சொன்னது?"

"வந்ததினால்தானே நீ செய்த கொலை யைப் பற்றித் தெரித்து கொள்ள முடிந்தது! அடி கொலை பாதகி!"

"நானு கொலை பாதகி?"

"ஆம்; நீ கொலை பாதகிதான்! நான் மட்டும் போக்கிபன் என்று சொல் கிறேனு! அதுவும் இல்லை. நான் இள வரசனாகக் கடலில் முழுது அடித்துக் கொன்றேன். நீ மந்திரவாதியைச் சேற் றில் அழுக்கிக் கொன்றாய். அதற்கும் இதற்கும் சரியாய்ப் போய்விட்டது. நான் செய்த கொலையைப் பற்றி நீ வெளியில் சொல்லாமலிருந்தால், நீ செய்த கொலையைப் பற்றி நானும் யாரிடத்திலும் சொல்ல வில்லை!"

"இளவரசனாகக் கொன்றவன் நீதானா? சற்று முன் அவரைப் பார்க்கவே யில்லை என்று சொன்னாயே?"

"வேண்டு மென்றுதான் அப்படிச் சொன்னேன். இனிமேல் அப்படி உன் னிடம் பொய் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நான் கூறியதை ஒப்புக் கொள்வாயா, மாட்டாயா?"

"மாட்டேன் என்று மறுத்தால்?"

"உடனே நந்தினி தேவியிடம் போய் நீ மந்திரவாதியைச் சேற்றில் அழுக்கிக் கொன்றதைக் கூறுவேன். நான் செய்த கொலைக்குச் சாட்சியம் இல்லை; உன் கொலைக்குச் சாட்சியம் உண்டு....."

"நந்தினி என்னை என்ன செய்து விடுவாள்?"

"வேறொன்றும் செய்ய மாட்டாள். உன்னைப் பூமியில் கழுத்து வரையில்

புகைத்து பாணியின் காலிலும் இடறும் படி செய்வாள்!"

"ஐயோ! என்ன பயங்கரம்!"

"வேண்டாம் என்றும், நான் கூறுகிற படி செய்வதாக ஒத்துக் கொள்."

"என்ன செய்ய வேண்டும்?"

"அதோ உன் அத்தான் கொண்டு வருகிறானே, அந்தப் படகில் ஏறிக்கொள். இரண்டு பேரும் நேரே இலங்கைக்குப் போய் விடவேண்டும். அங்கே போய் உன் இளவரசரை நிரைத்து அழுதுகொண்டிரு!"

"எதற்காக நான் இலங்கை போக வேண்டும்? இங்கேயே இருந்தால் உனக்கு என்வ?"

"ஆ! நீ போய்ப் பழுவேட்டையை ரிடம் என்னைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டால்!—அவருக்கு என்ன இருந்தாலும் இளவரசர் பேரில் அபிமானம் உண்டு. என்னைப் பறி வாங்கப் பார்ப்பார். எனக்கு இந்த உலகில் இன்னும் கொஞ்சம் வேலை இருக்கிறது."

"அடபாவி! இளவரசரை ஏன் நீ கொன்றாயி் அதைப்பாவது சொல்லிவிடு!"

"சொன்னால் என்ன? நன்றாகச் சொல்லுகிறேன். இளவரசரும் அவருடைய தமக்கையும் சேர்ந்து ஆதித்த கரிகாலரின் இராஜ்யத்தைப் பறிப்பதற்குச் சதிசெய்தார்கள். ஆதித்த கரிகாலர் என்னுடைய எஜமானர். அவருடைய விரோதி

என்றுடைய விரோதி. அதனால்தான் இளவரசரைக்கொன்றேன். தெரிந்ததா?"

"இந்த மகாபாவத்துக்கு நீ தண்டனை அதுபயிப்பாய்."

"அதைப் பற்றி நீ கவலைப்படாதே! நான் சொன்னபடி நீ செய்யப் போகிறாயா, இல்லையா?"

"செய்யா விட்டால் வேறுவழி என்ன? அதோ படகு வருகிறது; போய் ஏறிக்கொள்கிறேன்."

"இதோ பார்! நன்றாய்க் கேட்டுக் கொள். படகில் ஏறியதும் நேரே கடலை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். கோடிக்கரைப் பக்கம் திரும்பினாலோ, உன் கதி அதோகதிகான். இங்கேயே இருந்து நான் உங்கன் படகைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். படகு கடலை அடைந்த பிறகுதான் இங்கிருந்து நகருவேன்."

"சரி, சரி! இங்கேயே இரு! உன்னை தூறு வரிகள் பிடுங்கித் தின்னட்டும்!"

வந்தியத் தேவன் செய்த சமிக்ஞையைப் பார்த்துவிட்டுப் பூங்குழலி அங்கிருந்து விரைந்து போய்ப் படகில் ஏறிக்கொண்டான்.

படகு மேலே சென்றது.

வந்தியத்தேவன் அவனிடம் கூறியபடி அங்கேயே உட்கார்ந்திருந்தான்.

அதார நாழிகை சென்றது.

படகு கால்வாயில் வெகு தூரம்வரைச் சென்று மறைந்தது.

இவ்வொன்று வந்தியத் தேவனுக்குப் பின்னால் "ஹா ஹா ஹா" என்ற ஒரு பயங்கரச் சிரிப்புக் கேட்டது.

வந்தியத் தேவன் திடுக்கிட்டவன் போல் பாசாக்கு செய்து, சட்டென்று எழுந்து நின்று பார்த்தான்.

மந்திரவாதி புதர்களுக்கு மத்தியில் எழுந்து நின்று பேய் சிரிப்பது போலப் பயங்கரமாகச் சிரித்தான்.

"ஐயோ! பிரசாச!" என்று அவரிக் கொண்டு வந்தியத் தேவன் அங்கிருந்து ஓட்டம் பிடித்தான்.

அத்தியாயம் 9

ஓடத்தில் மூவர்

பொழுது புலர்ந்தது. கருகிற அழகியான இரவெனும் தேவி உலகநாயகனை விட்டுப் பிரிய மனமின்றிப் பிரிந்து செல்ல நேர்ந்தது. நாயகனைத் தழுவி யிருந்த அவருடைய கரங்கள் இலேசாகக் கழன்று விழுந்தன. வாழ்க்கையிலேயே கடைசி முத்தம் கொடுப்பவனைப் போல் கொடுத்து விட்டு இரவெனும் தேவி இன்னமும் தயங்கி நின்றான். "மாலையில் மறுபடியும் சந்திப்போம். நாலு ஐரம் நேரத்தானே இந்தப் பிரிவு? சந்தோஷமாகப் போய் வா!" என்றது உலகம். இரவு தயங்கித் தயங்கி உலகத்தைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டு சென்றது.

உள்ளத்திலே அன்பில்லாத கள்ளக் காதலனைப் போல் இரவு பிரிந்து சென்றதும் உலகம் மகிழ்ச்சியினால் சிவிர்த்தது. "ஆகா! விடுதலை!" என்று ஆயிர மாயிரம் பறவை இனங்கள் பாடிக் கனித்தன. மரங்களிலும் செடிகளிலும் மொட்டுக்கள் வெடித்து மலர்ந்தன. எங்கிருந்தோ வண்டுகள் மந்தை மந்தை யாக வந்து இதழ் விரிந்த மலர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு இன்னிசை பாடிக் கனித்தன. விதவித மான வர்ணச் சிறகுகள் உள்ள தட்டாரப் பூச்சிகள் நரவா பக்கங்களிலும் ஆனந்தக் கூத்தாடின.

கீழ் வானத்தில் பொன்னிறம் கண்டது. வானச் சுடர்கள் ஒவ்வொன்றாக ஒளி மங்கி மறைந்தன. இதுவரையில் வான விதியில் பவனி வந்து

கொண்டிருந்த பிறைச் சந்திரன் "நிழ்கட்டுமா? போகட்டுமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

ஓடையில் படகு மெள்ள மெள்ளச் சென்று கொண்டிருந்தது. பட்சிகளின் கோஷ்டி காயத்தோடு துடுப்பு தண்ணீரைத் தள்ளும் சலசல சத்தமும் பூங் குழலியின் செவிகளில் விழுந்தது. திடுக்கிட்டுக் கண் விழித்தான். ஒரு கிளையில் வெடித்த இரண்டு அழகிய நீல நிற மொட்டுக்கள் ஒருங்கே மலர்ந்தது போல் அவருடைய கண்ணிமைகள் திறந்தன. எதிரே இளவரசரின் பொன்முகம் தோன்றியது. இன்னும் அவர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். தூக்கத்தானா? அல்லது சரவேகத்தில் இன்னமும் உணர்ச்சியற்றிருக்கிறாரா? தெரியவில்லை. எனினும், அவருடைய திருமுகம் எவ்வளவு பிரகாசமாக யிருந்தது?

அப்பால் சேந்தன் அழுதன் துடுப்புத் தன்னிக் கொண்டிருந்தான்.

“பூங்குழலி! ஏன் அதற்குள் விழித்துக் கொண்டாய்? இன்னும் சற்று நேரம் தூங்குவதுதானே?” என்றான்.

பூங்குழலி புன்னகை பூத்தாள். மூகத்திலிருந்த இதழ்களிலே மட்டும் அவள் புன்னகை செய்வதில்லை. அவளுடைய திருமேனி முழுதும் குறுகுகை பூத்தது.

காட்டிலே பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்தவன் பூங்குழலி. ஆவியும் பட்சிகளின் கானமும், வண்டுகளின் தேளும் இவ்வளவு இனிமைபடை அவளுடைய செவிகளில் என்னைக்கும் தொனித்ததில்லை.

“அத்தான்! உதய ராகத்தில் ஒரு பாட்டுப் பாடு!” என்றான் பூங்குழலி.

“ஃ இருக்குமிடத்தில் நான் வாயைத் திறப்பேனா? நீதான் பாடு!” என்றான் சேந்தன் அழுதன்.

“இரத்திரி இருண்டதே காட்டில் பாடினாயே!”

“காரிய சிமித்தமாகப் பாடினான். இப்போது நீ பாடு!”

“எனக்கும் பாட வேண்டுமென்று ஆசையா விருக்கிறது. ஆனால் இளவரசருக்குத் தொந்தரவா விருக்குமல்லவா?”

“எனக்குத் தொந்தரவு ஒன்றுமில்லை. இரண்டு பேரும் சேர்ந்து பாடுங்கள்!” என்றார் அருள்மொழி வர்மர்.

பூங்குழலி வெட்டகத்தினால் தலை குனிந்து கொண்டான்.

“படகு எங்கே போகிறது?” என்று இளவரசர் கேட்டார்.

“நாகைப்பட்டினம் குடாமணி விஜய ரத்திற்கு!” என்றான் பூங்குழலி.

“அப்படியானால், இரத்திரி நான் கண்டது கேட்டதெல்லாம் கனவல்லவா? உண்மைதானா?”

“ஆம், ஐயா! இதே இவ்வந்தான் தங்கள் தமக்கையாடமிருந்து செய்தி கொண்டு வந்தவர்.”

“இளைய பிராட்டி, உறியதை பெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லு. அமுதா! என்னைப் புத்த சங்கத்தில் சேர்ந்து விடும்படியானான் என் தமக்கை சொல்லி அனுப்பினார்?”

இதற்கு என்ன விடை சொல்லுவதென்று அமுதன் தயங்கியபோது, குதிரையின் காலடிச் சத்தம் கேட்டது. பூங்குழலியும் சேந்தன் அமுதனும் திடுக்கிட்டார்கள்.

இளவரசரின் மூகத்தில் மட்டும் ஒரு மாறுதலும் இல்லை.

“என் நண்பன் எங்கே? வானச் சுவர்து விரன்?” என்று இளவரசர்

கேட்டார். கேட்டு விட்டுக் கண்களை மூடிக் கொண்டார்.

“சிறிது நேரத்துக்குள் குதிரை மீது வந்தியத்தேவன் தோன்றினான்.”

படகு நின்றது. வந்தியத்தேவனும் குதிரை மீதிருந்து இறங்கி வந்தான்.

“ஒன்றும் விசேஷமில்லை. நீங்கள் பத்திரமா விருக்கிறீர்களா என்று பார்த்து விட்டுப் போக வந்தேன். இனி அபாயம் ஒன்று மில்லை” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“மத்திரவாதி?” என்று பூங்குழலி கேட்டான்.

“இந்தப் படகில் இளவரசர் இருக்கிறார் என்ற சந்தேகமே அவனுக்கில்லை. நான் உறியதை அவன் அப்படியே கம்பி விட்டான்.”

“அவனைப் பார்த்தாயா?”

“பார்த்தேன்; ஆனால் அவனுடைய பிரகாசப் பார்த்ததாசப் பயந்து பாசாவ்கு செய்தேன்.”

“உன்னைப் போல் போய் சொல்லக் கூடியவனா நான் பார்த்ததே யில்லை.”

“போய் என்று சொல்லாதே! கற்பனா சக்தி என்று சொல்லு. இளவரசர் எப்படி விருக்கிறார்?”

“ஈடு ஈடுவே விழித்துக் கொண்டு இரண்டு வார்த்தை சொல்கிறார். அப்பறம் சிறிது இழந்து விடுகிறார்.”

“இந்தச் சாமி அப்படித்தான்.”

“எந்தவிட நாளைக்கு இருக்கும்?”

“சில சமயம் ஒரு மாதங்கூட இருக்கும். குடாமணி விஜயரத்தில் பத்திரமாகக் கொண்டு போய்ச் சேர்ந்து விடுங்கள். பிஷுக்கள் வயத்திலும் சேந்தால் இரண்டு வாரத்தில் குணப்படுத்தி விடுவார்கள். ஐக்கிரதை! பூங்குழலி! உன்னை கம்பித்தான் இளவரசரை ஒப்படைத்து விட்டுப் போகிறேன். உன் அத்தான் எங்கேயாவது கோவில் கோபுரத்தைக் கண்டால் தேவாரம் பாடிக் கொண்டு கவாமி தரிசனத்துக்குப் போய் விடுவான்!”

சேந்தன் அமுதன் “உன்னோடு பழைய பிறகு அப்படி பெல்லாம் செய்ய மாட்டேன். சில கைக்களியம் செய்யும் ஆசை கூட எனக்குக் குறைந்து விட்டது!” என்றான்.

“என்றும் குறைந்த விட்டதா? அவ்வது இந்தப் பெண்ணினாலா? உண்மையைச் சொல்!”

சேந்தன் அமுதன் அதைக் காதில் போட்டுக் கொண்டாமல் “குதிரையை

என் சொன்ன இடத்தில் வந்து பிடித் தாயா?" என்று கேட்டான்.

"குதிரா என்னைக் கண்டு பிடித்தது. இது என் உள்விடம் தஞ்சாவரில் விட்டு வந்த குதிரா அல்லவா?"

"ஆமாம்."

"இருட்டில் இது அடர்ந்த காட்டுக் குன்றை என்னைப் பார்த்துவிட்டுக் கொண்டது. அராயிள்ளிடம் என் அகப்பட்ட கொண்டலில் ஒரு விஷயம் தெரிந்த கொண்டேன். அமுதா! குதிராவினை வெறுக் காவோடு ஒட்ச்செய்வது பாவம் குளம்புக்கு அடியில் இருப்பக் கவசம் அடித்து ஓட்ட வேண்டும். முதன் முதலில் என் பார்த்தும் கொல்லப்பட்டதை யில் இதன் குளம்புக்குக் கவசம் அடிக்கச் சொல்லப் போகிறேன். சரி, சரி! அதையெல்லாம் பற்றிப் போ சொ மிளும். மறுபடியும் உக்கிரையும் இவ் வரகாரையும் பார்ப்பேனா, என்னவோ, தெரியாது. இவ்வரசர் மறுபடி விழித் தால் என் பகையாகைக்குப் போகிறேன் என்று சொல்லுங்கள். அக் கிருத்த விவரத்தில் செய்தி அனுப்பு வதையும் சொல்லுங்கள். அப்போதுதான் சிம்மதியாக இருப்பார்."

வந்தியத்தேவன் குதிரையைத் திருப்பி விட்டுக் கொண்டு போனான். விவரத்தில் இவர்களுடைய பார்வையிலிருந்து அவன் மறைந்தான்.

இருபுறமும் தாழ்வுபுதர்கள் அடர்ந்திருந்த ஓடைக்கரையில் வழியாகப் படையோய்க் கொண்டிருந்தது. போன்றிதத் தாழ்ம் பூக்களும், தந்த வர்ண வேன் தாழ்ம்பூக்களும் இரு பக்கமும் செறிந்த விட்டன. அவற்றின் ஓது மணம் போகதையை உண்டாக்கிற்று. சில இடங்களில் ஓடைக் கரையில் புன்னை மரங்கள் வளர்ந்திருந்தன. சில இடங்களில் உய்ய மரங்களும் இருந்தன. மூத்து சிறப் புன்னை மரங்களும் குங்கும வர்ணக் கெய்ய மரங்களும் ஓடைக் கரையில் செறிந்த விட்டன.

புலோகத்திலிருந்து புன்னியோகிலைச் சொர்க்கத்துக்குப்போகும் பாதை ஒன்று இருந்தால், அது இப்படித்தான் இருக்கும் என்று பூங்குழலிக்குத் தோன்றியது.

இடைவிடையே சோமன் தென்பட்ட இடத்தில், சேந்தன் அமுதன் சென்று இவ்வாருக்குப் பாதுகாப் பூங்குழலிக்கு உணவும் வாங்கிக் கொண்டு வந்தான்.

இவ்வரசர் ஸ்ரீவிழித்த போதெல்லாம் பூங்குழலி சத்த விவரிக்கின்றான்.

சேந்தரு மேர் அலகாப் பார்த்த முடியாமல் அங்குமிங்கும் பார்த்தான். அவர் உணர்விறந்திருந்த சேந்தனில் அவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சேந்தனுடன் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு மிஞ்ந்தான். சில சமயம் இரண்டு பேரும் சேர்ந்த பாடிக்களித்தார்கள்.

சேந்தன் அமுதன் உணவு தேடிச் சீராமங்களுக்குச் சென்ற சமயங்களில் பூங்குழலி இவ்வாசனின் செத்தியைப் பதவிக்கொடுத்தும் தமையைக் கோரி விட்டும் பணிவிடை செய்தான். அப்போதெல்லாம் அவன் உள்ளம் பொங்கி, உடல் சிலிர்த்து, பாவம் சிவியிலிருந்தான்.

இப்படியிசை அவன் எத்தனை எத்தனை போய் பூங்குழலியை அங்குக்குப் பணிவிடை செய்தது போன்ற உணர்வு தோன்றியது. உருவமில்லாத ஆசிரமாரிப் சிவியுடன் இறங்குகளைச் சட்டையென்று அடித்துக்கொண்டு அலகூடைய உள்சாத்தித் தூய்ம் கும்பலாசைப் புருத்த வெளிப்பெறிக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு பசுவும் ஒரு இரவும் அவர்கள் அந்த ஓடைக் கரல் வழியாகப் படையிலிருந்தார்கள். பூங்குழலியும் சேந்தனும் மூன்றை போட்டுக் கொண்டு அவஸைப் போதுமெற்றோர்களைப் பார்த்தார்கள். ஸ்ரீவிழித்த சேந்தனும் உருவத் தெரியாத இப்பக் கவசுகள் பவந்ததைப் பூங்குழலி ஸ்ரீவிழித்தான்.

மீது என் குதிரையே செத்தியில், உய்யமே போன்றிதமாக ஸ்ரீவிழித்த வெளியில், படையாகைப் பட்டினத்தை அடைந்தது. காகைப்பட்டினத்தின் அருகில் அந்த ஓடைவிலிருந்து ஒரு சிறிய சிறிது குடாமணி விவாரத்திற் சென்றோர் சென்றது. அந்தச் சிறிய வழியில் படகைக் கொண்டு போனார்கள். புத்த விவாரத்தின் பின்புறத்தில் கொண்டு போய் சிறத்திலிருந்தார்கள்.

அச்சமயம் அந்தப் புத்தப்பெற்ற குடாமணி விவாரத்தில் எதோ குழப்பம் சென்றது கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றியது. விவாரத்தின் வசலில் ஸ்ரீவிழித்த உட்கத்தின் இவாச்சல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. புகழ்ச்சை அங்குமிங்கும் ஓடிச் கொண்டிருந்தார்கள்.

படையிலிருந்த மூவரும் கரையில் இறங்கிவிட்டார்கள். சேந்தன் அமுதன் தான் விவாரத்துக்குச் சென்று குழப்பத்தின் காரணம் என்னவென்று தெரிந்து வருவதாகச் சொல்லி விட்டுப் போனான்.

எந்தக் கட்சியை ஆதரிப்பது?

2000

Geography, 11th ed. 1964.

மேலும் இந்திய அரசாங்கம் அனுப்பிய கார்ட்டை அதற்குரிய மரத்தின் உட்குறுவெட்டும் தீயவைத்திருந்தன. மேலும், மரம் துத்தின் உட்குறுவெட்டையும் மர உட்குறு துத்தியானிருந்த மரவெட்டும் அழியாத காரணத்தால் அதற்கு மரம் உட்குறு அல்ல இவ்வகை மரத்தின் உட்குறுவெட்டும் மரம் மரம்.

இதில் அரசாங்கம் அமைந்த பின்னர்
தொண்டியர் இத்தொழில் அதிகம் ஆக்கிய
பெருந்தொழில் துவங்கப்பட்டது. இத்தொழில்
இது அரசாங்கம் அங்கியில் பெருந்தொழில்
யில் குறிப்பிடப்பட்டது. அந்த அரசாங்கம்
அமைப்பு இத்தொழில் அந்த மண்டலம் பெருந்தொழில்
பெருந்தொழில் அமைப்புக்கு வருகிறது.
இந்தம் இதில் அரசாங்கம் அமைந்தது பதி
னா இத்தொழில் பெருந்தொழில், அங்கியில் அந்த
பெருந்தொழில், அந்தத் தொழிலை பெருந்தொழில்
அமைப்புக்கு வருகிறது இத்தொழில் அந்த.

[illegible][illegible]

முக்கிய செய்தி

[illegible][illegible]

Authors & Academic Qualifications

[illegible][illegible]

மாதுசூரியன் குழந்தை

இம்மாதம் 12-ம் தேதிக்குள் முடிவாகி
ஒரு மாத வரையில் வாரியத் துறையில்
பொதுமக்கள் நிதிப் பொருள் எட்டிக்குத் தூள்
வாங்கிக்குற வர அபிப்பிராயம் வட்டிப்
பொருள்கள் வந்திருக்கின்றன, மேலும், தா
மக், வரிப்பட்டு, பகுத்திதழ் ஆகியவற்றின்
மேல் அமைக்கப்பட்ட பொதுப் பொருள்கள்
உத்தரப் பிரதேச அரசாங்கம் அனுப்பி வைத்
திருக்கிறது. இது எம். லாபர், இ. டி. எம்.
இயந்திரம் ஆகிய இரண்டு அரசாங்க அமைதி
அமைதி உத்தரப் பிரதேசத்திற்குத் வந்திருத்
திருக்க. பட்டியல் விவரத்தில் கீழ்க்கண்ட
வாழ் நிதிக்கள், கீழ்க்கண்ட நிதிக்கள்
ஆகியவற்றின் மூலக்கணப் பட்டியல் அனுப்பி
திருக்கிறது. வியாபார நலவிக் வந்திருக்கிறது
வாழ் உத்தரப் பிரதேசத்திற்குத் வந்திருக்கிறது
வாழ் குடியிருக்க உத்தர வரை 30 அபிப்பிர
யம் குடியிருக்க பொருள் எட்டிக்குத் வந்த
தற்கு வந்திருக்கிறது.

கோரூட் வட்டியைப் பிறகு வைத்துப் பிறகு
மற்ற கோழியைக் குவாரி ஊமைகள் பற
வைப்பது கட்டுப்பாடுகள் வைப்பதற்குத் தை வட்டி
வைப்பதில் இப்போது வரும் வர்த்த
மையைத் தடைப்படுத்துவது நன்றாகத் தை
தருகிறது இவ்வாறு இருக்க வேண்டுமாயின்
மத்தியம், நெருப்பு, தாதுதல் ஆகிய இடங்களில்
தூய்மை இடங்கள் இப்போது வந்திருக்கிறது
தென்னா கிழக்கு உத்தரவு பின்பற்றுகிறது.

தாய் உள்ளம்

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது

சென்னை : { காளிஞ்ஞ
பிரபாத்
ஸரஸ்வதி
மதுரை : சித்தமணி
கோயமுத்தூர் : ராஜா
திருச்சி : வெலிப்டன்
பெங்களூர் : { ஸ்வஸ்திக்
சாதா
குப் மஹால்
சேலம் : ஓரியண்டல்
கும்பகோணம் : டபமண்ட்
தஞ்சாவூர் : நியூ டவர்
மைசூர் : { சாமுண்டிவரீ
கணேஷ்
காரைக்குடி : சரஸ்வதி
வேலூர் : தாஜ்
காஞ்சிபுரம் : ராஜா

புதுச்சேரி : கயல்பைல்
ஈரோடு : ராஜாராம்
திண்டுக்கல் : என்.வி.ஜி.பி.
விருதுநகர் : நியூ முத்து
மங்களூர் : பாஸாஜி
நாகர்கோவில் : ஸ்ரீ கிருஷ்ண
திருவனந்தபுரம் : நியூ தியேட்டர்
ஆலப்புழை : சீமாட்டி
கொல்லம் : கைபி
கோட்டயம் : சென்ட்ரல்
எர்னாகுளம் : பத்மா
கண்ணனூர் : ஜவஹர்
தென்காசி : ஸ்ரீ பாக்யவஷ்மி
திருப்பாப்புவலியூர் : நியூ கிளினிக்
திருநெல்வேலி : ராயல்

நாராயணன் கம்பிபனி வெளியீடு

பிரேம குமாரி — கவுடமிநாதன்

கோவமுத்துர் ஐய்லாவின் பிரபல தொழிலதிபரும், ஐய்லா ஸ்கொடல் கமிஷனருமான ஸ்ரீ ஏ. டி. தேவராஜ முதலியார் அவர்களின் ஏக புதல்வி செல்லி பிரேம குமாரிக்கும், திவான் பகதூர் சி. எஸ். இரத்தின சபாபதி முதலியார் அவர்களின் பேரனும் ஸ்ரீ சி. ஆர். சதாசிவ முதலியார் அவர்களது குமாரனுமான செல்வன் சி. எஸ். கவுடமிநாதனுக்கும் சென்ற மாரதம் 31-1-58 அன்று மணமகன் இயல்மாசிப கோவை, "ரத்னாவதி"த்தில் சிறப்பாக விவாகம் நடந்தேறியது. 30-1-58 அன்று இரவு குமாரி அகலுயரவின் பரதகாட்டியம் கடந்தது. மணமகன் மணமகன் இயல்புக்குச் சென்றபோது அவர்களிடம் பாண்டி, மங்கை வாத்தி வங்கன் முழங்க முன்னணியில் சென்றது.

மணப் பந்தல், வர்ண விசேஷ நிபாஸங்காரம் செய்யப்பட்டுப் புஷ்பச் சோலையாகக் காட்சி யளித்தது. மணமக்களுக்கு ஏராளமான வாழ்த்துச் செய்திகள் வந்து குவிந்தன. சுமார் மகாராஜா அவர்கள் ஒரு விரு உயர்ந்த மோதிரமும் பட்டாடைகளும் பரிசாக அனுப்பி யிருந்தார்கள். மது தினம் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்பலக்யமி அவர்களின் இன்னிசைக் கச்சேரி நடைபெற்றது. ஐயாவிரம் மக்களுக்கு மேல் கூடி யிருந்தனர். ஆசிரத்தக்கு மேற்பட்ட, கார்கள் காம்பென்ஸ்காடர் சுற்றியும் விழிவிதும் சிகரந்திருந்தன. போலீஸார் ஜன தொகை கூடியதை நிறைமயாகக் கவனித்து வண்டிப் போக்கு வரத்தை ஒழுங்காகக் கவனித்தனர். கச்சேரியில் ஒலிபரப்பி ஏற்பாடுகள் முதல்தரமாக அமைந்திருந்தன.

டாக்டர் எம். ஆர். குருசாமி முதலியார் (மணமகனின் பாட்டனார்) ஸர் ஏ. சாமசாமி முதலியார், அவரது மனைவியார், ஸர் ஏ. கங்கண்ணசாமி முதலியார், அவரது மனைவியார் முதலிய பந்துக்களும், ஸர் பி. டி. சாஜன், ஸ்ரீ டி. ஜி. எஞ்செயிப் பிள்ளை (போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல்), ஸ்ரீ வி. ஆர். சாஜாத்தின முதலியார் (டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல்) முதலிய பிரபல கண்பர்களும் திருமண விழாவிற்று விசுவம் செய்து சிறப்பித்தனர்.

பஞ்சோவிர்தம்

26

கோபம் உண்டாகுதல் கோமதுகோமர்
காமம் கோமடாம் கோபம் கோமடாம்
ஆபத்தினின்று தப்புகாமோம்
அபத்தவாய் கோமத்தாது ஒழிப்பாய் கோமத்தாது
இந்த தானவையும் ஒழிக்க மனோ
சித்திர்பாய் தாம் வந்துமே போகுகை,
உன்மை குணம் அடைவாய் போகதவர்
இம்மைவிதும் வேகுமார் தாஷ்டீகம்.

காமம் கோமதம் கோபம் கோமதம்
தயக்கவாத்தியம் பாவய கோமதம்
ஆதம் குண சித்திர மூடா.
தே பச்சயந்தே தாச திகடா:

மனிதன் உள்ளத்தில் ஒரு ஆசை
உண்டாகிறது. அதைத் தீர்த்துக்கொள்
டால் பிறகு எகமாச இருக்கலாம் என்று
எண்ணுகிறான். அதற்காகப் படாத பாடு
படுகிறான். ஆனால் ஆசையின் படி
களுக்கோ முடிவேயில்லை; முடிவில்லை
என்று அறிந்து கொள்வதற்கும் அது
இடம் தராது. சுற்றும் சக்கரவட்டமான
ஒரு வளியின்மேல் ஏறப் பார்க்கிறோம்.
ஏற ஏறச் சக்கரம் மேறே போகிறது.
மேலே ஏறுவதுபோல் தோன்றும்.
ஆனால் ஒரு படி ஏறியதும் ஏறிய படி
மேறே போய்விடும். புதுப்படி வந்து
நிற்கும். படிசாளுக்கு முடிவேயில்லை,
சிரமத்திற்கும் முடிவேயில்லை. சாகும்
வளர ஏறுவதே வேலை.

ஆசை தீர்த்துக் கொள்ளப் பார்க்கும்
போது தடை ஏற்படும். அதனால் கோபம்

இளம்புகிறது. மனிதனுக்குக் கோபம்
என்பது கெட்ட ஒரு பகை. அதனால்
துவேளும் உண்டாகிறது. பிறருக்கும்
துன்பம்; தனக்கும் துன்பம். துன்பப்
பட துன்பப்படக் கோபம் அதிகரித்
தும். உடலில் ஒரு ரோய் வந்தால் அது
தொந்தரவு செய்து விட்டுப் பிறகு
ஒய்ந்துபோகிறது. இது ரோயின் இயல்பு
—கோபம் அவ்வாறல்ல. துன்பம் உன்
டாக்வி, உண்டாக்வி வளர்ந்துகொண்டே
போகும். ஓயாது.

ஆசைகள் பலவிதம். சில ஆசைகளைச்
சொல்லிக் கொள்ள வேட்கப்படுவோம்.
சில ஆசைகளை மிகப் பெருமையாகக்
காட்டிக் கொள்ளுவோம். ஆனால் அவற்
றிற்குணம் எல்லாம் ஒன்றோ! எவ்வளவு
விரைகு போட்டாலும் அந்த நெருப்பு
எரிந்து கொண்டே யிருக்கும். தீனி
போட்டு அணைக்க முடியாது. இன்னும்
வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் என்றே
கேட்கும்.

இன்பம் துகளும் புலன்களின் சக்திக்கு
ஒரு வரம்பு உண்டு. ஆனால் சக்தி தீர்ந்து
போனாலும் ஆசை தீராது. இது ஒரு
பெரும் விஸ்பபு. புலன்களின் சக்தி
குன்றி முடிந்து போனாலும் ஆசைக்கு
இறுதியேயில்லை. அது வேதனை செய்து
கொண்டே யிருக்கும்.

பொருளாசைக்கு சமஸ்கிருதத்தில்
கோபம் என்று பெயர். கலவியின்ப
விருப்பத்தினால், உண்டாகும் மனக்கலக்
கத்துக்கு காமம் என்று பெயர். குரோதம்
இதலை யிரண்டிலின்றும் வளரும். குரோ
தத்தினின்று எவ்வளவிர பாவங்களும்
உண்டாகும். கோபம் என்பது மனிதனை

कामम् क्रोधम् मायम् मोहम्
एवमात्मनम् भावय कोऽहम् ।
माययानविहीना मूढाः
ते एवमावे वरकनिगूढाः ॥

அதையும் செயல் செய்வும் அவ்
துகடைய விஷயத்தை அறிந்த விட்டு
மனிதன் மிகுமூர்க்கி விடுகிறது.

அதனுமூலம் ஒரு ஆகா மாத்தில்
உற்பத்தி ஆகும்போதே தாமதமின்றி
அதை அப்போதே அதற்குரியவரும்
"போ!" என்றும் போகாது. உம் உள்
வந்தை வேறு விஷயத்தில் செலுத்த
வேண்டும். அப்படிச் செய்தாந்தான்
அதற்கு இடமில்லாமல் விஷயம். வேறு
எல்ல என்னங்கள் என்னவாகக் கெட்ட
என்னம் உன்னை புதுவதற்கு வரி
அடைப்பிட்டு போகும். உன்வந்தி
துகடைய அமைப்பின் பெரிய ரகசியம்
இது. மனிதன் உன்னை உடைமெய்வாய்
பாயும். ஆனால் ஒரு சமயத்தில் அதனில்
இரண்டுக்கு இடமில்லை. அந்த விஷயமும்
மாயம் முழுதையும் நீக்கித்தான் விடுகிறது.
நுண்ணு வைத்துக் கொண்டு மனத்தைப்
பூரணமாக அதில் செலுத்தினால் மற்
ருென்று தானாகவே அதைப்படுத்தும்.

இந்த ரகசியத்தைப் பயன்படுத்திக்
கொண்டு நீய என்னங்கள் ஆகைகள்
இவற்றை அதற்கு வேண்டும். கொஞ்சம்
இம் கொஞ்சத்தோடே கெட்டோம்.
'எம்முதல உன்வந்தித்துக்குள் மனம்
தன்மையோ இருக்கிறது! இது பாருக்கும்
தெரிய வேண்டியதில்லை' என்று அய்
சியம் செப்தோமோ சிச்சயம் கெட்டுப்
போயோம். அதற்கு அடிமையாகப்
போயோம். பிறகு உடுப்புப் பிடியாகப்
பிடித்துக் கொள்ளும். மாத்தில் இம்
பெற்ற என்னம் காசிய குயாவி
விடுவது மிக எளிது. காசியாகத்
தோற்றமெடுக்கா விட்டாலும் அதை
என்னமே பெரும் பாவம். எம்முதல
உன்வந்தின் வந்தியை எசம் செய்து
நீர்க்கும். ஆண்டவன் இருக்கும்
இந்ததை அதைப்படுத்தி. கோவிலைத்
நீட்டாக்கிய பெரும் பாவம் செய்தபடி
யாகும்.

பாட்டி உம், குரோதம், கோபம்,
மோகம் என்று சொல்லப்பட்ட என்
னில் வேகம் என்பது என்னவென்றும்.
உடை வாழ்க்கையில் பொருள்வருக்கு
எம் இடம் தவறான மதிப்புகள்-இது
மென்மை, இது தாழ்மை. உன்மை
வான உம் இது தரும். இது தாது.
இது எல்லது, இது கெட்டது. இது
விரும்பத் தக்கது. இது வெறுக்கத்
தக்கது என்று பொருள்களின் உன்மை
குணங்களை அறிவாயம், கடைபிள்
குழந்தையோ அல்லது உடை அதுவான

மில்லாத ஆனோ பென்னோ போல்
எமாவர்கள் வாங்கினால் எப்படி வேனித்
தோற்றத்தைப் பார்த்து மேர சம்
போவாரெனோ அதைப் போல் எம்
பிதழைச் செய்து பயனற்ற பொருள்
வருக்குப் பாடு பட்டும் உம் தரும்
வழியை விட்டுவிட்டு வாழ்க்கை நடத்த
விடுகும். மக்களுடைய புதுமுகத்து மிக
ஆகைப்படுகிறதும். அவற்றில் சாரமில்லை
என்று தெரியும். அந்தப் பேச்சுக்கள்
பொய்யென்று என்னுள் அறிந்திருந்தா
றுக்கட அதில் ஏதோ என்னமாயிருப்ப
தாக என்னி அதைக்க வெறுவாகப்
பாடுபடுகிறோம்.

இதைப் போலவே வேறு பல விஷயத்
தையும் பொருள்களின் உன்மைமதிப்பு
அறிவாயம் பொய்யான விளைவிட்டு
எட்டப் படுவதற்குப் பெயர் வேகம்.

எமம், குரோதம், கோபம், மோகம்
என்பவை மெய்வாய் ஆகை என்னும்
ஒரு பிரகாரம் பல உருவங்கள். ஆகை
என்னும் புலங்கள் வரிவாக அடைபடி
மதிப்பென விருப்பவதற்குப் பெயர்.
தருமத்துக்கு விருத்தமாகாத ஆகை
வாய் பற்றிச் சொல்லவில்லை. தருமத்
துக்கு முரண்படாத விருப்பங்களை
நீக்க வேண்டியதில்லை. உடை வாழ்க்கை
யில் எம் செயல் வேண்டிய கடமை
களைச் சரியாகச் செய்து நிற்பதற்கு
உன்வந்தின் உண்டாகும் விருப்பமும்
உந்தாகமும் எமம் அல்ல. அந்த
ஆகை தருமத்துக்குப் பகையல்ல. தருமத்
துக்கு இகைந்த விருப்பம் இத்தகைய
எல்ல ஆகை பரம்பொருளின் அம்சமே
யாகும். அதனை எம்முதல உன்வந்தின்
ஆன்ம சத்தி. உடனொம் பரவி நீற்கும்
பா சத்தியின் வேகத்தில் அதையும் ஒரு
பாடம் வேதையில் அருச்சென்றுக்குக்
என்னம் சொல்லுகிறோம்:

"காமமும் ரஜோமேகமும் சிச்சிப
பயம் மனிதர்க்கிடத்தில் எண்டால் அந்த
பயம் எனே என்று அறிவாய். தருமத்
துக்கு முரண்படாத ஆகை மனிதர்களின்
உன்வந்தின் தோற்றினும் அந்த ஆகை
எனே என்று அறிவாய்."

தருமத்துக்கு முரண்படாத எல்ல
விருப்பங்களைவாரம் என்னுடைய அம்ச
மாகவே கருத வேண்டும்.

மேலும் வளிக்க வேண்டிய விஷயத்
நுன்று உண்டு. இதையும் பகைத் தோ
யின் மிக அழகத்தத்துடன் சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. என்னாக் குற்றங்களை

யும் அதிலே ஒழிக்க முடியவில்லை என்று பயந்து எத்தனம் செய்வதையே விட்டுவிடக் கூடாது.

மாந்தை நல்ல வழியில் சிறுத்த முயற்சி செய்தால் அந்த முயற்சி சில சமயம் பயனடைய இருந்தாலும் மொத்தத்தில் அந்த முயற்சியே நல்ல பயன் தரும் எல்லாக் குற்றங்களையும் நீக்கு என்று சங்கராச்சாரியார் சொல்லு கிறார். அது முடிய வில்லையானாலும் முயற்சி செய்ததே போதும். அந்த அளவுக்கு நீச்சலாயசுப் பயன் தரும் ஒரு பாவ எண்ணத்தில் ஏமாந்து போக லாம். ஆனால் அந்த முயற்சியின் பயனுபப் பத்து பாவத்தினின்றும் மீள்வோம். முயற் சியே உள்ளத்துக்குப் பயன் தருகிறது.— தேகப்பயிற்சி உடலுக்குப் பயன் தருவது போல், இது இயற்கை உண்மை.

இந்த முயற்சிக்கு வழியும் சங்கராச் சாரியார் பாட்டில் காட்டி யிருக்கிறார். "நான் பார்" என்கிற கேள்வியை

அடிக்கடி கேட்டுச் சித்திப்பாய் என் கிறார். இந்தச் சித்தனை மனத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தால் ஆகைக் கும் கோபத்துக்கும் இடமிருக்காது. ஆத் மாவின் உண்மை இயல்பை சீரானில் அவ் வப்போது தருவித்து வைத்துக் கொண் டிருந்தால் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் சக்தி உள்ளத்தில் உண்டாகும். கோபம் அடங்கும் துயரங்கள் குறையும்.

அப்படிச் செய்யாமல் ஆகைகளையும் மோகத்தையும் கோபத்தையும் வளர விட்டுக் கொண்டே போனால், உலக வாழ்க்கையே மிக கஷ்டமாகித் துக்கமும் துயரமும் பெருகி அவற்றைத் தாங்கும் ஆத்ம பயன் குறையிப்போய் இம்மையி லேவேராமனுபவிக்ஷ வேண்டியதாகும். ஆத்ம ஞானம் என்பது துறவிகளுக்கு இன்றியமையாதது. ஆனால் இல்லறம் கடத்தும் சமச்சாரிகளுக்கும் அது அவ சியமேவென்றும், அதிகமாகவே வேண்டும்.

ஆசிரியர்மாருக்கு ஒரு செய்தி

நீரிடெரு முகம் ஆசிரியர்மார்களுக்குத் தங்கள் கிணைத் தாக்கனை உயர்ந்திக் கொள் வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இப்போது கிடைத்திருக் கிறது. புதிய அரசின் அனுமதிப்படி, மேல் மாகாண சட்ட சபையில் ஆசிரியர்களுக்கெதிர்த தனி உதாரணங்கள் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் காட்டில் பத்திரிகைக்கள், மகிழ்ச்சி ஏழ்மைக்கள் இரண்டு, நெல் வண்டியும் ஆய்வை அடக்கிய நெல் கொட்டைத் தொகுதிக்கு மேல் சட்ட சபையில் வரது இடங்கள் உண்டு. நெல் கொட்டை ஆசிரியர் தொகுதியில் உள் ஆசிரியர் மொட்டர்கள் 15,000பேர் ஒத்தணைத்தமொட்டு முறைப்படிமொட்டு அளித்தமொற்படி வரது உதா வங்களுக்கும் பிரதிநிதிகளைத் தேர்த்தெடுக்கவேண்டும். ஆசிரியர்மார்கள் இதனால் கெடக் கும் பயன்களைப் பூரணமாய் அடைவது, அவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சரியான பிரதிநிதிகளைத் தேர்த்தெடுப்பதன் பொறுப்பு பொறுத்திருக்கிறது. அல்லாறு, சரியான பிரதிநிதி என்று அறியவரும் ஒப் புகொருக்கக் கூடிய அளவுக் கள் ஒருவர் மேற்படி தொகு தியில் சிறந்திருர். அவர் தான் யோசிரியர் டி. பி. மீனாட்சி சுந்தரனார், எம். ஏ., பி. எல்., எம். ஏ. எம். அவர்கள், சில காலம் அங்காறுகளைப் பங்க ளாக் ஏழைநிலம் தமிழ்ப்போர சிவியராக இருந்தார். பின்னர், பல தமிழ் மாணவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பதிநி அளித்து வித்

தான் பட்டமும், தமிழ் எம். ஏ. பட்டமும் பெற உதவி புரித்த வராகிறார். மற்றும் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரனார் தமிழகத்துக்குப் புரித்த வரும் ஒப்பந்ததொன்றுகளைப் பற்றி ஆசிரியர்மார்கள் அங்கப்போது பத்திரிகைகளில் படித்த வற்றிடுப் பர்கள். அரசியல், சமூகம், கல்வித் துறைகளில் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரனார் செய்கிறக்கும் தொண்டுக்க ளைக்க ஒரு புத்தகமே நேமை. ஆசிரியர்கள் இவ் வாத்நேர்த்தெடுப்பதற்கு ஒரு மிகவே வரணம் உண்டு. சித்தாநிதிப்பட்ட உயர்தரப் பள்ளி வுள்ள அசியதர்ப்போக இருந்த இவர் சிறந்த பள்ளி வார்த்தி வருகிறார். இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்மார்களிடமிருப்பவர்கள் அறியவரும் சர்க்கார்

பள்ளிக்கூடத் திட்டப்படி அறிவடச் சம்பளம் கொடுக் கப்பட்டு வருகிறது. நெடட் மாகாட்டி, திண்டிவனம் கல்வி அறி வாரி பெறும் சம்பளம் பெறு கிறார். இவ்வாறு சேவையில் ஆசிரியர்மார்கள் ஸத்தையும் அத்தல்தையும் பாதுகாத்த வருகிறவருக்குத் நெல் கொ டைத் தொகுதி ஆசிரியர்கள் தங்கள் குடம் கொட்டைட னுதித்துத் தேர்த்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வாய் வேண்டுமோ! யோசிரியர் நெ. மொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் மேல் சபைக்கு ஆசிரியர் தொகுதியில் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டால் ஆசிரியர் இவத் துக்கமே ஒரு பெருதுணை வாக இருந்த தொண்டு புரி வார் என்பது உறுதி.

இக்கைகள் வெகமாக வேலை செய்கின்றன, ஆனால்...

...வெகமாக வேலை செய்யும் கைகளும் அடிக்கலாகின்றன !

அடிக்கலாகாத கைகள்
மறைந்திருக்கும்
அபாயத்தைத்
தாங்குகின்றன !

அழகின் அம்சங்கள்
அபாயத்தை இருப்பதை !

கைப்பாய் இல் அடிக்கடி கறுவுங்கள்

கைப்பாய் சோப்

அழகிலிருக்கும் கிழிசெய்தல்கள்
உங்களை காப்பாற்றுகிறது !

L. 164-50 TM

அமரபுர் இளவரசி

3. வலத்தின் ஆளாய் பிரயாணம்

சூரியசெழுப் போததும் மூலி இளவரசிக்குப் பழக்கமும் பாதம் கொடுத்த உபசரித்தான்.

பிறகு சோதரர்களின் மூத்தவன் "மாமன், எவ்வாய் ஓரே அநியாயம் விடுக்கிறதே! நீ இத்தக வட்டுக்கு எப்படி வந்த சேர்க்கையி எவ்வளவு எப்படிச் சண்டி பிடித்தாய்? எவ்வளவு அங்கப் பதவியைக்கொண்டு விட்டாய்? எந்த உதக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்ற ஆச்சரியத்தோடு கேட்டான்.

மாமன், நான் அரண்மனையில் சித்திரிக்கு ஓர் சேவகி மாற்றிக்குத் தண்டு பிடித்தது. பிறகு தனித்த அனாதைமார்க்கித் தேடிக் காட்டுக்குப் புறப்பட்டேன். கெடுக்க தாய் வந்த உத்த அதுப்பித்துக் கழிவில் மூக்கை மடைத்த சேவகி விழுந்தது. அப்போழுது இந்தப் பாட்டி உதவி செய்து எப்பாத்திய விவரங்களை வெவ்வாய் சொன்னான்.

அவனுடைய அண்ணன்மார்க்கின் இந்த வரலாற்றைக் கேட்டுக் கண்ணிப் பெருக்கி விட்டான். சிறுக்கிக்கு மூலப் புரவலான வந்தியத் தெரிவித்துக் கொண்டான்.

அப்போழுது சோதரர்களின் மைகி இளவரசன், "அண்ணா, எம்முடைய தாய் பாக்வேளான சிவையாச் சொல்லிவிட்டவெண்டாயி? போழுது விடிந்த விட்டாய் வம்மாய் பேச முடியுமே!" என்னான்.

உடனே மாமன், "அண்ணா, உங்களைப் பற்றிய விவரங்களை வெவ்வாய் சொன்னது!" என்ற மிகவும் அவதூறு தக்கமும் வந்த குரலில் சொன்னான்.

"ஆமாம், மைகி! உங்கடைய அலகியம் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். நீ எங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக எத்தனை கஷ்டப்பட்டிருக்கிறாய்? அப்பப்பா! பரிமையப் பொருட் படுத்தாயின் மட்டும் விட்டது, கொடிய

வட்டுப் பாததயின் கடு மைகி உத்த எத்தனை தாய் வந்திருக்கிறாய்? மைகி மைகி, எவ்வளவு சோகக் கைதவா! சூரிய உதயத்திக்கு ஒரு மணி நேரம் மூலப்பாச எவ்வளவு அங்கப் பதவியைக்கொண்டு விட்டாய். சூரிய அந்தமாய் வதாரியில் வர விதிவில் மூலம் பந்தத் திரிவேளம். சூரிய அந்தமாய் ஆததம் மனித உருவத்தான அடைத்த விடுவேளம். இதனால் மந்திரவாதி எவ்வளவுக்கு இட்ட உட்கி. அதிலும் பித்தான அருக்கு வந்த உட்கி எந்த கஷ்டப்பாசம் சோகல் விடுக்கிறான். அப்படித் தப்பித் தவறி வந்த விட்டாய் எவ்வளவு சேக்கியம் முடியுமே அவ்வளவு சேக்கியம் புறப்பட்டு விட்டவெண்டும். பாததத மைகிக்கு அப்பாய் உட்கிப் பிரயாணம் செய்தான் ஒரு சேவகிப்பான சிவ இடுக்கித்தது. அது மிகவும் அழகான சிவ. அந்தோசு எவ்வளவு தங்கிவிடுக்கிறதும், வங்கியில் எவ்வளவு உருவம் மாற்றினான் எவ்வளவு அந்தத் திவக்குத்தான் புறப்பட்டுவெண்டும்!" என்னான் மூத்த சோதரன்.

மாமன் திவக்கு இளவரசி கேட்ட மிகவும் வலத்தான விடுக்கிறது. சித்திர நேரம் அவன் மெளனமாகப் போகிற சேவகி.

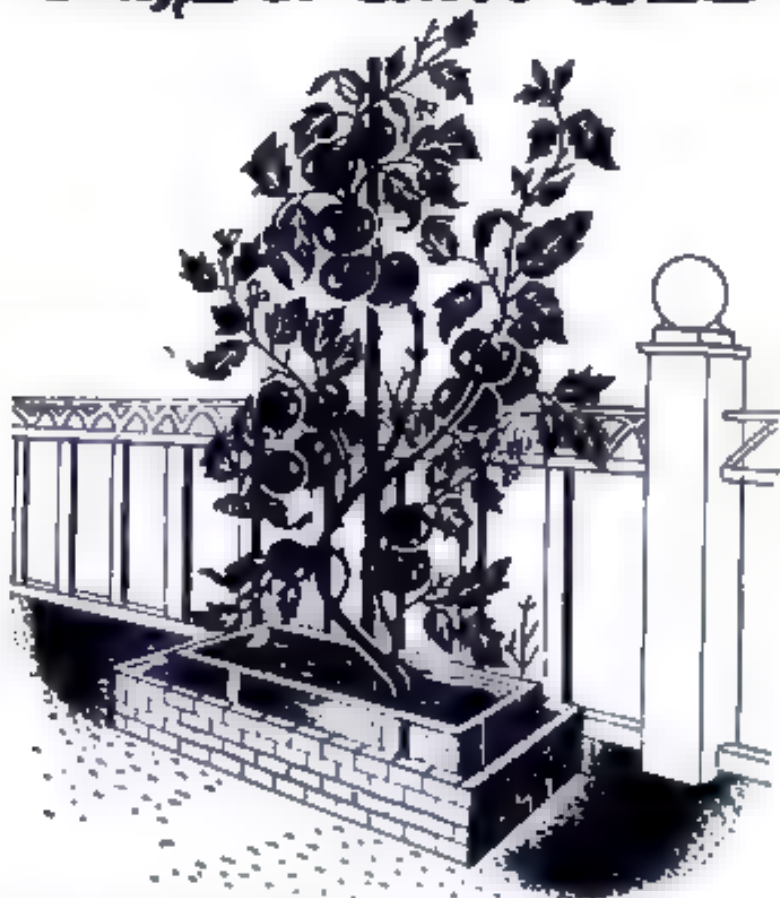
"அண்ணா, எவ்வளவு ஒரு மோசன நோக்குகிறது. சிவகிவெல்லோரும் இங்கே தங்கிவிடுக்க முடியாதது. எப்படியும் அந்தத் திவக்குப் போய்விட்டவெண்டும். இங்கியா! அப்போழுது என் மட்டும் இங்கே தனிப்பாச" இருக்கிற என்ன சேவகி! எங்கையுமே எப்படியாவது அந்தத் திவக்கு அழகுத்துப் போய் விடுவான். அங்கே போய் இருக்கிறவெண்டு இந்த மந்திர சக்தியை அந்தறிவிட்டிருப்பதி சேவ்வாயா!" என்னான் மைகி.

"உட்கி உத்த பாததத மைகிவெண்டு எவ்வளவு எவ்வளவு அங்கி எப்படி அழகுத்துச் சேவ்வது! மெதும் எவ்வளவு ஆரவாரத்தில் பந்தப் போகிறாய். நீ எப்படி எவ்வளவு வர முடியும்! இதற்கு என்ன சேவ்வது! இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். சூரிய உதயத்திக்குத் அந்தமாய் வதாரியில் எவ்வளவு வெகத்தடம் பந்ததாய் உட்கி அந்தத் திவக்குப் பாதி தாய்தாசு போச முடியும். அங்கு உட்கி ஒரு சிவகிப் பாதத சித்திரத்தது. இவ்வு நோக்கான அந்தப் பாததயின் கழித்த விட்டுப் போழுது விடிந்ததும் புறப்பட்டுவெண்டும். என்ன சேவ்வதென்கிற தெரிய விக்கியே!" என்னான் சோதரர்களின் மைகி இளவரசன்.

மத்த இளவரசர்களும் ஒருவர் மூத்ததத ஒருவர் வங்கிப்போடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போழுது அங்கே பாததத அழகு சிவையது. மூத்திர அங்கிவெண்டு 'த' வென்ற சத்தத்தாதத் தவிர வேறு சத்தமே கேட்க விக்கி. மைகியும் வெகு நேரம் போகிறதில் ஆழ்ந்தான்.

அந்த வங்கி மெழி, "இளவரசர்களே, இதற்கு நான் ஒரு மோசன நோக்குகிறேன். அந்தப்படி சேவ்கித்திரவா?" என்ற சந்தோஷத்தோடு கேட்டான்.

அந்தக் காலி இடம்

உங்கள் தோட்டத்திலோ, முற்றத்திலோ, மாடியிலோ இருக்கும் அந்தக் காலி இடத்தை மறந்து விடாதீர்கள். அது உங்களுக்குத் தேவையான காய்கறிகள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்து உங்கள் ரேஷன்களின் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்கும். நல்ல மண், விதைகள், போதுமான தண்ணீர் இவை இருந்தால் போதும்; உங்கள் கண்ணெதிரிலேயே உங்கள் உணவு உற்பத்தியாவதைப் பார்க்கலாம்.

அருகிலிருக்கும் நல்லரி அல்லது உங்கள் சாதுவ விவசாய இலாகாவுக்கு எழுதவும். அவர்கள் உங்களுக்கு மலிந்தச்சிடிடன் உதவியளிப்பார்கள்.

உணவுத் தட்டுப்பாட்டைச் சமாளிக்கும் வழி

உறவுக்கும், வெற்றிபெற்ற மனிதர்கள்

ஜில்லெட்

உபயோகிக்கிறார்கள்...

ஒத்தவாழ்விக்க, தமது ப்ரு ஜில்லெட் ப்ளேடுகளை உபயோகிக்கும் சாதாரண மனிதனிடம், சுவைத்தமான அளவுக்கு அனுபவிக்க முடியாது. ப்ளேடுகளைத் திட்டப்பட இதை விவரிப்பதில் அழகமுள்ள, உயர்வான அளவுக்கு உயர்வான அளவுக்கு அளிக்கிறது. ப்ளேட்டாகப் பதம் படுத்தப்பட்டதும், ப்ளேட்டிலேயே அளவாகப் படுத்தப்பட்டதும், இதைச் சிறிது ப்ளேடுகளைக் அளிக்க நடவடிக்கை ஆவன செய்ய வேண்டாம். இதை ப்ளேடு சாம்பலிடுப்பதாக, ஒவ்வொரு மனிதனும் சாக்கி ப்ளேடுகளை நாம் கிடைக்க மனிதனின் அனுபவத்தின் கட்டத்தின் போன்றும்.

ப்ளூ ஜில்லெட் ப்ளேடுகள்

5 ப்ளேடுகளுக்கு 14 அணு

வுக்குப் பத்திரிகை வரவில்லை. ஆனால் பிரை
தார்த்தியின் மனைவி, பார்வதியை அழைத்
திருந்தான். இதில் சர்மாவைக்கு அளவு கடந்த
வருத்தம். தன்னை மறிக் காதவன் விட்டுக்
கவ்வாணத்திற்குத் தமது மனைவி போவதை
வும் விருமப மிவ்ல சர்மா. அதைப் பார்வதி
யிடமும் கூறியிருந்தாள். அவளும் போச
வேண்டாமென்று தாள் இருந்தாள். ஆனால்,
அதி அவளை அந்தக் கவிபாணத்துக்கு
இழுத்துக் கொண்டு போய்விட்டாள்.

கவ்வாண தினத்தன்று காலை பிரைதார்த்த
தியின் மனைவியும் இரத்தும் இரத்தம் பெண்
களும்கூடச் செங்குத்து வந்து பார்வதியைப் பவ
வந்தமக அழைத்துச் சென்று விட்டார்கள்.
அப்போதிருந்த தாட்சணிய சிவசுமையப்
பார்வதியால் மொளிப்பதற்கு முடியவில்லை.
அவர்களுடன் போய்விட்டாள்!

தவ்வாணத்திற்குப் பார்வதி போய்வந்த
விஷயம் சர்மாவைக்கு தெரிந்திருக்க வேண்டி
படுதலில்லை; தெரிந்திருக்கப் போவதுமில்லை.
ஆனால், அதையும் மறந்தது கவக்கத் தெரி
யாத போத, அன்று மாலை சர்மா, ஆயிவி
யிருந்து வந்ததும் முதல் காலைமகத் தாள்
கவ்வாணத்திற்குப் போய்விட்டு வந்ததைக்
கூறினாள் பார்வதி. அவ்வளவுதான்! பிர
யவாண குதாணு மறிஞர் சர்மா, அவ்
காலிய அவய் பந்ததன. புருவத்தை செரித்
துக் கொண்டு, "அப்பறம் இவ்வே என்
திரும்பி வந்தாய்? அப்படியே எவ்வளவு
தொடங்கி விடுவதற்கென்ன?" என்று இடி
முழக்கம் போல் தெறிஞர். உயிரே இவ்வா

லம் கின்று கொண்டிருந்தான் பார்வதி.
கவ்வாணம் வேதார்த்தமும் ஒரு மூலையில்
கின்று கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது
கவ்வாணத்துப் பன்விரண்டு வயது. வேதார்க
தத்திற்குப் பதிலுது. திரும்பவும் சர்மாவின்
ஞால் எவ்வொருகடைய கவித்தையும் கவக்
கிவது. "ம்! ஏன் இன்னும் கிந்திருப்பீர்?
என்னை மறிக் காதவன் விட்டுக்கு என் வரத்
ததும்பயும் கிதிப் போய்விட்டிரு வர உவக்கு
அவ்வளவு கதரிவமா? என் மான அவமா
தந்தை கட்டியும் செய்வாதவனுக்கு என்
விட்டிய என்ன வேலை? ம்..... போ
வேனியே!" என்று தோண்டுகிறியக் கத்தி
ஞர் சர்மா. அப்பொழுதுமே பார்வதி பவந்த
செவ்வொருகடையவன். இப்பொழுதே, சந்த
கடியும் ஒடுக்கிப் பதுகை போல் கின்று
கொண்டிருந்தான். வாய் மூடியும் விதேதே
இவ்வாறு கொண்டிருந்தார் சர்மா. பார்வதி
என்னவோ சொல்ல வரபெடுத்தான், ஆனால்
சர்மா அவளைப் பேசவிட வில்லை. "மேய்
வேதார்த்தம்!" என்று, "ம்..." என்று அவர்
மூக்குவ வந்து கின்று வேதார்த்தம். "போய்
இவ்வாறு ரயிவேந்தி விட்டு வர்!" என்று
கவக்கப்பாண குதாணியில். தவ்வாணம் கொண்டு
கின்று வேதார்த்தம். "என்டா மரம்
மாநிசி கிக்குமே? முதலிய இக்குத் கவிபாணக்
கூறுதாணப் பிடித்த வேனியே தன்னு!"
என்று சொல்லிக் கொண்டு வேதார்த்ததின்
கூறுதாணப் பிடித்ததத் தன்னினர்.

பிறகு பார்வதி எவ்வளவோ சொல்லிப்
பார்த்தான். ஆனால் அன்று சர்மாவின்

செயல் தனிமையே இல்லை. ஓரே
பிடிவாத மக அவளைப் பிறந்ததத்
திற்கு அனுப்பி விட்டுத்தான் மது
காலியம் பார்த்தான். வேதார்த்தத்தான்
கடத் சென்று ரயிவேந்தி விட்டு
வந்தான்.

பார்வதியின் தம்பனார் ஒரு
மூல்கோபி. விஷயத்ததக் கெட்ட
தும் புயலாகச் சேறினார். "அவ்வா
விட்டுடன பார்!" என்று கர்ஜித்தான்.
போலமம் இருக்கும்படி பார்வதி எவ்
வளவோ கெஞ்சினாள். ஆனால் அவ
ளுகடைய போதாத காலம், அவர்
காநிய் கிறுமிவ்ல. வக்கிவ் ஸுமமா
க் சர்மாவைக்கு தோட்டியன் கொடுத்
தார். சந்தனவோ புதனெடுத்துகொண்
டிருக்கும் கரிமியவாக இருந்தார்
சர்மா. வக்கிவ் தோட்டிகளைக் கண்
டதும் கரிமிய சேதிக் கொண்டு
கெடிக்க ஆரம்பித்த விட்டுடது.
கடைசியைவாயில் 'ஒருகை' பார்த்து
விடுவதென்று கவ்வாணம் கெடிக்க
கொண்டார். அதன்டி சர்மாவும்
செய்தார். அப்பறம் பார்வதியை
அழைத்துக் கொண்கவோ மிவ்ல.
பெண் கவ்வாணவயும் தவ்வாருடன்
அனுப்ப மதத்த விட்டார்.

வருஷம் ஐந்து பத்து விட்டது. கமலாவை வேதாந்தத்திற்குக் கொடுப்ப தென்பது முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்ட விஷயம். இப்பொழுது முகூர்த்தமும் வைத்தாதிற்று! கல்யாண ஏற்பாடுகளெல்லாம் நடப்புடனாக நடந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால், கல்யாணத்திற்குக்கூடப் பார்வதி வரக்கூடா தென்று ஓரே பிடிவாதமாக விருந்தார். சர்மா. தாயா தைப் பார்க்காமல் இந்த ஐந்து வருஷமும் இருந்து விட்டான் கமலா. எவ்வளவு துக்கம் இருந்தாலும் மனத்திற்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், கல்யாணத்தின் போதாவது பார்க்கலாமென்ற ஆசை போடுதான் இருந்தான். இப்பொழுது, "கல்யாணத்திற்கும் அவன் வரக்கூடாது!" என்று அவன் அப்பா கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட்டார்.

இதை அலுவலர் சங்க முடிவளிக்கிறார். அலுவலர், கெஞ்சினார், சண்டையும் போட்டுப் பார்த்து விட்டான்! தோல்விதான் மிச்சம்!

வேதாந்தம் எப்பொழுதும் சர்மாவின் கட்சி. சர்மா திறை கோட்டைத் தாண்ட மாட்டான். அதன் காரணமாகவே அவர் வீடத்தில் அயருக்கு அல்லவது பிசியம்.

சீதைலி வகையில் பார்வதிக்குப் பத்திரிகை அனுப்பவேண்டி. விடிந்தால் முகூர்த்தம்; மாப்பிள்ளை அலாபப்பெய்வாரம் வருவியுமாயாக நடந்து கொண்டிருந்தது. மூகத்தில் கலவரம் தோன்ற வேதாந்தத்தினிடம் வந்தார் சர்மா. "ஏன், என்ன விஷயம்?" என்று வேதாந்தம். தனியாக "அவன் வந்திருக்கானாம்!" என்றார். வேதாந்தம் ஒன்றும் புரியாமல் "யார்?" என்று. "பார்வதி!" என்று சர்மா. "யார், நமியா? மாமிக்கு எப்படி விஷயம் தெரியும்?"

"எப்படியோ தெரிந்து வந்திருக்கானே!"

"எங்கே தங்கிவிருக்கானாம்?"

"அடுத்த தெருவிலே யார் வீட்டிலே இறங்கி யிருக்கிறாராம்!" என்று சர்மா. இருவரும் சற்று நேரம் மௌனமாக விருந்தார்கள். பிறகு வேதாந்தம் "யாமா! என் கமலாவைக் கொஞ்சம் பார்க்கணுமே!" என்று. "ஏன்?" என்று சர்மா. பிறகு "அதற்கென்ன போய்ப் பாரேன். மாடியில் தான் இருக்கிறான்!" என்று.

விடுவிடு என்று மாடிக்குப் போனான் வேதாந்தம். அவனைக் கண்டதும் திடுக்கிட்டு எழுந்து விளக்குக் கவசா. என்னதான் சகஜ மாப்பி பழகினவர்களாகிறதும் இப்பொழுது அவன் மாப்பிள்ளையாகிறே!

"கமலா!" என்று வேதாந்தம். மெதுவாகத் தலையை நிமிர்ந்து பார்த்தான் கமலா. "உங்கம்மாவுக்குக் கல்யாணப் பத்திரிகை அனுப்பினாயா?" என்று.

"இல்லையே.....!"

"பிள்ளை எப்படி இங்கு வந்தான்?"

★

வெயிலைப்பற்றி
எனக்கு மயம்வந்தி

விசுவகோ
போளிக்ஸ்
விசிற்பிசுக்கிறது

போளிக்ஸ்

(A.C.D.C) விசிற்பிகள்

லோஸ் ஏஜண்டுகள்

R.M.S. & CO., LTD.
10, KHOEDWAY MADRAS-1

12000-49-752

மதுரை ஆபீஸ்:

5, மேன கோபுர வீதி
மதுரை

★

"வந்திருக்கானா?" என்று கேட்டான் மிகுந்த விவரிப்புடன் மகனா.

"ஆமாம்! ஒருவேளை அம்மா இங்கு வந்தாலும் வரலாம். வந்தால் நீ கண்டிப்பாய் அம்மாவைப் பார்த்தேயே கூடாது! ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசக்கூடாது! வந்தா!" என்றான் கண்டிப்பான குரலில் வேதாந்தம் பதிமொன்றாம் நொடிகளாய் கின்ற கோண்டிருந்தான் மகனா. நிரம்பவும் வேதாந்தம், "என் சொல்வது எதில் விழுந்தது?" என்றான், "ம்....." என்றான் ஒரு நிமிஷமாக.

"ஆமாம்: அகம்பிபயஸ்ப் இருந்தவிடப் போகிறாள்!" என்று யிண்டும் உறிவிட்டுப் போனான். மகனாவதும் ஏதாவது ஒரு கென்று பதில் சொல்வதென்றும் போல் இருந்தது. ஆனால், வந்தா சொல்லுவதென்று தான் தெரியவில்லை. 'அட கோதக கொடியே!' என்று மனத்துக்குள் கிளத்தல் சொண்டான்.

எப்பொழுதும் பக்கத்திலேயே இருக்கும் பக்கத்த விட்டுப் பாட்டிகூட அப்பொழுது எங்கே வெளியில் போயிருந்தான். ஒன்றுப் புரியாமல் நிகழ்த்தப் போய் உட்கார்த்த கோண்டிருந்தான் மகனா. சந்த வேதாந்தம் கெடாமல் அடுத்த விட்டுப் பாட்டியும் வந்த விட்டான்.

"பாட்டி!" என்றான் மகனா.
"கண்ணம்மா!" என்றான் பாட்டி.
"அம்மா வந்திருக்கானாமே!" என்றான் தகவியமாக.
"ஆமாம், அம்மா."
"கிழமைவா?"
"பாதிவதிகையப் பார்த்து விட்டுத்தான் வருகிறேன் மகனா!" என்றான் பாட்டி.

"எனக்கு ஒரு உபகாரம் சொல்லிவா, பாட்டி!" என்றான் கெஞ்சல் பாவனையில் மகனா. சொல்லவும் பரிசுடன் "கண்ணம்மா வெண்பூ!" என்றான் பாட்டி. கத்தியும் ஒரு மூலத பார்த்துவிட்டி, "அம்மாவைப் பார்த்துவிடுவா?" என்றான். பாட்டி செறித வேரம் போகித்துக் கோண்டிருந்தான். பிறகு "சரி, ராத்திரி கண்ணமும் தங்கியெப்பதும் போகலாம்..." என்றான்

"எப்படி?" என்று கேட்டான் பங்கு வண்ணம் மகனா.

"கொண்டிப் பக்கத்த வழியாய்ப் போய் விட்டு வரலாம்!" என்றான்.

மகன் பன்னாண்டு மணிக்கு என்னோரும் படுக்கைப் போனான். மகனாவும் பாட்டியும் மெதுவாக அடைமையக் கட்டினார்கள்.

மதுவான் கால ஒரு விக்களும் இன்றி மகனாவின் கழுத்தின் நிரும்பலையிம் ஏறித்த. சாவத்திரம் சொல்லும் எப்பிரமமாக கவங்கு ஆடுவதும் என்னால் கடந்தது. கவ்வானம் இவ்வளவு நிரும்பிலேயாக வடக்குமேல் தரையாகுட கிளக்கவில்லை. ஒரு வேளை பார்

வதி வந்த ஏதாவது இடையூறு உண்டு பண்ணுவானோ என்று கவனிப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார் சர்மா. மகனா ஒருத்தியைத் தவிர என்னொரு சந்தோஷமாவே கணம் பட்டான். பாவம்! கடைசி வகையில் அவன் தயார் வராமலேயே அவன் கவ்வானம் வந்த விட்டது!

கவ்வானம் முதலிய கை வகைபலங்களும் மூடித்த என்னொரு படுக்கைப் போய் விட்டார். மகனாவைப் பார்த்த மாயுக்கு வந்தான் வேதாந்தம். சிவனாயும் பிள்ளையேயே வந்தார். விதியை கிளத்தல் படுத்தக் கொண்டிருந்தான். மகனா வேதாந்தத்தைக் கண்டது வந்தி கருட்டிக் கொண்டு எழுந்த கின்றான். இடி இடித்தாற் போல் "மகனா!" என்றான் வேதாந்தம். இது என் வகையில் இவ்வளவு கடுமையாக அவன் கூப்பிட்டதென்கூடாது. அந்தக் குரல் அங்கிருந்த எம் மோருடைய வசித்தறையுமே ஒரு கங்கு கவக்கேது. என், சிவனவே கவக்கி விட்டார்!

ஒன்றுப் புரியாத வகையில் எல்லாரும் வேதாந்தத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். புருவத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டு "வேத்த உனக்கு வந்தா சொன்னேன்?" என்று கெடுத்த விழாந்தான். பதியே சொல்வாய் கின்ற கோண்டிருந்தான் மகனா. "என் கேட்பது எதில் விழவில்லை?" என்று யிண்டும் சேறினான். அப்பொழுதும் மெனமும் சாதித்தான் மகனா. 'பெட்டிப் பரம்பு போல் இருந்த வேதாந்தம் இப்படி மதுவானென்று அவன் கவலியும் கிளக்கவில்லை. பவம், தக்கம், ஆதிதரம் என்னால் அவனைப் பதுமை பாக்கி விட்டிருந்தது. "என் மகனா! உன் கிளத்தாள்!" என்று அவன் மூடித்த கிவித்தி. "பலி!" என்று அவனுடைய கவ்வாத்தில் அறந்தான்.

மகனாவின் ஆயுதியேயே இதுதான் அவன் வாக்விப் முதல் அடி! அதுவும் கவ்வான மன முதல்களன்றி, உறிக்கு உயிரைப் பழகிப் அன்புவிட்டிருந்த! "அட மாலி!" என்று தக்கியும் யிதிக் கெத்தி விட்டார் சர்மா. உட்டென்று சர்மாவின் பக்கம் நிரும்பு குள் வேதாந்தம். "மாமா! உங்களுக்கு விஷம் தெரியாது. வேத்த இவன் என் சொல்லி யிதி விட்டான். என் வார்த்தையை அடை சிவம் சொந்து விட்டான்! அந்த ராத்திரிக்கு மேல் அம்மாவைப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வந்திருக்கிறான். எவ்வளவு கெஞ்சுறத்தம்..." என்று பங்குக் கடித்தான் வேதாந்தம்.

மகனாவைப் பார்த்தார் சர்மா. அவன் கவ்விக்குத்த நீ வந்தித் கொண்டிருந்தது. "உண்டாம், இன்னவா?" என்று அடட்டினான் வேதாந்தம். உண்டு எப்பத்தகு அடைபாற வாகத் திகைய ஆட்டினான், மகனா. "என் போனா?" என்றான் சொந்தாராராய். "பெற்ற அம்மாவைப் பார்ப்பது கூடத் தவறு!" என்றான் அழகையும் ஆதிதரமும் கவந்தாது. "அம்மாவைப் பார்ப்பது தவறில்லை; என் வார்த்தையை யிதிரது தான்

தப்பு! அதற்கு என்ன தண்டனை தேசியம்? இனி உன் ஆயுள் முழுவதும் நீ வானா வேட்டி!" என்று கத்தித்தான் வேதார்தம். உடல், உன்னம் எல்லாம் எடுக்க சிந்து கொண்டிருந்தார். ஏன். "மேலேட்டும் வேதார்தம். இனிமேல் அப்படி உட்கா மாட்டான்!" என்று ஏன்.

"இனி மேலா? இப்பொழுது வந்ததற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்?"

"தெரிவாத்தனம் தான்!"

"இல்லை; நிமிர்! அதன் பவனை அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும்!"

"வேதார்தம்! இந்தச் சின்ன விஷயத் திதனாவா..."

"சின்ன விஷயமா?" என்று வேதார்தம் கோபத்தோடு.

"ஆமாம்; நீ செய்வது சிவபயிற்சி வேதார்தம்!" என்று கெஞ்சும் பாலனையில் ஏன். கோபத்தோடு சிரித்தான் வேதார்தம். பிறகு சின்னையைப் பார்த்து "நீங்கள் செய்து மட்டும் சிவபயம்; அந்த சிவபயம் மற்ற வனுக்குக் கிடைப்பதோ? உங்கன் மனைவி, உங்கன் வார்த்தையை மீறினால், அது மன விக்க மூடியாத குற்றம்; அந்தக் கட்டுப்பாடு உங்க பெண்ணுக்கு மட்டும் கிடைப்பதோ?" என்று பட்ட வென்று பேசிக் கொண்டே போனான் வேதார்தம். ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கியிருந்தார் ஏன். அவருக்கு விஷயம்

புகிந்த விட்டது. இப்பொழுது தாம் அது பவிக்கும் வேதனைவைத் தானே அன்று பார்வதின் தப்புகளும் அனுபவித்திருப்பா ரென்று ஒரு கணம் நினைத்தார். பார்வதி யின் மூகம் எட்டென்று அவர் கண் மூன் றோன்றியது.

"இவ்வளவுதானே! பார்வதியை என் அழகுத்தக் கொண்டுதேன் வேதார்தம்!" என்று. அவ்வளவுதான்! வேதார்தத்தின் கோபமெல்லாம் எங்கே பறந்து விட்டது. கமலாவின் முகத்திலும் எட்டென்று ஒரு சோகம் தோன்றியது.

எல்லோரும் கீழே இறங்கிப் போய் விட் டார்கள். கமலாவும், வேதார்தமும் தனிவராக சிந்து கொண்டிருந்தனர். "கோபமா கமலா?" என்று வேதார்தம். "எதற்கு?" என்று மெதுவாக. "கன்னத்தில் அடித்த தற்கு?" என்று வருத்தத்தோடு. "என்னை அடிக்கவில்லையே!" என்று புன்முறுவ லோடு. அவன் கன்னத்தைத் தடவிக் கொடுத் தான் வேதார்தம்.

கீழே ஏன். பாசிடமோ பீய்வருமாறு சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்: "என் பெண் ணைக் கொடுத்த என் அவனை சிறைத்தனக் கினை; பழிபுக்கு மீண்டும் என்னை அவன் சிறைத்தனக்கி விட்டான்! பெண் பாரத் தாய் என் கவராகியேன் கடைமீயில் சிறைத்தி விட்டது! அதின் என்னக்குச் சந்தோஷமே."

இதா பிஸ்கோத்து

களின் தாத்தைத்

தீர்மானிக்கும்

மனமும்

குணமும்.

சிந்திக்கத்து

பிரிட்டானியா

இப்பொழுது எங்கும்கிடைக்கிறது

உலகப்புகழ்
பெற்ற
அழகு
சாதனம்

டாகெட் ராம்ஸ்டெல்

உள்ளது வானிலிங் கிரீம்

அழகுக் கலை நியுனர்களான
டாகெட் ராம்ஸ்டெல் உயர்
தர மூலப் பொருள்களைக்
தவிர முகத்தில் தயாரித்த
பெற்ற வானிலிங் கிரீமை
உங்களுக்கு அளிக்கின்றனர்.

மிக உயர்ந்த வகை மிகுந்த
கூடுதலாகும் பெரும்பான்மை டாகெட் ராம்
ஸ்டெல் கிரீமைப் தயாரிக்கும். தனது இந்த
கிரீமை உபயோகிப்பதற்கும், குழந்தை இளமை
வுடன் உபயோகிக்கத்தக்கவகையானதோற்
தக்கதாயின்க்கும், முகப்பாவுடனாகும் சுகநு
வும் தயாரிப்பதற்குவுடன் கிரீமைக் கொடுக்கும்.

கின்றே
டாகெட் ராம்ஸ்டெல்
அழகுமுறையை
ஆரம்பியுங்கள்

ஆங்கிலக் கல்வி

தத்தம் இல்லத்திலிருந்தே, பிறர் உதவியின்றி ஒரே வருடத்திற்குள் நான்காம் படிவத்திற் கொப்பாண்டும்வின அநீனவப் பெறலாம். ஆம் மில எழுத்துக்கள் அந்நாடகச் சாரும், இடையில் கவனியை விடுத்தியவர்களும் கற்கலாம். 4 அணுஸ்டரம்மடன் விண்ணப்பிக்கலாம்.

கேம்பிரிட்ஜ் காலேஜ்
(ஈ) கைதலக்கு, திருவனந்தபுரம்

N. B.—S. S. L. C. தேதி கத்தூரி மடிப் பிற்று செனகரியமத்திருப்பவர்க்கு, சீலா வேட்டையே Intermediate தேதலாம். 6 ஆறு வட்டாப்படி விண்ணப்பிக்கலாம்.

ஆய்விதழ் 134
சுருதி

திருவள்ளூர் உபநாயகத்துடன்
உயர்ந்த செலவுகளை
பெறுதலுடன், அதை
மே. 190-ல் கண்டறியும்
திருப்பிகாரத்துடன் $2\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{2}$

காசல் பேரட்டோக்கல் எடுக்காது. முடிவாக
தங்கடாம்பே குறிப்பிட்டவர் விவரம். 11-5-0,
வி. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838,

தமிழ்சொல் அகராதி (முதலாம்)

[illegible]

உலர்நிலக்களைப் பெயிவதற்காகச் சாட்டும். விவரம்
ஆ. 8-0-0, எல். பி. பி. சாசீத் ஆ. 1-9-0.

நீதிப் பணித் திட்டம்

சுருத்திப்பாட்டு - கவிதைகளில் அடங்கியிருக்கின்றன.

INDRA TRADING CO. (K. L.)
Bangmahal, Aligarh U. P. (India)

Use
NOPAIN

**for
IMMEDIATE
RELIEF
FROM ALL
Pains**

**A Calchemico
PRODUCT**

மதரசன் அபீஸ் :

6/149. 95% Cn

22. 4. 2019

விந்திக் கதை: மண்மதநாத் குப்தா

மொழி பெயர்ப்பு: வாஞ்சி

பித்திரே அப்தல் குடும்பத்தினர் மூன்று தலைமுறைகளுக்கு மேலாகக் குதிரை வண்டிக் காரிகளாக இருந்து வருகிறார்கள். அப்தல், அவனுடைய தந்தை ஐகூர், ஐகூரின் தந்தை அதாவது அப்தலின் பாட்டன் கீம் எகிலோரும் குதிரை வண்டி ஓட்டியே ஜீவனம் செல்தவர்கள்.

அப்தல் அவளது ஏழாவது வயதிலேயே குதிரை வண்டி ஓட்ட ஆரம்பித்து விட்டான்! அவன் தந்தை ஐகூர் ரோய் வாங்கப்பட்டுப் படுத்த படுக்கை யாகிவிட்டதால், குடும்பத்தைப் பராமரிக்க வேண்டிய பொறுப்பு குதிரைத் பருவத் திபெய் அப்தலின் தலையில் விழுந்தது.

அப்தலின் தாய் எவ்வளவுச் சில வருஷங்கள் சென்றுவிட்டாள். அரிதத் துக்கத்தினால் மரம் உடைந்த அப்தலின் தந்தை ரோய் வாங்கப்பட்டான். தனக்கு ஏற்பட்ட துக்கத்தை மறப்பதற்காக ஐகூர் குடிக்கவும் ஆரம்பித்தான். இறுதியில் குடியும் ரோவும் அவன் உடலை உருக்குவதற்கு அவளை எலும்பு மனிதனுக்கு விட்டாள்.

எனவே, குடும்ப பாரத்தை அப்தலின் இளம் நோக்கன் கைக்க கொடுத்தது. எனினும் அதற்காக அப்தல் ரெய் அடைபவனில்லை.

அவன் தன் தந்தையுடன் குதிரை வண்டியில் அடிக்கடி போவது உண்டு. அப்போதெல்லாம் குதிரையின் 'வகாஸித்' தான் பிடித்துக் கொண்டு ஓட்ட வேண்டும் என்ற ஆணை அவனுக்கு உண்டாகும். ஐகூர் வண்டியை ஓட்டிச் செல்லும் போது, அவன் அந்த இமை கொட்டரஸை ஆசை யத்துடன் கவனித்து வளர்த்துக் கொண்டிருப்பான்.

எனவே, ஐகூர் ஒருநாள் அப்தலுக்கு கூப்பிட்டு, "அப்பா, விபாதி என்னைப் படுக்கையில் விழ்ந்தி விட்டது. மீதுவை இனி க்தான் வண்டியில் பிடி ஓட்டிச் செல்ல வேண்டும்" என்றான்.

மீது என்ற பொருளுள் ஐகூரின் குதிரையும் தன்மேல் என்ற குட்டிக் குதிரையும் மீறித் தூரத் திவ் நீன்று கொண்டிருந்தன, இனி அந்த இரண்டு

குதிரைகளுக்கும் தானே எல்லாவும் எக்பவதை சிந்தாத்தியாத அப்தலுக்கு ஆளத்தம் தங்க முடியவில்லை.

ஐகூர் மேலும் சொன்னான்:

"நீ பயப்படவேண்டிய அபெயம் இல்லை. என் னுடைய பதினொராவது வயதிலிருந்து என் குதிரை வண்டி ஓட்டி வருகிறேன். மீது வைத் துதிக் குதிரை, ஈரமும் பரம்பதரபரம் இத்தத் தொழிலின் கண் பெயர் எடுத்திருக்கிறோம். நீ எதற்காகப் பயப்பட வேண்டும்! அகிலா இருக் கிறார்; காப்பாற்றுவார்!"

அதற்குமேல் அவனால் போ முடியவில்லை. அடிக்கடி வரும் இரும்பு அவன் மேற்கொண்டு போ முடியாமல் செய்துவிட்டது.

ஐகூர் பக்கத்தில் இராமல் தான் வண்டி ஓட்டிப் போவதை எண்ணியபோது அப்தலுக்கு என்னபோ போய் இருந்தது. இருந்தாலும் அவன் மீறிதம் பயப்படவில்லை. மீதுவை வண்டியில் பிடித்தான். தன் தந்தை காப்பிட வேண்டிய மருந்தையும் தண்ணீரையும் எயிற்றுக் கட்டினான் குக் கீழே வைத்தான். தந்தையின் ஆசையை மெதுவதற்காக ஐகூரின் அருகில் போய் சீங்குன்.

சென்ற சில நிகழ்ச்சிகள் நடக்க முடியாமல் படுத்த படுக்கையாக இருந்த ஐகூருக்கு என் றெந்தோ நிகரென்று பணம் வந்து விட்டது. ஒரு தடவை வளர்த்திக் கொண்டு அவன் மீதுவின் அருகில் சென்றான்; அதன் எழுந்தை இரு கைகளாலும் வட்டிக் கொண்டான்.

"மீது! இந்த மூதல் இந்தத் தடவந்தான் உடுத்துடன் வருவான். அவனைக் கவனித்துக் கொண்டவர!" என்று அப்தலுக்குச் சொட்டான்.

அரிதக் குதிரையும் மேற்படி சென்னை அரிதத் "கி" என்று சொல்வதற்கு அறிஞரிடாகத் தன் மூத்ததைத் திருப்பி ஐகூரின் எழுந்தடன் காப்பித் கொடுத்தது!

அந்த வித்திர பாதமைய அரிதத் ஐகூர் அதன் மூத்ததைத் தடவிக் கொடுத்தான்.

மணத்திலும், கணத்திலும்
எப்பொழுதும் டன்னவியில் நிற்பதை..

கேபுரம் மார்க்
பன்னீர்

காஜிப்பூர்
பன்னீர்

சத்தனாதித்
தைலம்

அரைக்கரை
விதைத் தைலம்

பொன்னுங்கண்ணி
தைலம்

குளிர் தாமரை
தைலம்

ஜெகன்மோகனா
பத்தி

கமகம
பத்தி

நிர் 1. திக அம்பர்
பத்தி

ஒயிட்ரோஸ்
தேர் ஆயிம்

சத்தனப் பஷ்டர்

அரகஜா

ராஜா பற்பொடி

சத்தன வில்லை

K.T.R

வாசுதே தீரவிய

உற்பத்திசாலை

கிடியபுரம், திருவாரூர், தெ.இந்தியா

முயல் இனி தாங்க முடியாது...

ஏனெனில், ஜனங்கள் கூட
எஜமிக்ந்து
அதிகேஷ்ரன.

எம். எல். ஏ. க்கள் இனி
மகிடைக்க கர்வம் இல்லை
இறிய.
முடியாது!

ஏனெனில், அந்த கர்வம்
சூடுநாடி போய்விட்டது.

விபட்சகரைக் கண்ட கண்ட
தொகுதியில் கொண்டு
போய் நிறுத்த முடியாது.
...காரணம் போட்டிருக்கு
அழி காண்பிக்கத் தெரிந்து
கிடந்து!

எனது
போட்டியைப்
போலங்கள்

போ
எனது

ஏராளமாகத் தன்னுடிகதை கொண்டு அலையுடியாது...
...அங்கங்கே கிடுகிடு
பள்ளங்கள்
இடுக்கின்றன.

சேர்த்தவின் போது
மட்டுமே சோட்டரிட்டு
போலத்தில் விரயோசனத்தில்...
...எப்பொழுதுமே
அவருக்குத் தொண்டு
செய்ய வேண்டும்!

தடைசியாக
சோட்டரிடும் அடுத்தவைக்கு இப்பொழுது
இருதலை யோசித்து ஏற்பட்டிருப்பது
யோட்டேப் போட போன்ற குழிப்பம், அணி
வேண்டும்... ஏற்படாம
விடுக்க!

விளம்பரதாரர்களே...

நீங்கள் உபயோகிக்கும் பத்திரிகைப் பற்றிய உண்மையை உணருங்கள்!

ஒரு விளம்பரதாரர் என்ற முறையில் நீங்கள் செலவழிக்கும் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் எவ்வளவு வாசகர்களை நீங்கள் பெறுகிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டியது மிக அவசியம்.

125 பிரதான பத்திரிகைகளுக்கு மேலாக இப்போது சர்க்குலேஷன் ஆடிட் பிரோவில் அங்கம் வகிக்கின்றன. இந்தியா, பாகிஸ்தான், சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் 13 பாகைகளில் ஒரு தேசிய விளம்பர திட்டத்தை பரிபூரண அம்சத்தில் நிறைவேற்றப் போதுமான பத்திரிகைகள். இவைகளின் பத்திரிகை விற்பனைக் கணக்கு எந்த சமயத்திலும் இந்த A B C யின் ஆடிட்டர்களால் சரிபார்க்கப்பட்டு, A B C மேம்பாட்டுக்கு அதை வருஷ சகளிய சட்டப்போட்டுகளாக அனுப்பப்படுகிறது.

உங்கள் விளம்பரத்திற்கு உபயோகிக்கும் பத்திரிகையைப் பற்றிய உண்மையை நீங்கள் அறிய விரும்பினால் A B C மேம்பாட்டு ஆக இன்றே எழுதுங்கள்!

ஆடிட் பிரோ ஆப் சர்க்குலேஷன்ஸ் லிட்.

மூலக் கட்டிடம், அயோலோ நேரு, கோட்டை, மய்யா

தெற்கண்ட விளம்பரதாரர்களும், விளம்பர ஏஜன்டுகளும் ஏற்கனவே A B C யின் மேம்பாட்டை இருக்கிறார்கள்.

★ விளம்பரதாரர்கள்

அக்கிரா போர்ட்டோகிராபிக்ஸ் லிட்., E. M. ஆகாசு & கோலொட்டா லிட்., ஆஸ்பிரோ லிட்., இயங்காத்து, அட்வான்ஸ்ட் (சுல்ட்) லிட்., பாங்கர் லாசி & கோ. லிட்., மய்யாமி பிஸ்ட்ரிக்ஸ் லிட்., அஷ்வராக்ஸ் ரொஸ்தாஹ் லிட்., பூட்டன் பிஸ்ட்ரிக்ஸ் கோ. (இந்தியா) லிட்., பர்மாஷேக் ஆயின் ஸ்டோரேஜ் & டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிட்., வாக்டெக்ஸ் (இந்தியா) லிட்., ரோஸ்டர்ஸ் & ரோச்டு, கரீப் ப்ரொடெக்ட்ஸ் கோ. (இந்தியா) லிட்., டக்ஸர் ரப்பர் கோ. (இந்தியா) லிட்., கிராக்ஸோ டாபரட்டர்ஸ் (இந்தியா) லிட்., கோர்ட்ரெஜ் & பாங்க்ஸ் மாதுபாக் சரிசு கோ. லிட்., இம்பிரீயல் வெலிக்ஸ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் (இந்தியா) லிட்., இம்பிரீயல் ருபரக்டோ கம்பெனி ஆப்

இந்தியா லிட்., இந்தியா டயர் & ரப்பர் கோ. (இந்தியா) லிட்., கிவர் பிரதிக்ஸ் இந்தியா லிட்., கிப்டன் லிட்., முக்தர் & பிபிஸ் (இந்தியா) லிட்., நாகுனல் கர்புக் கோ. (இந்தியா) லிட்., பர்வீ ரோட்க்ஸ் மாதுபாக்ஸ் கோ. லிட்., பஞ்சாபி சத்தா ஹங்கர்ஸ் ரொச்டியாஸ், ஹைமர் பெலின்ட், கரீ & வர்த்விஷ் கம்பெனி லிட்., டாடா ஆபிக் மிம்ஸ் கோ. லிட்., வாக்டர்ஸ் பிரதிக்ஸ்.

விளம்பர ஏஜன்டுகள்

அட்வான்ஸ்ட்ஸ் & ரோச்ட்ஸ் பிரமோஷன் கோ., எவரன்ட் அட்வான்ஸ்ட்ஸ் லிட்., கிரான்ட் அட்வான்ஸ்ட்ஸ் இங்க்., கிரீன்ஸ் அட்வான்ஸ்ட்ஸ் சர்வீஸ் ஏஜன்ஸ்ட்ஸ், D. J. கிப் & கோ. லிட்., கிப்டன் லிட்., நேஷனல் அட்வான்ஸ்ட்ஸ் சர்வீஸ் லிட்., பிரம்ஸ் லிட்., கே. லிட்., ஸிம்ப்லி லிமிடெட், ஸிம்ப்லி லிட்., F. D. ஸ்டோர் லிட்., L. K. ஸ்டோர்ஸ் & கோ. (இந்தியா) லிட்., J. வாக்டர் நாமன்ஸ் கம்பெனி (சுல்ட்) லிமிடெட்.

A. B. C. யின் தனிக்கை பெற்ற விற்பனை கோண்ட பத்திரிகை

13. வேதாவின் தந்தை

டாக்டர் அந்த நிமிஷமே வந்ததை அங்கே கேட்டதும் வேதாவுக்கு இன்னும் பயம் அதிகரித்தது. இருந்தாலும் அதை அதிகமாக வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாமல், செருமன் குரலில், "இப்பொழுது ஒன்றும் வேண்டாம். காலை நியம் அவர்கள் சித்தித் தீவனம் ஏதாவது சொன்னால், இன்று இரவு என் ராஜியமாகச் சித்தித்ததை அவர் தெரிந்து கொள்ளும்படி வேண்டும். அதை என் வளவு அபாயமானது என்று உங்களுக்குத் தெரிய வில்லையா! நல்ல செப்து என்னுடைய வந்த தந்தை தீவனம் தட்டிவிடுவான்" என்றார்.

டாக்டர் மௌனமாக உட்காந்திருந்தார். வேதாவின் வந்ததை அங்கே உங்களை இருந்ததை அவர் நினைத்துக்கொண்டுப் பார்த்த பிறகு உணர்ச்சி தாள். ராஜாவிடம் சித்தித்ததை சொன்று மரபைத் தட்டி அவர் சொல்லத் தொடங்கினால் அன்று இரவு வேதாவுடன் அவர் தனிமையில் சித்தித் தரையில் வெளியாகிவிடும். எத்தனையோ ஆண்டுகள் காலமாக ஒரு வீட்டிலிருந்து வெளியாகத் தந்திரமாக இரவு வேளையில் உட்காந்திருக்கின்ற போதில் சித்திப்பது எவ்வளவுப் பொறுப்பும் கௌரவமும் வாய்ந்த ஒரு மனிதன் செய்வது கூடிய காரியமாக உணர்வு ஏதாவது. தந்தை, வேதா சொந்த இடத்தை காணும் தவறாகக் கருதப்படும். அதற்காக அளவுக்கு மறந்த அங்கீகம் கூடிய தண்டனை மிக மிகக் கொடியதாக இருக்கலாம். இதன் காரணமாக மரபை வேதாவை ராஜாவிடம் மட்டுமிருந்து அப்பறப்படுத்தி வேதா எங்கேயும் ராஜியமான இடத்தில் சிறை வைத்தாலும் வைக்கக் கூடும்.

இதை வெல்லும் சித்தித்தபொழுது டாக்டர் பரதாமனுக்குத் திடீர் ஏற்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலையில் எவ்வளவு கவனமாகவும் பகுத்தறிவோடும் அமைதியாகவும் எதையும் செய்வதற்கு அவருக்கு உரிமையேற்பட்டது.

"சரி, வேதா! நீ சொல்வதுபோல என் கேட்டுரை. ஆனால் இது மாதிரியே தீவனம். என் சொல்லத்திற்குப் போவதா விருந்தாலும் சரி, எதற்கென்றுப் போவதா விருந்தாலும் சரி, உங்களை அந்தப் பேரின் கைகளிலிருந்து விடுவிக்காமல்

இருக்க மாட்டேன். வேதா, நீ என்னைக் காலிக் கெடுக்கலாம்! என்னுடைய மனைவியாக உனக்கு விருப்பம் தானா?" என்று கேட்டார்.

வேதா மௌனமாக இருந்தாள். அவள் மூத்த சிம் பட்சத்திற்கு அச்சமும் குழப்பமும் இன்னும் தென்படவில்லை.

"உங்களுக்கு எம்மதென்பதா.....!" என்று டாக்டர் பதட்டிவிட்டார். அப்பொழுது அவருடைய குரலில் ஆத்திரமும் வேதாவையும் கவரிக் கொண்டது.

"எனக்கும் அதில் ஆதரவாம்" என்று வேதா. அதைச் சொல்லும்பொழுது பயமும் காட்டமும் கிடைத்திருந்த அவளது முகத்தில் உடனடி புன்முறுவல் எழிவிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

டாக்டர் ஒரு பெருமூச்சு விட்டுவிட்டு, "வேதா! உன் பயமும் குழப்பமும் என் கவலிக்கையைக் குவித்த விருப்பமாக இருந்தது. ஆனால் உன் மனத்தை அன்று இரவு ராஜாவிடம் மட்டும் உன் தீவனம் சித்தித்த பொழுதே என் காரணம் உணர்ந்து கொண்டு விட்டேன். இப்பொழுதுதான் என் மனது சிம்மம் படைத்தது" என்று. அவர் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே வீட்டிற்குள் இருந்து "வேதா!" என்று சொன்ன கமிட்டி குரல் அவர்களை காதில் விழுந்தது.

அந்தக் கேட்டதும் வேதா அவரையே எழுந்தாள். "இதோ என்று விட்டேன். போகாவி!" என்று பதில் குரல் சொடுத்தார்.

அப்பொழுது இரவு மணி ஒன்றிற்கு மேலிருக்கும். பொழுது விடியாததற்கு ராஜாவிடம் மட்டும் இருந்து அவர்களைப் போய்விட வேண்டும். ஆனால் அந்தக் காலகாலம் இருவருக்கும் ஒருவரை ஒருவர் விட்டுப் பிரிவதற்கே மனம் இல்லை. இருந்தாலும் என் வளவு காலிகைதான் அப்படி இருக்க முடியும்! ஆகவே, வேதா டாக்டரிடம் பிரியா கிடைப்பதற்குக் கொண்டு புறப்பட்டாள்.

டாக்டர் அவர்கள் வழிவழிப்புதற்காக விட்டு வரவில்லையென்று சொன்னார். மருதப்பன் வரவில்லையென்று தயாராய் சித்தி கொண்டு வந்தார். போகாவிடும் வேதாவும் வந்துவிட ஏது உட்காந்தனர். மருதப்பன் மட்டும்

அதட்டி வந்தபடியை ஐந்தரை மூட்டை நோட்கி
ஒன்று வந்தது வந்துகேட்டு வெட்டிய தூதர்திரு
மேல் சென்று மார்பை வாரியிடப்பட்டு அந்த
நிலைமையே நோக்கி கோண்டிருக்கிறீடு ஒரு
நேரம் பெருமூச்சு விட்டார்.

வந்தது அநியைமமாக சென்று கோண்டிருக்க
தது. வேதா ஏதோ ஆழ்ந்த சித்தியாக வந்தவையே
மறந்து விட்டவையாக உட்காந்திருந்தார்.
அவ்வளவு வேரால் மனமாயா இருந்த போதிலும்,
"டாக்டர் என்னை கோண்டிருக்கிறீடு? வேதா!" என்று
கேட்டார். வேதா போகவில்லை முந்தைய
பாத்திரத்திடு எவ்வளவான பதிலும் கோண்ட
மல் தன்மையிடு குறித்து கோண்டார்.

"என்னிடம் கோண்டுகூட வேண்டியது?.....
ஒன்றோ! 'எனக்கு அந்தார் வந்தபடியிடு இருக்கி
ருதே' என்று வேண்டியிருக்கிறது!.....! அதையும்
எந்தார். ஆனால் என்னால் எவ்வளவு நேரமும்
எப்படியோ கிணல் இரண்டு பெரும் மனமாய்
சென்று கோண்டு வந்தேன் எவ்வளவு வந்தேன்
எந்தேனாயினதும்" என்று சொன்னார்.

வேதா தலையுத்த குரலில் கூடவந்த
கோண்டினார். "போகலாம்! இன்ன இரவு வந்த
நேரமாயிடு எவ்வளவு வந்தேனாயிடு இருக்கிறது.
கி நேரமாயிடு போக வந்த இருக்க வந்தபதிலும்
வேண்டிய சென்றிருக்கிறது. உனக்கு வந்த என்னை
உபகாரம் சென்றிடு போகிறேன்! இதை வேண்டிய
பதிலிடு சித்தியாக கூட எவ்வளவு எந்தி இருக்கி."

"இதை வேண்டிய பதிலிடு ஐந்தரை மூட்டை
போகி சித்தியாக எவ்வளவோ வேர மருந்திடு.
கி எவ்வளவு பதிலிடு சித்தியாக வேர மருந்திடு! எப்போது
தும் டாக்டர் கிணல் தான் உன் மருந்திடுக்கூட
போகிறது!" என்று கோண்டிட்டு விட்டவையிடு
சித்தியாக சொன்னார்.

வேதா இதற்கு எவ்வளவான பதிலும் கோண்ட
வில்லை. அவ்வளவு முந்தைய வேண்டிக்கு ஒரே
நேரத்திடு. அவர் வேர எந்தேன் தன் மருந்திடு
மையிடு சென்றிருக்கி. வந்தது அநியைமமாக
சென்று கோண்டிருக்கிறது. மருந்திடு வந்தது

குள் அவர்மேல் சென்றிடு கோண்டிருக்கிறது வந்திடு
தாரு, எவ்வளவோ! அவ்வளவு வந்தமேல்
என்னை மருந்திடு அநியைமமாக அதட்டி விட்டிடு
அநியைமம் இருக்கிறது.

வேதா ஐந்தரை மூட்டை அருந்திடு
நேரமாயிடு அதட்டிடு. மருந்திடு வந்தபடியிடு
கித்திரிட்டு, "தான்! எவ்வளவு வந்தமேல்
என்னை வந்தபடியிடு விட்டிடு கிணல் இதை வந்தமேல்"
என்றார். போகவில்லை வேதாவும் வந்தபடியிடு
விட்டிடு இதை விட்டிடு.

"என்னை அந்தார். போக வந்திடுமே!" என்று
கேட்டார் கோண்டார்.

"சரி, வந்திடு வந்தது கோண்டு வந்திடுமே!"
என்று கேட்டார் மருந்திடு,
போகலாம் சித்தியாக கோண்டிடு, "வேண்டிய
போகலாம் போக கோண்டிருக்கிடு" என்று.

மருந்திடு சித்தியாக கோண்டிடு, "சந்திரன்,
எவ்வளவு வந்திடு! வந்திடு சந்திரன் வந்த வந்த
வந்திடு மருந்திடு" என்று கேட்டார்.

"வந்திடுமேன்! வேண்டிய என்று வந்த
தந்திடுக்கூட! ஆனால் வந்திடுமேன்!" என்று
கேட்டார் கோண்டார்.

"அநியைமம் எவ்வளவு நேரமாயிடு! ... சரி!
எவ்வளவு வந்திடு. இன்னும் வேர வேர
போகலாம் போகலாம் விட்டிடு. அதன் பிற
வந்த எவ்வளவு மருந்திடுப்பதற்கு முந்தைய
கிணல் போக விட்டிடு" என்று மருந்திடு.

போகவில்லை வேதாவும் ஐந்தரை மூட்டை
கோண்டி அநியைமமாக வந்தார். ஐந்தரை மூட்டை
கிடு பின்பு வந்த அந்த கோண்டிடு. போகலாம்
போகலாம் தந்திடு மருந்திடு மருந்திடு விட்டிடு
சென்றிடு அப்படியே இருக்கிறது. போகலாம்
அந்த வேதாவே எந்திடு வந்திடு தந்திடு
கோண்டிடு உட்புறம் சென்று பின்பு விட்டிடு
போகலாம் அதன் பின்பு வந்திடுக்கூட மருந்திடு
பிடு கோண்டிடு விட்டிடு வேதாவின் மனமாயிடு பிடித்
துக் கோண்டு விட்டிடுக்கூட மருந்திடு வந்திடு

போகி தந்திடுக்கூட, அவ்வளவு வந்திடு
குரலிடுக்கூட சித்தியாக சென்று வந்திடு
குள் அந்த எவ்வளவான மருந்திடு
தந்திடுக்கூட வந்திடுக்கூட நேரமாயிடு
வந்திடு. மருந்திடு கோண்டிடுக்கூட அப்
போகலாம் ஆழ்ந்த சித்தியாகி விட்டிடு
வந்திடு அவ்வளவு நேரத்திடு. இரு
வந்திடு பின்பு போக மருந்திடு வந்திடு
சென்றார். வேதாவிற்கு தன் மருந்திடு
குட் சென்ற பின்பு மருந்திடுக்கூட பின்பு
வந்திடுக்கூட வந்திடு வந்திடு. போகலாம்
அவ்வளவு மருந்திடு வந்திடு வந்திடு
கி கோண்டிடு விட்டிடு போகலாம் கோண்டிடு
தந்திடுக்கூட பின்பு அவ்வளவு வந்திடு.
அப்போது தந்திடுக்கூட வந்திடுக்கூட
கோண்டிடுக்கூட அவர் மருந்திடுக்கூட தன்
கிணலிடுக்கூட தந்திடு விட்டிடு.

ஐந்தரை வந்திடுக்கூட கோண்டிடுக்கூட அவ
வந்திடுக்கூட மருந்திடுக்கூட தந்திடு. மருந்திடுக்கூட
தான் அவ்வளவு வந்திடுக்கூட வந்திடு.

"என்னை தந்திடு! பின்பு கிணல்
வேதாவே மருந்திடுக்கூட வந்திடு! விட்டிடு
வந்திடுக்கூட அப்படி அப்படியே
கிணலிடுக்கூட! உனக்கு மருந்திடுக்கூட உட்புற
வந்திடு வந்திடு வந்திடு, வந்திடு!"
என்று கேட்டார் கோண்டிடு.

- சிவசுந்தரி -

"அடி அடி! 'மருந்திடுக்கூட வந்திடுக்கூட
கோண்டிடு' என்று கேட்டிடுக்கூட! அதிடு
என்னை வந்திடுக்கூட இருக்கிடு வந்திடுக்கூட அவ்வளவு
போகலாம் கோண்டிடுக்கூட!"

'உடம்பு சரியாததால் இருக்கிறது. இந்த அறையிலே எல்லாம் தவிக்கடந்த தூக்க முடியாது. ஒரு பக்கம் காற்று வராத கஷ்டம், ஒரேபுறமும்; மறுபக்கம் குட்டைப் பூக்கி கடி. போதாததுக் கொடியோடு வேறு போரட வேண்டி இருக்கிறது. இப்படி இருந்தால் வாருக் காவது தூக்கம் வரமா? ரத்திரி பெண் ளாம் என் விழித்தறியே விடியற்காலையில் எங்காவழிபாயல் தூக்கம் வந்துவிட்டது' என்று சொன்னார்.

"என்ன சொன்னது! உனக்குத் தூக்கு வதற்கு ஒரு கல்ல இடம் பார்த்துத் தர ளாம் என்றுதான் இந்த விட்டியே தருதி யாக ஒன்றும் படவில்லையே!" என்று சொல்லியவா அவர் மீது அனுதாபப்பட்டு வருத்தமடைந்தார்.

செய்கையா தங்கிது எவ்விதமான சரி தெனும் போன்ற விஷயம் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டதும் பொன்னியின் மனத்திற் கூறியதும் சீய்மதியும் ஏதே பட்டன. அவர் ஒரு பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, "ஹூம், என்ன சொன்னது! ஒரு விட்டுக்கு வேலைக்கு வந்து வந்து விட்டால் கஷ்டத்தைப் பார்த்தால் முடியுமா? உங்களுக்கு ரோயல் கல்ல மனை தான். என் இருக்கையும் படுக்கையும் எல்ல இடமாக இந்த விட்டியே இருந்ததால் சீய்கன் கொடுக்காமல் மறுக்கமா போகி தீர்க்க!" என்று ஸமரண யாத்திரையில்.

"என் எஜமானி அம்மையிடம் சொன்னி உனக்கு ஒரு கல்ல இடமாகப் பார்த்துத் தரக் சொன்னதேன். ஹூம், எழுந்திரு! சமையலறைக் காரியமெல்லாம் அப்படியே விடக்கொடு, பார்!" என்று சொல்லியார்.

"உங்களை நவீனத்துதல் இந்த விட்டியை எது தான் நடக்காது! இதோ வந்து விட்டேன்!" என்று சொல்லியவாறே எழுந்த தன் உடைகளைக் கவி செய்து கொண்டார் பொன்னி.

அன்றுமத்தியமாகப் பொன்னி சமைய லறையில் ஏதோ காரியமாக இருக்கும் போழுது செய்கையா அவளிடம் வந்து, "உங்களைத் தூக்கத்திற்குப் போய்க் கிவ விட்டுப் சாமரங்கள் வாங்கி வர வேண்டும். இதோ சாமரம் ஜாபிதாவும் பணமும் இருக்கிறது. சாயங்காலம் வீனக்கு வாய் பதற்குள்ளே வாங்கிக் கொண்டு வந்து விடு, என்ன!" என்று.

ஜாபிதாவையும் பணத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்ட பொன்னி ஒரு மணி வேலத்திற்குள் வீதி தூக்கத்திற்கு வந்து எல்லா சாமரங்களையும் வாங்கிக் கொண்டு டாக்டர் பரதவாசன் வீட்டை நோக்கி வந்தார். டாக்டர் ஒரு மொயாவிலைப் பார்த்துப் பக்கத்து மிராமத்திற்குச் சென் திருக்கிறார் என்றும் இரவுதான் திரும்பு வார் என்றும் அங்குள்ளவர்களைச் சொல்லியே சமாந்தரித்துடன் திரும்பினார்.

மாலை வேலை. இரவு கொஞ்சுதவதற்கு முன்னும் சாஸானி மட்டத்திற்குப் போய்விட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அவர் அந் வேலமாக வடக்கு வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் அங்கு வந்ததற்காலமே வெளம்பிய போழுது யாரோ ஒரு மணிதர் அங்கிருந்து ஒன்று கிளையாகப் பிரிந்து செல்லும்

கந்தசாயம் மனை
கொண்டார் பட்டி

புலேதான். ஜோச்யவரை அழைத்துவந்து ஜாதகம் காட்டினார். ஜோச்யரும், "இரக்கமோளாது. அதற்குப் பரிசாரம் நீ உன் மாட்டை வித்து

அதை மிரபத்தை வாரி உண்டியில் சேர்த்து விடுவது தான்" என்று. மாட்டை விற்ற பணம் அவ்வளவும் உண்டியில் போடுவதா என்று ஒரு வாய் வொளிந்தார். மறாள் சரி அதற்குத் தன் மாட்டையும் ஒரு கோழி வையும் ஒட்டிக் கொண்டு போனார்.

சந்தையின் குழாய் அவர் டம் விடு விராக்க வந்தார். "மாடு விடு என் னப்பா!" என்று.

"மாட்டிக்கு விடு சோம்பம விடு தான்— இரண்டு ரூபாய்தான். ஆனால் இந்தக் கோழியையும் வாங்கிக் கொண்டால் தான் மாட்டைத் தர முடியும். இந்தக் கோழியின் விடு இரு தூற்றைப்பது ரூபாய்!" என்று.

இதைக் கேட்ட அவர் எப்படி யானால் என்ன என்று ரூபாய் இருதூற் கதற்பதைக்கி கொடுத்து விட்டு மாட்டை வாங்கிக்கொண்டு போனார்.

ஜோச்யர் வாக்குப்படி மாட்டிக்கு மிரமாவிய இரண்டு ரூபாயைக் கந்த சாயி உண்டியில் சேர்த்து விட்டார். எப்படி கந்தசாயின் சாமத்தியம்!

பாறையின் பர்த்துத் தாவிவரம், சீவ் தமையர் முருப்பாறப் பர்த்தார். அவர் அவர் இருக்கிற பொழுது அவர், "ஏன், அம்மா! கோக்கி குத்தித் திரு எப்படியுமே போனது?" என்று கேட்டார்.

கோக்கி குத்தித்திருப் பாறை வேட்டையாடும் போன்ற அச்சப்படுதோடு அவர் குத்தாதுப் பர்த்தார். "கோக்கி குத்தித் திரை ராஜாவி் யாத் தைத் தைர் அவிவரம் பெரி விரும் இக்கியோ! இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரி மனிதர் கோக்கி குத்தித் திருப் பாறைச் சந்திப்பைப் போலிரு! ஒரு பெரி ராஜாவி் யாத் திரை...! அந்தரம் ஆன் வர விரையோக்கியோ! என்று வந்தவன் போன்றி, "இதற்குப் பாறை! சீவன் அங்கே பாறைய் பர்த்துப் போகிறான்!" என்று கேட்டார்.

"பாறை தெரியாததற்கு இவ்வளவு பெரித் திடையுக் கோக்கிடுகிறேன். சீவன் கோக்கி குத்தித்திருத்தார் போலிருப் போலிருக்கிறேன்" என்று அந்த மனிதர் வந்த கோக்கியே.

"ஆகிய! என்னோடு வரவில்லை."

"ஏன் அம்மா! ராஜாவி் யாத் என்று சொல் லுக்கியோ, அது அப்போதே இருக்கிறத!" என்று கேட்டார்.

இதற்கு வேட்டைய் போன்றிடுகி் விப்படி இவ்வளவு அவிவரப்பெறு. அந்த மனிதன் குத்தாது வந்தப் பர்த்துவிட்டு, "ராஜாவி் யா! அது அப்போதே இருக்கிறது. ஏன் அந்த விட்டத்தார் பெரி செய்த கோக்கியுக் கிறேன். இப்பொழுது அப்போதே போல் கோக்கியுக்கிறேன். சீவன் அந்த விட்டத்தார் வரவில்லை! சீவனவாசன் அங்கே வரக் கூடாது!" என்று சொன்னார்.

அந்த மனிதர் திடையுக்கிறது, "அங்கேயை வரவும் அங்கே வரக்கூடாது! ஏன் அம்மா?" என்று கேட்டார்.

"ஏன...! அந்த விட்டத்தார் வரவும் வரக் கூடாது. அதுவும் ஆன் பிங்கனவின் வரவில்லை அங்கே வரக் கூடாது."

"அப்படியா! அதுவும் வரவும் ஏன் அங்கே வர வந்தத் தருக்க மட்டாது!" என்று அவ் மனிதர்.

"அவ்வளவுத் தான் இருக்கிறதா? விட்டுக்குப் போகாமல் வந்திடுவோம்!"

"இத்தகு குயர் தோட்டை இருக்கிறது!"

"பாறையின்! போடுவது உன் தான் டாக்ஸிவின் போய் விடுகிறேன்!"

"அப்படியா! சீவன் பர்த்து" என்று அவ்வளவுத் தான் சொன்னார்.

"எனது! ஏன் பெரி வெப்பிதான். அந்த விட்டம் போது வந்த ஒரு பென் இருக்கிறதே, உங்களுக்கு தெரியுமா...?"

"தெரியுமா! உங்களுக்கு தெரியாமல் எப்படி இருக்க முடியும்?"

"ஏன் அதுமாதம் தான்...?" என்று அந்த மனிதர் பதட்டி மிங்கவன்.

பொருத்தி இருக்கி் செய்தி பெய் குவாடு வந்ததற்குத் தாக்கியது போன்ற அறிவிப்பை ஏதே பற்றியது. அவர் அவர் வித்தித் திழி செட்டியான் ஆச்சப்படுதோடும் அவ்வளிக்கையோடும் பர்த்துக் கோக்கு சீவனம்.

"சீவன் ஏன் கோக்கித்தான்...?" என்று கேட்டார் பொருத்தி, அந்த மனிதரின் வந்ததற்கு சீவ் சிறிதும் விட்டிக்கை இவ்வளவுப் போய்.

அந்த மனிதர் கோக்கித் திரைத் தோக்கியே, "உங்களுக்கு ஏன் அம்மா இவ்வளவு ஆச்சப்பம்! ஏன் பெரி வெப்பிதான். ஏன் வேறாகித் தான். இப்பொழுது புரிகிறதா?" என்று.

பொருத்தி விட்டிக்கைப் பதையுக்கோத் திவ்விய ஆட்டி. "ஏன் விட்டிக்கை, சீவன் அதுமாதம் தான் வந்தான். அவர்கள் அப்பொழுதே இருக்கிறார்கள்!" என்று யு. யு. யு. யு.

பொருத்தித் வந்ததற்குப் வேட்டையி் அந்த மனிதருக்கு விப்படியி் போயும் வந்தது. "அதுமாதம் தான்...! இத்தகு விட்டிக்கை வந்தேன்!" என்று அந்த மனிதர்.

"வந்தேன்! கோக்கியே...!"

"கோக்கியே...! வந்தேன்! அந்த மனிதர்!" என்று குவாடுவது அந்த கோக்கியே.

"அதுமாதம் ராஜாவி் யாத் திரைத் தோக்கியே செய்திடுகி்" என்று சொன்னார்.

"இதோ! அப்படியா! அவர் பெரி பெரி கோக்கி வந்தான் இருப்பார் போலிருக்கிறதே! இதோ ஏன் வந்தேனோதற்கு இருக்கிறேன். ஏன் தான் வேறாகித் தான். சீவனம் வர. வந்தான் தான் விவரும்" என்று சொபடுதோடு.

"சீவன் என்னோடு வரத் தாட்டிக்கி. உங்களை அழைத்துக் கோக்கு போகிறேன், சீவன் 'வந்தேன்' வேறாகித் தான்... என்று மாதத்திட்டமே செவ்வையுக்கியோ கோக்கி வந்தித் திரை ஏதேயுக்கி. அவ்வளவுமும் வந்தேன் போன்றவன், வந்தேன் என்னால் வேர்க் வந்தேனோதற்கு முடியும்!" என்று சொன்னார்.

"வேர்க் வந்தேன் முடியுமா!" என்று கோக்கி அந்த மனிதர் வந்தேன் சீவனம் சீவ் விட்டு, "ஏன் அப்படி கோக்கியு?" என்று.

"அவ்வளவு சீவன் வேர்க் வந்த பர்த்து திரைவர அது தெரியும்! செவ்வையுமே மாதம் வந்திடுக்கியோவன். அவ்வளவுக்கு ஆன் பிங்கனவோக்கு அப்போடு பிடிவரது. அதுவும் தைர் சீவன் வந்தையோடுயே வேறாகித் தான்...! இவ்வளவுமே அது பெரி வித்தி மான் போய் முடியும்" என்று சொன்னார்.

"சீவன். அதுமாதம் பர்த்துயோடு வர, போயேன்" என்று அந்த மனிதர்.

அவ்வளவு இருக்கும் சீவ் தான் மெனமமா வந்தார். பொருத்தி மெனமமாப் போகக் கோக்குத்து வெப்பிதான் வந்தவன் சீவ் தான். "சீவன் உங்கையோடுயே வேறாகித் தான்...! இத்தகு சீவன் இத்தகு விட்டிக்கை செவ்வையு வந்தேன்!" என்று.

"அதுதான் வந்தேன் விவ்வளிக்கி. அந்த வந்ததற்கு அவர் வரவன் வந்தேன் வேர்க்

கேட்ட வேண்டும். அதிலுங்கூடும். வேதா உடற்
தன் தந்தை இறந்து விட்டதாகத்தான் சொத்
துக் கொண்டிருக்கிறோம்!" என்று கேட்டார்.

"ஆம். தன் சினைவழிக்கு தாயையும் தப்பிவி
டும் அன்னம் பரக்காதவன் பிறர் வாழ்ந்தவரை
நம்பித்தானே ஆக வேண்டும்! இது அவன் பிற
குற்றமல்ல. சிவன் உண்மையில் அழகுக்குத்
தக்கவராயிருந்தால் இவ்வளவு வாயும் அவன்
என் வந்து பார்க்க விரும்ப!"

"அவன் நான் இவ்வளவு வாராக வந்து பார்க்
காததற்கு ஏதாவதோ காரணங்கள் இருக்
கின்றன" என்று அந்த மனிதர்.

"ஏன் காரணமோ!" என்று மேலும் விவரித்
கேட்டார் போகன்.

"அந்தக் காரணங்கள் பெயரால் இப்பொழுது
உன் விடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது."

"எது வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். இவ்
வளவு நாட்களாக வேதாமைப் பார்க்காமல்
இருந்து விட்டு இன்று சிவசேனாது வந்து 'நான்
நான் உன் தந்தை' என்றும் அழகுக்கு வம்
பிக்கை ஏற்படவேண்டாமா!" என்று போகன்.

இவ்வளவு வாயும் தன் பெயரால் பரக்காத
ஒரு மனிதர் சிவசேனா ஒரு நாள் அவரைப் பார்க்க
ராஜாவி் மடத்திற்கு வந்தான் அதிக ஏதோ கார
ணம் இருக்கத்தானே வேண்டும்! உண்மை
பாகவே அவர் வேதாவின் தந்தையாக இருந்தால்
அவர் இறந்து விட்டார் என்று சொல்லிய
சொல்வதற்கும் ஏதோ ஒரு மூடகமான காரணம்
இவ்வளவு இருக்கும்! இறுதியில் மாரோ
மோகவார்தான். ஒன்று வேதாவின் தந்தை
என்று சொல்லிக் கொள்ளும் சிவப்பிரகாசம்

மோகவார்தான் இருக்க வேண்டும். அந்த
வேதாவின் தந்தை இறந்துவிட்டதால் சொல்லும்
சொல்லிய மோகவார்தான் இருக்க வேண்டும்.
எல்லாம் தானே சிறிது வேதாவின் விவரங்களை
பொய்ச்சிப் போடுதல்! இந்த மனிதரை மராத
ஸ்தம், சொல்லியவரும் எப்படி வரவேற்றிருக்க
என்பதிலிருந்து தெரிந்து விட்டார்! ஆகவே
போகன் அதுவரைதான் வாயைத் திறக்காமலிருப்
பதற்குக் காரணம் என்னவாக இருக்கிறது. ஆனால்
உண்மையில் அவர் வேதாவின் தப்பினாராக
இருந்து விட்டார் அவன் முக்கியமாகத் தெரிந்து
கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது.

ஆகவே, அவன், "சிவன் வேதாவை உன்
கோடு அழகுத்துப் போவதற்காக விரிந்துகொள்
கார..." என்று கேட்டார், இதுதான் சிவ
சேனா அழகுக்கு ஏற்பட்ட காரணம்.

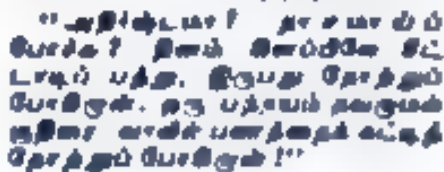
"அதைப் பற்றி பெயரால் இப்பொழுது நான்
ஒன்றும் சொல்ல மாட்டேன்" என்று சொன்னார்
சிவப்பிரகாசம்.

போகன் ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. இருவரும்
மௌனமாகக் குறுகிய பாதை வழியே நடந்து
வந்து கொண்டிருந்தனர். இந்த மனிதர் வேதா
வைத் தன்னை அழகுத்துக் கொள்ள முடியு
வதில் அந்த உடனே எப்படியாவது டாக்டர்
மகாத்மனுக்குத் தெரிப்படுத்திவிட வேண்டும்
என்று என்னவாக போகன். அந்த எப்படி
டாக்டருக்கு அகாலமாகத் தெரிப்படுத்தவது
என்று சித்தித்தவரே போகன் கவந்தான்.

எங்கும் இருள் குழும் வேதாவின், இரவு நேரத்
தும் வேதாவின் அவர்கள் இருவரும் ராஜாவி்
மடத்தின் அகத்தினர். (தொடரும்)

கோத்ரெஜ் சோப்ம், கிமிடெட்.

[illegible]

ஆதலால், நோயை மார்க்கமாகவோ மனோக்
உள்ளதை நோயை அடைய ஒரு சாதனமாக அமைத்
திருக்கிறது. இதனால் கண்டிப்பாகத்தான் நோய்
எனவும் பிடிப்பதற்குத் திற்போல நெய்எனவோ
நினைவும், ஆகவாய்வு அடிப்படையிலே இவ்வித
தன்மையை அட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. "என நோய்
வந்தது இதுதான்" என்று தான் அனுபவிக்கப்
பிடுகின்றார்கள். ஆதலால் நோயை எடுத்து அதை
படுத்த அனுபவிக்கவே பிடுகிறார்கள். அதற்கு
உடல் என அமைதியும், இவ்வுடலுடன்தான்
எனதையும் சாதிக்க முடியும். ஆகவாய்வு எனத்
திட்டினாலும் இது நோயைஎனத்தான் விடப்பட்
டுள்ளது. "என நோயைப் பற்றினால் படுத்தக்கூடும்"
பற்றி நோய்க்குத் திடப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.
பிடித்து அமைதியும், நோயை, உதரவாய் என்னும்
விடைகளும், நோய்க்கு, துக்கம் முதலிய அகத்தால்
படுத்ததால் விட்டது அடையலாம். அதனால் பற்றித்
தான் விடுவது. நோயை சாதனமே உட்கார்
நோய்க்கு, சிதறலானவோ சிதறித் தான் உடல். (நினைவுகள்)

உங்கள் புன்னகை பிரகாசிக்க —

தனது பதனின் ஆரோக்கியம் கெடாமல் இம்
மேலுது பாதுகாத்துக் கொள்ளும் இளம்
நங்குள் எதிர்பார்த்திருந்த தனது கனோகத்தைப்
பாதுகாத்துக் கொள்ளும், தனதுமகம், விஸ்டம்
தூசியைத் தேர்வாக உபயோகித்து அதற்குப் பத்
கம் சம்பொழுதும் கத்தமாகவும், பிரகாசமாக
வும் விளக்கும். பத்தன்களுக்கு வேடு உண்டாகும்
இக்கட்டான பக் துடுக்குகளையும் புருத்து
கத்தம் செயல்பாது விஸ்டம் தேர்வாக
தனது நுஞ்சுக்கம் அமைக்கப் பட்டிருக்
கின்றன. தேர்வின் கைப்பிடிவின் அமைப்பு எந்
களைக் கவனமாக கத்தம் செய்ய உதவுகிறது.
நகம்பொரு விஸ்டம் தேர்வாகும் துடு துண்டு முன்
முடிவாக உதவியின் விதம்படுகிறது.

கைப்பிடிப்புகள்: 0ஜ. எக். மார்க்கம்,
அம் & ஜோன்ஸ் (இந்தியா) லீட்., தயார்
பெட்டி 6527, பம்பாய் 36 & 36காம்.

—விஸ்டம் உபயோகியுங்கள்

செய்ய
உருவிக்
அமைத்துள்ள
கத்தரை
தேர்வாக

WT.98

கடுமையான ஜலதோஷமும் விரைவில் விலகும்

கீபாக்

முகாலும் தேயக்கலும் உகந்தது.

இடைபுழுது உள்ள சளிமய நிறுத்த
சிறிது கிபாகை உங்கன் முகலிலுள்
தடவிக் கொள்ளுங்கள். மாசுபு,
பெருக, முதுகு முதலிய பாகங்களில்
இரையில் படுக்குமுள நன்குத் தடவி
தேய்த்துக்கொண்டால், ஒரு மணி
நேரத்திற்குள்ளாகவே கவர அடை
ப்பு நீங்கி உகமாக உவாசிக்க இயலும்.

முற்றிலும் தீங்கற்றதும் ஆனிருப
மாக மாறக்கூடியதுமான கிபாக்
இன்ன எண்ணிக் கத்துக்கள் கவர
மார்க்கத்தில் ஏற்படும் அடைப்பு முத
லியநடைகளை எளிதில் நிவர்த்திக்கும்.

மென்ட் மின்டால் ஸ்பாட்டிஸ் பிரிடெட் ஸண்டன், நவாபிபு,

ஏஜென்டுகள்: ஓரியன்டல் மோர்க்கண்டால் ஏஜென்டரி,

99-A, அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ்-1.

81282-WL-30-A TANK

ஆஸ்துமா, மார்க்கலி இருமல், முக்கத் திணறல், மூன்றே நிமிஷத்தில் அகற்றப்படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்க்கலி தாக்குதலால் முக்கத் திணர்
தூக்கியிற் அடிபுதுதிரிணா! அகமாக
இருமலாதல் பிரணவங்கதவாரு இருக்கிறதா!
பலதர உணர்ச்சிவிழாவு வேலை செய்வு அகத்த
தாக்கம், குணமயமான வலிதாக்கையும் நினைவு
உணவுகளையும் உட்கொள்ள முடியவில்லையா!

எவ்வளவு நாட்களாக உபாந்தபுது என உப
பொதித்திருப்பீதும் சரி, மெண்டாகோ ஓர் புதிய
நம்பிக்கையை அளிக்கும். மார்க் மருத்து, புகை
பிடித்தல், இடுக்கலும், ஆட்டோமயஸர் இவை
தேவைபெய்க்க. செய்வு வேண்டியதெல்லாம் குளி
யற்ற இரண்டு நிமிஷகளை ஓர்ப்பாட்டிப்போது
உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபத்திரவங்கள்
மாலமாக அகத்துகிறீர். மூன்றே நிமிஷங்களில்
மெண்டாகோ இரத்தத்துடன் ஊதிடு வேலை செய்
வத் தொடர்ச்சி, உய்த்தகக் கரைத்து சிரமயிற்
நிலாசத்தை அபிவிருத்தி செய்வு முதல்கால்
இரண்டியே கண் நீதிநாடுவ அளித்து விசை
யில் பலவருஷங்கள் கொண்ட உணர்ச்சியையும்
பலதரையும் பெறுகீர்கள்.

2 ஆஸ்துமா ஆஸ்துமா இரண்டு

மெண்டாகோ அகமாக உபாந்த குணமளித்து
வலாசத்தை இவருவாக்குவது மட்டுமன்றி எதிர்
கான தாக்குதல் ஏற்படாது செய்கிறது. உதாரண

மாக மில்பட் நே. ஆர். இருமல் முக்கத் திணறால்
இரவு தூக்கமின்றி 30 வருஷம் எனக் குறைந்த
இறத்தமிருவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.
மெண்டாகோ ஆஸ்துமாவை முதல் காரண நிறுத்தி
விட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அத்தொந்திரவே
அவருக்கு மீண்டும் ஏற்பட்டதில்லை.

பலம் வலி உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ முதல் வேலை ஓர்ப்பிட்டதே
வேடிவாக இரத்தத்துடன் வலித் ஆஸ்துமாவை
நிமிஷகளை மெண்டாகோ அறிவிசையில் வலித்
பலவருஷம் கொண்ட உணர்ச்சி, பலம் இவற்றை
அளித்திறது. வலித் உத்தரவாதத்தில் மீ
மெண்டாகோ உபபொதித்துப் பார்த்து நீர்ப்பாசி
யுங்கள். மெண்டாகோ ஓர்ப்பிட்ட பின் பூரண
குணம் பெற்று, மிகுந்தி வலிக்காலியும் காலிப்
பெட்டியும் அதுப்பிணை முழுத் தொகையும்
வலம் செய்ப்படுமும். இவ்நேரமுத்து விவாபாசி
விடமிருந்து மெண்டாகோ வாய்க்குங்கள். இவ்
நிதவு எப்படித் தாய்க்குநீரிகள், மறு கால்
காலி எவ்விதமான தெய்யுணர்ச்சி எதிர்த்தி

Mendaco

மெண்டாகோ காலியை அளித்திறது.

★ ஆஸ்துமா ★ மார்க்கலி நோய் ★ நோ தூய் நிவர்த்து அறவே அகற்றுகின்றது

சீமையற்கார சீங்கரன்

கே. ஆர். கோனல்யா

சீதனும் சீதனம் குடிவெண்டிருந்ததோலில் கட்டுவதுடன் ஆப்பற்றிப் பிடிவின் மேல் படுத்துக் கொண்டிருந்தான் சைமயற்காரர் சங்கரன். தனயின் விக்கியப் பிடிருந்த ஒரு பாலில் தன் குழந்தைகளுடன் உட்கார்ந்த கோண்டிருந்தான் அவன் மனைவி காமேஸ்வரி. அவரின் ஒரு மூகை வெளித்த ரோகமென அவன்.

'உம்' என்ற கண்ட பெருமூச்சு எழுந்தது சங்கரனின் இருதயத்திலிருந்து. அவனுடைய கண்கள் கண்ணீரில் மிதந்தன.

சீதனம் குடிவெண்டிருந்தது தப்பிப் பட்டுக்கொண்டிருந்தது. பெரிய செல்வ வந்தான் அவர், தம் திரை புதல்வன் குழைக்கு அடியாப்பியாசம் செய்யும் அந்த எலி விசேஷமாக வட்டத்த நீர்வாழ்ந்திருந்தார். அவருடைய மிரெமிதங்கள் எங்காரும் அவர் அழகுபடி அனுப்பினதன் மேல் வந்து கடிமிருந்தனர். அடியாப்பியாசம் வப்பதற்கான விசேஷம் உட்கூடும் ஒரு வழியாக முடிந்த விட்டன. எங்காரும் சாப்பிட உட்கார்ந்தனர். சைமயற்காரர் சங்கரனுக்கு ஸ்க்கமிக்கப் போயிவிட்ட. சங்கரன் அந்த விட்டில் சோம்பி உட்கொண்டிருக்க சைமயன் வேலை செய்து கொண்டிருப்பான். மிகவும் திறமையாகி வந்து போய் வாங்கி இருந்தவன். அன்று விசேஷ தினமாகவாக ஒரு டிக்க காரியங்கள் செய்து கொண்டிருந்தான்.

சாதம், குழம்பு சாப்பிட்டு வகையன் முறையிவ வந்ததில் பரிமாறிவிட்டு, வறுமன் வைத்திருந்த அந்தப் பெரிய உடைமைய எடுத்துவன் அவன். 'கருக்கென்று உன்னை வைரின் ஏதோ குத்திவது. சீதனத்தின் என்னவென்று பார்த்துக் கொண்டிருக்க அதனா சோம்? உடைமைய எடுத்துக் கொண்டு டிக்கனும்.

ஒரு வழியாக எங்காரும் சாப்பிட்டுவிட்டு எழுந்தனர். பார்த்திருக்கிற அந்தப்படுத்தி எடுத்த வைத்து விட்டு குடிவெண்டிருக்க விட்ட பெருந்த கோண்டு விட்டுக்குச் சென்று விட்டான் சங்கரன்.

ஒரு வரம் சென்றது. அன்று எலி வழுக்கப் போவது அவர்கள் விட்டிருந்த சைமயன் செய்வதற்காகச் சோம்ப எழுந்தான் சங்கரன். வறும உன்னை வைரின் வேளையிலே ஆம் பித்தது. நன்றும் இருக்காதென்று அவை சம்பவமாக இருந்த கோண்டு வரிமையையும் பொருட்படுத்தாமல் வேலை செய்து கொண்டிருந்தான். மென்மென்மென் வரிவை முழு வதும் விடும் போல் வேலமாக ஏற ஆரம்பித்தது. வறுமையை அமைக்கக்கூட முடியவில்லை அவனுக்கு. குடிவெண்டிருக்க வரம்

கிட்டுவெண்டு விட்டிருந்த வந்து படுத்து விட்டான். அவனுடைய மனைவியும், குழந்தைகளும் பதறிப் போய் விட்டனர்.

இனி கம்மாவிரும்பதில் பயனில்லை என்று ஒரு கண் பாக்டராக் கட்டிக் கொண்டு வந்து வந்தேந்தான் காமேஸ்வரி.

டாக்டர், சங்கரனுடைய கையைப் பரிசீலனைத்துப் பார்த்தார். கண்கள் சோம்ப ஆழமாக ஒரு பெரிய குழம்பு ஏறி விழுந்திருந்தது. அதை எடுப்பது சோம்ப கெட்டம். ஐந்தாறு ரூபாய் பணம் கொடுத்தால் குணப்படுத்தி விடுகிறேன். ஏனாக் வட்டத்திலும் கை முழுவதையும் எடுத்த விடுவாய் போகும் என்று.

இதற்குக் கேட்டதும் காமேஸ்வரிக்கும் சங்கரனுக்கும் உட்கொண்டிருந்தேன் கற்றுவிடுவோம் என்று பிரமை தட்டியது. 'வாரிடம் பணம் கேட்பது? கேட்டால் தான் சைமயற்காரனான அவன் உம்பி அவ்வளவு பணம் கொடுப்பானோ? அப்படியானால், வசித்துப் போழும் பூங்கோ ஆதாரமான வறுமையை போய் விட்டால், அப்படி கைவந்த வட்ட வழு?

கட்டென்று ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்து விட்டான் சங்கரன். ஆம்; வறுமைய விட்டால் வேலை செய்தால் இக்கதி நேரிட்டிருக்கிறதோ அந்த ஐக்கெப்பரிடமே கருவாய் பணம் கேட்பது. மீது தான் கைவந்தவனான எழுந்ததும் அந்தப் பணத்துக்கு அவர் விட்டிருக்கே உழைத்துச் சரிக்கடி விடுவது என்று தீர்மானித்தான். உடனே தன் மனைவியை அவகிடம் பணம் கேட்க அனுப்பி வைத்தான்.

சோர்ந்த முத்தையுடனும், உடைந்த உன்னை துடனும் வெறுக்கையாகத் திரும்பி வந்தான் காமேஸ்வரி. தந்திரமு குடும்பத்தில் ஏக சௌவாகையால் இப்போது பணமில்லை என்று சீத்தாட்சன்வமாக அவர் கூறிவிட்டதாகவும், தான் என்னவோ மன்குடியும் பயனில்லை என்றும் கூறினான்.

இத்தகைய ஒரு ஏமாற்றம் தனக்கேற்படுமென்று கொஞ்சம் கூட எதிர்பார்த்திருக்க சங்கரன். பம்பெரு என்னவெனவோ குழம்பித் தனித்த அவனுடைய கண் மூர் கையை இழந்த பிழம்புக்கு வழி இவ்வாயில் அவன் உட்கார்ந்திருக்க அவனை குழந்தை அனாதை விசப்போல் சித்தம் போகும் அவனுடைய குழந்தைகளின் பரிதாபகரமான தோற்றங்கள் தோன்றி மறைந்தன.

கண்ணத்தில் கண்ணிவ கையுடன் திப்பிரமையுடன் உட்கார்ந்திருந்தான் காமேஸ்வரி. தனது தாட்சன்வமீன்ற 'இவன்' என்று தன் ஆபத்துக் காவத்தின் கூடக் கையை விடுத்த அந்தப் பணக்காரன் குடும்பத்தினரைச் சபித்தது அவன் உன்னை.

நீரிடம் ஒரு மனத்தன். பனமில்லாத
காரணத்தால் எல்லாவற்றையும் எல்லா
விதப்படி! காலிவிருத்த பொருள்களை விற்ற
பாட்டின் செருத்த கைத்திரம் செய்த
கொண்ட ஆய்வித்தால் சந்தரன். சொம்ப
காட்டன் தாமதப் படுத்தி விட்டதால் கையில்
உண்டு ஏழ் பிடித்த விட்டது. ஆகையால்
கையை எடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை
என்றும் இவ்வாறிட்டால் உலிருக்கே ஆபத்த
என்று சொல்லித் தோன் வரை கையை
கொட்டி எடுத்த விட்டார் பாட்டன்.

சந்தரன் வந்து கையை இழுத்த உலிர்
பிழைத்தான். அவனைப் பார்த்துக் காணல்
வரையும் குழந்தைகளும் தெரினர்.

விட்டுக்கு வந்தது முதல் இரவு வேலை
களைத் துக்கமில்லியே வழித்த வந்தான்
சந்தரன். அவர் விட்டுக்குப் பக்கத்தில்
உள்ள தன் எழுமாலைத் துக்கிவிட்டான்
பக்கனாவைப் பார்த்துப் பெரு ஓர்செறி
வான். அவர் மீட்டும் மனது வைத்த உதவி
செய்திருந்தால் தனக்கு இத்தக் தெரி வேண்டி
யிருக்குமா? என்று எண்ணி எண்ணி மனம்
சாம்பிப் போவான் அவன்.

இரவு காலம் மணி பந்த இருக்கும்.
நி.சென்ற மெய்ப்பிபு அந்தக் கத்தரன்.
துக்கிவிட்டான் பக்கனாவிலிருந்து "கொஞ்சு!
கொஞ்சு! ஆபத்த! இப்போ!" என்ற
சத்தங்கள் மெக்கட்டிக்கிவிட்டபே சென்ற
வந்த கொஞ்சுக்குதன். துக்கிவிட்டான்
கையைப் பிடித்த வேலியே இழுத்த
வந்தார் அவருடன் கட்டு விபாபரம்
செய்யும் மொரானுன். நி.சென்ற எப்படி
இது ஏற்பட்டிருக்கும் என்று புரியாமல்
விழித்துக் கொண்டு சிந்தனை எங்கோரும்
நினைக்கும் கட்டுவதுக்கு வெலியேன்

பந்தத்த. அடுத்த சிவியும் வெலியே இவரை
எழுட்ட நினைக்கும் கட்டுவதுக்கு வந்த
கொஞ்சு அவர்களை ஆய்வித்தது.

"இப்போ! இப்போ! என்ரு பிடித்த
விட்டான் குத்தவாவினிய!" என்ற வே
ரானுனின் தூல் செட்டுத்திருக்கிப் பார்த்தார்
துக்கிவிட்டார். எங்கோருமைய பார்த்தவரும்
அந்தப் பக்கம் சென்றது. கையாற்றார்
சந்தரனாக அங்கே ஓர்செறி விழுந்த
கிட்டவன். விஷயம் புரிந்த விட்டது
துக்கிவிட்டவருக்கு. ஒரு சமயம் தான் அவனுக்
குப் பன உதவி செய் பழக்கத்தற்குப்
பழிவாங்கி விட்டான் என்று சினைத்தார்.

தந்தையவர்களைத் தான் என்று விபாபரன்
கைக்குடன் செவந்ததன் பந்தி அவசியம்
கெட்டு வந்ததாகவும் அப்போது சந்தரன்
கொஞ்சு வைத்ததைக் கண்ணும் பார்த்த
தாயும் உறிஞர் மொரானுன்.

உடனே போகிவக்கு விஷயம் அறிவிக்கப்
பட்டது. அதற்குள் கையாற்றார் சந்தர
னும் ஓர்செறி தெரிந்த எழுந்தான்.

"மொரானும் மொரானும் இத்தகைய ஒரு காலி
வந்தது & கொஞ்சு என்ரு கொஞ்சுக்கட்ட
காக்கன் எதிர்பார்க்கவில்லை. என் விட்டுச்
கையாற்றானு இருந்து விட்டு என் விட்
டுக்கே கொஞ்சு வைத்த விட்டாபோ! மொ
ரானுன் பார்த்திராவிட்டான் & தப்பித் சென்
திருப்பான். கை வேலைவாகக் கடவுள்
அவனை இவ்வே கொண்டு வந்த விட்டார்.
துக்கிவிட்டார் பாரி!" என்று சந்தரனைத் திட்டி
விட்டு வேறொருபுடன் பார்த்தார் துக்கிவிட்டார்.
அதற்குள் பாரிவின் காலி வந்த சினைத்தது.

போலிவ்வாறில் அவன் ஏதும் பட்டான்.
சந்தரனுப் போலிவின் மூப்பகட்டது விட்டு
உங்கை வந்தான் எங்கோரும். கை வேலை
வாக விட்டான் பின்புறம் மீட்டும் தான் கொஞ்
சும் வேலையி விருத்தது.

அப்போது ஏதோ சினைத்தது கொண்டவன்
மொரானு துக்கிவிட்டான் மொரானு. "துக்கிவிட்டான்
கொஞ்சு சந்தர!" என்று அறிவித்தான்.

அவசரத்திலும் பந்தத்திலும் அவனை மொரானு
மொரானு விட்டு வந்த விட்டது சினைத்ததுப்
பந்தி ஒருவரும். மொரானின் கொஞ்சு இவ்வ
வேலி பிடித்தவன் மொரானு ஏழ் ஒரு வந்தான்.

கட்டுவந்த அவன் பார்த்து வலிப்புறத்
திற்குச் சென்றது. தூரத்தில் கிட்ட வந்த
உருவத்தைப் பார்த்தான். கொஞ்சு தான்.
குஞ்சு சந்தரன் விழுந்த கிட்ட இடத்தில்
குஞ்சு மொரானு பந்த வது தூரத்தில் தனாவைக்
கொஞ்சுக்கு கொட்டான்.

உடனே மொரானு கொஞ்சுடன் ஆய்வித்
திற்கு எடுத்துச் செல்லப் பட்டான்.

இரண்டு எங்கோவி விட்டான். அன்று
தான் கொஞ்சும் சினைவு தெளிந்திருந்தது
கொஞ்சுக்கு. மென்மக் கை விழித்துப்
பார்த்தான். அவன் பார்த்த ஒரு முதல
சத்திச் செய்தது. அவன் படுத்திருந்த

துவளிக் கடை விபாபரி (தன்
மனைவியிடம்):—உங்கடைய ஏதோ
சாம்பின் துணி வேண்டும் என்று
கொஞ்சு எழுதி விருத்தானே, அதுப்பி
வைத்தாயா?

மனைவி: அதுப்பினைகன்.

புருஷன்:—ஏதோ வது ஆட்டி
கொடுத்துவாரா?

மனைவி:—இவ்வியே! மொரானுடன்
மொரானின் மொரானுத் துண்டிப்பத
வா வேண்டியிருந்தான்; அந்த
வகைதான் எழுதிவிருத்தானான்!

வட்டிக்குள்ளே சித்த சொத்துக்குள்ளே துணி
வெய்யும், அலகுமைய மனசுமே.

"அம்மா!..."
"என்மடா என்னு?" என்ற கேட்டார்
தூதிரெய்யின் மனைவி.

"அந்த மாமா எங்கே அம்மா?"
சுருமார் சிறை தப்பிப் போனதற்குள் என்ற
சிறைத்தார் தூதிரெய்யர்.

"அந்த மாமாடா என்னு?"
"எப்ப சமையத்தார சங்கர மாமா, அப்பா
விடு கொடுப்பப் பந்தி வரிலும்போது மாமூலி
விரும்ப அங்கி அங்குதான் துக்கிக்கொண்டு
இழை நடடி வந்தார். நடவராரே 'உடர்'து
மாடிப்படி தடுக்கி விட்டது. உடனே அவர்
தடுமாரி மாடிப்படியிலிருந்து விழுந்தார்.
அவர் ஒரு பக்கமும், அவர் ஒரு பக்கமும்
போய் விழுந்தோம். அவர் இங்குவிட்டால்
நான் கொடுப்பில் மாட்டிக் கொண்டிருப்பேன்"
என்று தட்டுத்தடுமாரிக்குக் கொண்டு
சொன்னார் சுருமாரன்.

துக்கி வாரிப் போட்டது தூதிரெய்யருக்கும்
அவர் மனைவிக்கும்.

"என்னது? சங்கரன் சுருமாரைத் துக்
கிக்கொண்டு வந்து காப்பாத்தி இருக்கிறார்
அப்படியானால்?....."

முழக்கத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி
தன் மனைவியிடம் சொல்லி விட்டுப் போன
வாட்டிக்கு ஒருவர் தூதிரெய்யர்.

சுருமாரன் தூதிரெய்யருக்குச் சென்னை பெரு, என்
டான் ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதாகத் தெரித்
தது. உடனே ஆஸ்பத்திரியை வேகத்தோடு
சென்றார். வரையில் அடிபெடுத்து வரக்கும்
போதே அவர் மூன் தென்பட்டார். அவரு
டன் உட்கு விளம்பரம் செய்து வரும் விவ
ரானது. தூதிரெய்யரைக் கண்டதும் சூர
சென்ற அவர் வரவில் விழுந்தார்.

"தபய செய்து என்னை சிவன் மன்னித்த
விடமேனும். உங்கள் விட்டுக்கு கொடுப்ப
வைத்தவன் சங்கரனின்ன. வந்தான். உங்கள்
விட்டைக் கொளுத்தி உங்களை வெல்லாம்
தொடுத்தது விட்டு என்ன விவராரத்திலே
வர வரபந்தை வெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு
வெளும் என்ற துர் என்னத்திலே அப்படி
செய்தான். அதுக்குப் பணம் பன் வகையிலே
கொடுத்த விட்டது. என் முழந்தை மாமூலி
விரும்ப இழைவிழுந்த விட்டான். இவையுமே
உக் கப்பம் என்ற சொல்லுக்குப் பட்டார்.
"எம் என்ன பாயம் செய்கிறாய். இது
சென்ற எம் திரை முழந்தைக்கும் இக்கதி
எற்பட்ட" என்று கேட்டான் என் மனைவி.
அன்று என் செய்த அந்தத் திரைகள் செய்ய
மென்மையென விட்டான். உடனே அவன்
தான் என்னைத் தங்கலிடம் மன்னிப்புக்
கேட்க விரும்பினான். இப்படி உங்கள் வரில்
விழுந்த மன்னிப்புக் கேட்டா விட்டால், என்
செய்த இந்தப் பாயம் என்மையத் தவிரமுத
தவிரமுதவாய்ப் பாரிக்கும் என்று புத்திப்
புட்டினான். "என்னை மன்னிப்புகளா?"
என்று கூறித் தெரிந்து விவரானது.

தூதிரெய்யர்:—என்னை தார் இது.
வாரிலே இங்குமாய் பெரிய விட்டு?

மற்றவர்:—ஒரு மோட்டர் விபத்
தில் அடிபட்டுக் கொண்டேன்
தெத்தாக்கு.....!

தூதிரெய்யர்:—அட பாவமே! எப்போ
துதான், அது? எந்த இடத்திலே?

மற்றவர்:—தெத்தாக்கு வாரிலில்,
தார்! தன்ம பவமுதைய மோட்டர்
கிடை தடுக்கிக் கொடுத்தது விட்
டென்! வாரிலே அடிபட்டு விட்டது.

தூதிரெய்யர் ஒரு கணம் மென்மையாக
இருந்தார். அடுத்த கணம் சங்கரன் படுத்
திருந்த வாரிலை கோக்கி நடனார். அவரைப்
பின் தொடுத்த வந்தார் விவரானது.

சமையத்தார சங்கரன் கட்டியில் படுத்துக்
கிட்டுதான். காலப்பட்ட இடத்தில் பண
மாகக் கட்டுப் போடப் பட்டிருந்தது. கட்
டியுக்கு அருகில் அவன் மனைவியும் முழந்தை
களும் பரிதாபமாக உட்கார்ந்திருந்தனர்.

தூதிரெய்யர் சங்கரன் காலைக் கெட்டியாகப்
பிடித்துக் கொண்டார். "சங்கரா! என்னை
மன்னிக்க வேண்டும்?" என்று கூறினார்.
இதைக் கண்ட சங்கரனும் அவன் மனை
வியும் ஒன்றும் புரிவதில்லை.

"சங்கரா, உங்களுக்கும் உன் குடும்பத்தையு
ம் என் வாழ்க்கையெல்லாம் காப்பாற்ற
கொடுத்தான்! என் செய்த மாயத்துக்கு அது
தான் பிரயோகத்தென. நீ என்னை மன்னித்த
விட்டேன் என்று சொல்லு" என்று அவன்
ஒத்ததைக் கவனம் பிடித்துக் கொடுத்தார்.

சங்கரன் "என் என் மன்னிப்பதற்கு?
என் கடமைகள் என் செய்கிறேன். சுருமாரன்
சென்றபொழுது இருக்கிறான்?" என்று.

"சுருமாரன் சென்றபொழுது இருக்கிறான்.
உன்னுள்ளான் என் அருமைப் பிள்ளை பிழைத்
தான். நீ உன் வாரியையும் திரைமாக மறித்
துக் முழந்தையைக் காப்பாற்றி விருக்கிறாய்"
என்று சொல்லிக் கொண்டேன் வந்தான் தூ
திரெய்யின் மனைவி.

சங்கரன் முகத்திலே ஒரு மயிற்றி தெரிந்தது.
"சங்கரா! இனி உனக்கு ஒரு வகையுமே
வேண்டாம். உங்களுக்கும் உன் குடும்பத்தையு
ம் காப்பாற்ற வேண்டியது இனி என்
போதுமே" என்று கூறி அவன் முழந்தை
களையும் மனைவியையும் அழைத்துக் கொண்டு
சென்றார் தூதிரெய்யர்.

சமையத்தார சங்கரன் கம்பெனில் வாரியக்
கேட்கப்பட்டு சிவன் பெரு வகுவிருக்க.

நீங்கள் தூங்கும்போதே பேரஷாக்கு...

தந்தையின் மனமளியூகி வந்த பாய், சத்திரம் அறிவாக வீரவாசகி
தன இளை ஒரு மெய்யை ஆழித சம சித்திரமாதம். இரவில் மண்
தூப்பிவிடுபில் மதவாகி வேங்கிக்கு சத்திரம் இருக்காத. திரை
படுக்கைக்குப் போனதன் ஓய்வுக் காப்பிடுக்கம் அத மண் அபகித
சித்திரம் தா உதவுகிறது. மேலும் உக்கம் தூக்கத்திடுமே
சுருத்த காணுக்கு வேண்டிய உட்கி, காய்க்காணுக்குப் பாய் தந்த
உக்கம் போலினை அளிக்கிறது. ஓய்வுகளில் சத்திரமாய் பதலில் எட்டு
பாய், பழத்தி பாய் மாகி, போலினை, சத்திரமும் இயந்திரமாய்
உணவுகளும், பாய்ப்பாட்டில் பி உக்கிட்டு யிங்கும் இருக்கின்றன.
ஓய்வுகளில் இருக்கும் போலினைக்கு மத்தம் விடயினை சத்
தூக்கம் இன்றியமையாதன. ஓய்வுகள் விட சத்திரம்
மேலும் விடயாது.

பாட்டிகள் சத்திரம் அகழ் சிவகி மெய்யிடுக்கி, மெய்யிடுக்கி
தன் விடுக்கம்.

விடுக்கிடுக்கம் : விடுக்கிடுக்கி உக்கிடுக்கி (இந்திரம்) விடு.

ஓவல் டின்
சுருத்த உணவான நீர்நாட்டு

OV. 329

நடுங்கும் நாடு!

நீரோஷியை மூடக்கூடியதும் அதை அடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையும்

அதிஞ்சி தனிதரயகம்

நீரின் முழுவதும் பரந்த பரந்த சென்ற உடல் வானத்தில் போகிறோமோமாவின் அகத்த சிப்பி பரப்பில் உத்பரணை போல் உண்புந்த வந்து அகத்தது. மின்னல் அது தாக்கு வந்தது பெருவழி பரப்போசத் தீவிரமும் இங்கும் தூற்றும் வகையான தீவுகளிலும் மேல் மேலே சென்றது. மின்னல்மீளின் மின்னல்மீளத்தொடர் போதற்புப் பெரும் பிழிபிழாமாவின் மேலே முடிவை, பறக்கும் போலிதே பரக்க வேண்டுமென்று உதற்பு வோக்கிச் சென்றது. செருக்கோடு திரையிட்டிருந்த மூக்கைத் துருவிது போலுது மட்டும் திரையை சீக்கப் பனிவழியை அம் எரிமலை மீளியைப் காட்டின. அங்கத்தித் காட்டுமேய சிவந்தது சென்றே மேலிட்ட வந்ததிலும் இதலின் காரணம் அடைத்தேன். காரணம் என் வகைப் எண்களாகி வந்திருந்தது. இவ்வரும் தோக்கியேவை வோக்கிச் சென்றது.

ஐப்பரண வாகு பரக்க வேண்டுமென்று பங்காவும் மிருப்புகையெனும் இருந்தேன். மேல் காடுகள் எங்கும் ஏறக்குறைய ஒரே வகையான பங்காட்டியேவை காட்டுவன. எனவே, ஆக்குப் பல் ஆக்குகள் தங்கிய வாகு, அகத்திரித்தது மேலுப்பட்ட காடுகளைக் காண மிகுந்தேன். மேலும், ஐப்பரண வாகுத இவ்வகையப் பருவத் திரையே என் வகைததைக் காத்தது. ஐப்பரண ஆக்டுகளில் இத்தகைய மூல்கோத்தமும் அருத் தீவிரம், உயிரியல் அடைந்த மக்கின் அகல் தம் துழ்க்கைக் காட்டுவன காண அகவந்தேன்.

ஒரு மணி நேரம் ஐப் வகையிலும் சென்றேன். நெருக்கம் காடு முடாய் இருந்தது. போல் முடிந்த ஐத்த ஆக்குகள் விரித்துப் பெருத் திருக்களில் மூன்று மீட்டித் துழைப் பெரும் துழைப் போல் காடு நிறித்த சிவந்தது. அகத்த

வகைமுழைப் மான். அது துண்டாயப் பிழை வாகைத், நெருக்களில் மக்கை போக்கு வாகு அகத்தம் மிருப்பாய் இருக்கலிக்கு.

அகத்தம், அகரு வாகு காட்ட மக்கை அக வாகு மனித ஆடைகள் அகத்தோராய், தன் மூல்குது. தம் உணவை உணர்ச்சிகள் மறையுபுப் போல் உடத்து சென்றது. அகரு போலும் இத்தகைத் தீவிர ஆடைக்குக்கும் எதது வாகு அகவாகும் உணர்ச்சியோம். மரத்தாலும் காத்தாலும் இப்பற்றப்பெற்ற அகத்தம் இக் கட்டை. இவ்வகையும் அகருக்கித் இவற்றத் தீக்குண்டுக்குத் திரையாயிற். போக்கோமோ மாவிலிருத்த தோக்கியே மட்டும் பெரிய மேட்ட வெளியாக் பரந்த தோக்கியது. பெருவழியை மீள் வகையாக் சென்றது. புறம் வகையிலும் மீள் வகையிலும் மக்கை நெருக்கமாய் சிவந்த திருத்தது. அகல்கை வாகுய மூக்கையிலும், இவ்வழித்த பெரு வகைத் தோத்தத்தையும் காட்டலும், இவ்வகையினும். என் வகையும் தம் காட்டைக் சென்ற மிருப்பற்ற சிவனமைய மன்னிக்கு வேண்டுமாய்க் காட்டது சென்றது. பகர் செவ்வகையி வாகுத அகவாகினை வகைத்தமேனே காண மானம் குழைத்தேன்.

அகத்தம், அகவாகிப் போலுதல் என் வகைப் தாது மனிதபகத்தே காக்குப் பெரு மிருத்தத்த தாக். அகத்த மூக்கை காண ஐப்பரண இவ்வகைத் அறையையும், அகல்கைத் சீரிய பருக்கை வழக்கை வகையும் அகத்த சென்றது. காணலிடம் குறையதும், வகைத்ததைக் கருத்தி ஒருபுறம் காத்ததுவிட்டு உகமே செவ்வகை தோடுதே தாக் காட்டி காண்குமென்றது. காட்டும் தாத்த பரப்பை மீள்க்கப் பற்றுக்கான. எல்லாப் பரக்கலும் மூல்கை வகையின் வாகுப் வகையாக் காண தோக்குகின்றது. இவ்வகைத் தம்

PEPS

REF 1

தமிழ்ச்சான்று: கௌரிநாதன், எஸ். & சோ. பி. எஸ்., மதுரை

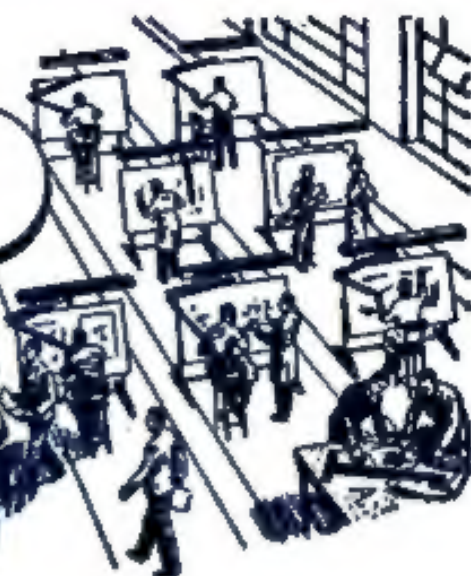
திருவாரூரில் உள்ள ரீகடம்ப மடத்திற்
கிருந்த இவ் வாலுச் சங்கீதம், பழ. சந்திர
செகரன் ஆகிய ஒரு விவாதினரால் அந்நி
புதராக, உட்கொண்டதும் திருத்தும் வேண்டிய
வாழ்வுப் போண்டாம். எனவாய் முறையிற்
தவிர்த்து, திருவாரூரில் இருந்த சமுத்திரத்
தந்தையாடிகளால், அநுபாசனம் கையாண்டு
கொண்டு, தோர் உட்கால் விவாதினர்தோன்
கொண்டு, தோர் கொடுத்ததாயிற்று.

[illegible]

எழுதப்போகின்ற தனித்தனிப்பேயை விஞ்ஞான
முறையில் தயாராக எழுதித் தீர்மானிக்கும்
பேர்தொழையும்விட, எதிர்மனம் போலும் செய்
பிறை. நாயகம், எதிர்மனம் ஆகியவற்றை
யே தீர்வுகளாகக் கருதித் தீர்மானிக்கும் அந்
தந்தைத்தந்தை ஆகிய, விஞ்ஞானமாயும் அந்
முற்போக்குப் போய்திரு. ஒன்றாகத் தீர்மானி
க்கும் அந்முறையில் பரிசுத்தம் போக்கும்படி,
பெரிய எழுதி - தயாராக எழுதிப்போகும் தீர்மானி
தந்தைத்தந்தை. தீர்மானிக்கும் அந்மனம்

[illegible][illegible]

தெற்குலஸ் தான் இந்தியாவின் மிகப்
பெரிய வாகனச் சம்பளச் சங்கம்

தெற்குலஸ் உருவாக்கம்

தெற்குலஸ் தான் மிகப்பெரிய

தெற்குலஸ் வாகனங்கள் எங்கெங்கு
சென்றாலும் அந்தந்த இடங்களின் சூழ்
நிலைக்கு மிகவும் ஏற்றவையாகத் திகழ்
கின்றது. ஒவ்வொரு தேசத்தின் விசேஷத்
தேவைகளை தெற்குலஸ் கம்பெனி இங்
கிலிபர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பதனால்
தான் இது சாத்தியமாகிறது. தூதன்
அமைப்பு, மிகவும் உயர் சகப்
பொருள்கள், இணையிலா வேலைப்பாடு
ஆகிய குணங்களால் தெற்குலஸ்
வாகனங்கள் உலகத்திலேயே மிகவும்
விரும்பத் தகுந்தவை யுள்ளது.

Hercules

தெற்குலஸ்

தெற்குலஸ் வாகன விற்பனைக்கெனத் திறைக்கூடு

THE HERCULES CYCLE & MOTOR CO. LTD. MANCHESTER, ENGLAND.

தெற்குலஸ்

ஆயுட் காலத்துக்கு பென்ஷன்

நீங்கள் பென்ஷன் பெறமுடியாத உத்தரவோத்தரிகள், சிலரை
உத்தரிகள், போஷ்மிகள் இருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் கூட இந்த
கவனமான 'பென்ஷன்' முறையை நிரூபிப்பதில் தாமதம் உள்
லக் ஆயுட்காலத்திற்கும் பென்ஷன் பெறமுடியும்.

இப்போது கேட்கத்தக்கது, அடுத்த
15 வருடங்களுக்கு மாதவந்தம் சிலை
யை ஒரு பங்கிளக்கு மாதம் பெற
லாக வேண்டுமே! அங்கு கேட்க
லாகத்தக்கது. நேரமாக ரூ. 150 மாதம்
கொடுத்துக்கொடுக்கலாம். இந்த வரவு
கணக்கில் 1965 முதல் தற்போது
வரையில், மாதவந்தம் சிலை
ஒரு வருடம் மாதவந்தம் சிலை
ரூ. 75 பெறலாக வேண்டும். அங்கு
நேரமாக ரூ. 150 தான் மாதவந்தம்
சிலை கொடுக்கலாம். இப்போது 1965
முதல், உங்களுக்கு மாதவந்தம் ஒரு
வருடம் ரூ. 75 மாதவந்தம் கொடுக்கலாம்.

இதனால் அங்கு நேரமாக சிலை
தம் மூலம் 51,500 உங்களுக்கு
கொடுக்கலாம். இப்போது
கொடுக்கலாம் ஒரு வருடம்
சிலை அடுத்த பங்கிளக்கு ஆண்டு
வந்தம் கொடுக்கலாம்.

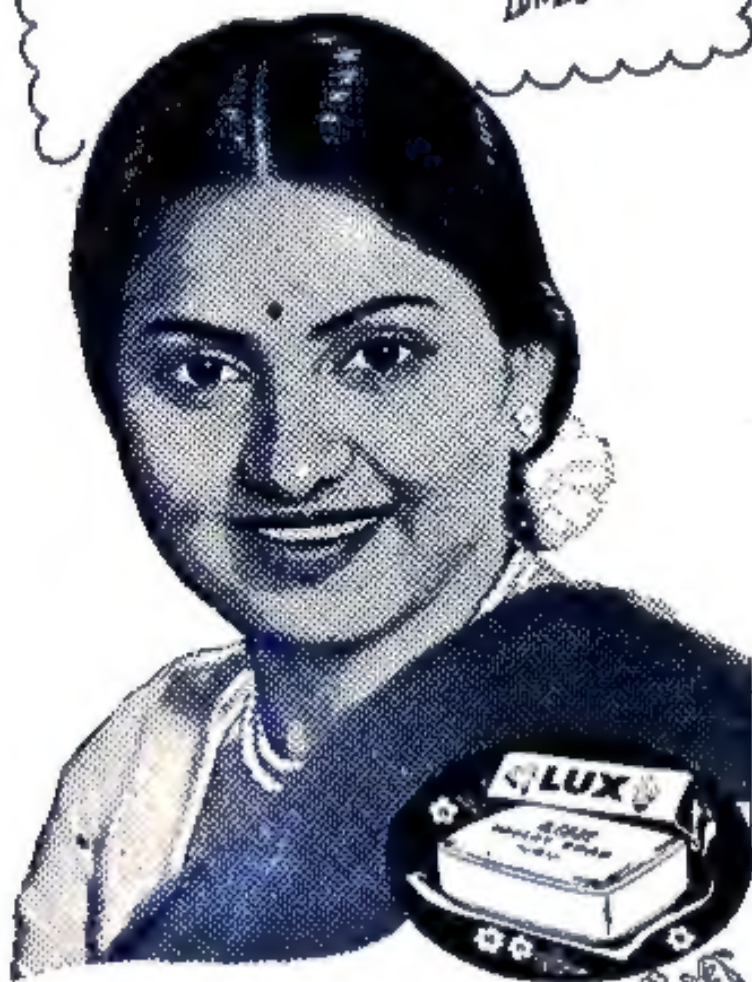
தேவதாஸ்
செவியன்ஸ்
என்பு.பி.கேட்டுகள்

எதிர்கால தலையை உத்தேசித்துப்
பார்ப்பவர்களுக்குப் பரதுகாப்பி.

இந்திய தேசியக் கேட்கல் அலுவலர் கேட்கலில், 1965-66 வருடம்.
செவியன்ஸ், சென்னை

NO. 100/100

“என் சருமத்தை **லக்ஸ்**
டாய்லட் சோப்பில்தான்
 பாதுகாத்துக்கொள்கிறேன்”
 என்சிஸூ
 மங்களம்

கிளிய மனத்துடன் கூடிய கிருத
 வண்ணமையானதும் சுத்தமானதுமான சோப்
 உங்கள் சருமத்தை வசிகரமாகச் செய்யும்

சிவிரிமா நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்

வண்ணமங்க
சலவை செய்யப்
புட்டுள்ளன

பிரகாசமாக
சலவை செய்யப்
புட்டுள்ளன

ஸன்லைட்
சோப்பினால்
தான்

SUNLIGHT
SOPPS

தமிழகம் அத்துத்தமிழகத்திலும் சமீபத்தில் பிரசுரமாகும் வரை செய்தி